

1968 மார்ச் 5]

ரீதியில் மாவட்டங்களில் செய்துகொண்டிருந்த விளம்பரங்கள் இன்று செய்யப் படவில்லையே தவிர வேறு எல்லாவதமான விளம்பரங்களும் புதுத் துறை மூலம் செய்யப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

THIRU M. WILLIAM: What was the work allotted to the Publicity Officers and the staff working under them? Were they not broadcasting the activities of the Department and educating the public on the various social welfare schemes executed by the Government?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்தக் கிளை செய்து வந்த பணிகள், சர்க்கார் அச்சகத்தின்மூலம் சர்க்கார் வெளியீடுகிற வெளியீடுகளையெல்லாம் கிராம மக்களிடம் தர வேண்டும், திரைப்படங்களை கிராம மக்களிடையே போட்டுக் காட்டி சர்க்கார் செய்துள்ள சாதனைகளை அவர்களிடம் சட்டிக் காட்டி விளக்கங்கள் தர வேண்டும். வேறு சாதனைகள் பற்றி சர்க்கார் அச்சகத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுகிற வெளியீடுகள் போன்றவைகளை பள்ளிகள், சல்லூரிகள், இன்னும் பொது ஸ்தாபனங்கள் போன்றவற்றிடங்களில் வெளியிட்டு தகுந்த விளம்பரம் தரவேண்டும் என்பது அவர்கள் பணி. அதன்மூலம் சரியான பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அந்தப் பதவிகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முறையான வெளியீடுகள் வேறு பல துறைகளில் இன்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன் : மாவட்ட அளவில் உள்ள விளம்பர இலாகா எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? அதனால் அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது பயன் ஏற்பட்டதற்குரிய அறிகுறி தென்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கடந்த அரசாங்கம் தேர்தலில் தோற்றுப் போனவர்களையும், அமைச்சர்களின், மற்றவர்களின் சொந்தக்காரர்களை பெரியபிட்டுகளில் வேலைக்கு வைக்க -- பொலிட்டிக்ஸ் ஃபேவரிட்டிஸம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட அமைப்பு அது. சாதாரண குமாஸ்தா வேலைக்குக் கூட சர்வீஸ் கமிஷனிலிருந்து வரவேண்டுமென்ற நியதிருக்க அதற்கு முற்றிலும் மாளுமுறையில் கெஸ்ட்டட் ஆபிசர்கள் போன்ற நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன. அதை நிரூபித்துக்கூட காட்ட முடியும். பலரை, கடலூர் பக்கத்தில் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் நின்று தோற்றுப்போன ஒருவருக்கு, பெரம்பலூரில் திரு கக்கன் அவர்கள் சம்பந்தமான ஒருவர், இன்னும் பெரிய தலைவர்களின் சொந்தக்காரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் அப்படியிலில் வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வந்தவர்களுக்கு கெஸ்ட்டட் வேலை கிடைக்காமல் திடீரென்று வெளியில் இருந்து கெஸ்ட்டட் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். இதுதான் அதுபற்றிய உண்மை நிலை.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவரவர்களே, இந்த இலாக்கா மாவட்ட அளவில் ஏற்படுத்தியதன் முக்கிய நோக்கமே காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிற ஹியிர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே திருச்சி மாவட்டத்திலே இரண்டு அதிகாரிகளுக்கு வேலை கொடுத்ததாக அரசினருக்குப் புகார் வந்ததா? அப்படி வந்திருந்தால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்திருப்பதாக என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை. நான் மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்து பார்க்கிறேன்.

மணல்மேடு கூட்டுறவு நூற்பாலை.

148 வினா—திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாபூரம் தாலுக்கா, மணல்மேட்டில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலை நிர்வாகிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே இருந்து வந்த தகராறு தீர்க்கப்பட்டு விட்டதா?

[1968 மார்ச் 5]

(இ) ஆம் எனில் இவ்வாஸையில் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்களா?

(உ) இந்த ஆலை இப்பொழுது சரிவர இயங்கி வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மணல்மேட்டிலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலை லிமிடெட்டில் கதவடைப்பு செப்திருப்பதாகவும், தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்தாமலிருப்பதாகவும் சொல்கிற தகராறு தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது.

(ஆ) பணியிலிருந்து நீக்கப்பெற்ற 113 தொழிலாளர்களில் 1967 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 20-ந் தேதிவரை 61 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு கமர்த்திக் கொள்ளப்பட்டார்கள். யார்மீது கமிஷனல் குற்றசாட்டுகள் எதுவும் இல்லையோ அவர்களையும் இவ்வண்ணமே வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆலை நிர்வாகம் தயாராயிருக்கிறது.

(உ) இந்நூற்பாலை இப்போது அமைதியுடன் இயங்கிவருவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : இப்பொழுது அந்த நூற்பாலையில் பங்கு சேர்க்க வேண்டுமென்று தாசில்தாரர்களும் மற்றவர்களும் வியாபாரிகளை நிர்ப்பந்தித்து நூறு, நூறு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது தொழிலாளர் பற்றிய கேள்வி. பண வசூல்களைப் பற்றித் தொழிலமைச்சரவர்களிடம் கேட்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER : As it is past 10 o'clock, I will restrict the supplementary questions to the relevant subject.

மாயூரம் தாலுக்கா, மணல்மேட்டில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலை நிர்வாகிகள் பற்றிய வினாவை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, will the Hon. Minister tell us the exact details and the reasons for the labour dispute? What were the demands put forward by the labour and what were the demands accepted by the management?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தத் தகராறு எந்தவிதமான கோரிக்கையின் அடிப்படையிலும் எழவில்லை. 1966 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 28-ம் தேதியன்று 11 பேருக்கு டெம்பரரி ஆஃப், லே ஆஃப், கொடுக்கப்பட்டது. அதுபற்றிய பிரச்சினையால் ஸ்டே இன் ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. அந்தத் தகராறில் 113 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். பிறகு சமரசம் செய்யப்பட்டு 61 பேர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். இப்போது வழக்கில் 9 பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த 9 பேரைத் தவிர மீதிப்பேர் வந்தால் சேர்த்துக்கொள்ளப் போவதாக அந்த நிர்வாகத்தினர் ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : As it is past 10 o'clock I will restrict the supplementary questions to the relevant subject only.

மணல்மேட்டிலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட தகராறு பற்றிய வினாவை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கேட்கலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சார், வேலைபளு சம்பந்தமாக இந்தத் தகராறு மேனேஜ்மெண்டார்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முன்னரே சொன்னேன், அப்படிப்பட்ட தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. 11 பேருக்கு லே ஆப் கொடுக்கப்பட்டதின் அடிப்படையில் தகராறு எழுந்தது.

1968 மார்ச் 5]

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்த மணல்மேட்டிலுள்ள ஞாற்பாலையில் தொழில் தகராறு நடைபெற்றது எந்த ஆண்டு? இப்பொழுது அந்த ஆலையில் எந்த விதமான தகராறுமில்லாமல் சுமுகமாக நடைபெறுகிறதா என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1966-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 28-ம் தேதி அன்று நடைபெற்றது. இப்பொழுது சுமுகமாக நடைபெறுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்தப் பஞ்சாலேகளில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு “வேஜ் போர்டு” திட்டமுள்ளது. அந்த திட்டத்தின் அடிப்படையிலே கொடுத்தால் இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே எல்லாக் கூட்டுறவு பஞ்சாலேகளிலும் அந்த அடிப்படையிலே திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய அளவுக்கு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் கூறிய பதிலைக் கவனித்திருந்தால் இந்தக் கேள்வி எழுந்திருக்காது. இந்தத் தகராறு அப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் எழவில்லை. “லே ஆஃப்” பற்றி எழுந்த தகராறுதான் இது.

தரங்கம்பாடிக்குக் குடி தண்ணீர் திட்டம்.

* 149 வினா.—திரு. எஸ். கணேசன் : மாண்புமிகு மருத்துவத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) மாயூரம் வட்டம், தரங்கம்பாடியில் குடிதண்ணீர்த் திட்டம் அமைக்கக் கோரி பொது மக்களிடமிருந்தும், நகராட்சி மன்றத்திலிருந்தும் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) தரங்கம்பாடியில் குடிதண்ணீர்த் திட்டம் அமைக்கக் கோரி தரங்கம்பாடி மறுமலர்ச்சி மன்றத்திலிருந்தும் நகராட்சி மன்றத்திலிருந்தும் 1967 ஏப்ரல் மாதத்தில் விண்ணப்பம் வந்தது.

(இ) நிதி பற்றாக்குறையால் பஞ்சாயத்துக்கு குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்காரால் தற்பொழுது இயலாது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். கணேசன் : தலைவரவர்களே, அந்தத் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், மத்திய துணை அமைச்சராகவுமிருந்த ஒருவர் மத்திய சர்க்கார் உதவி பெற்று இந்தக் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு உறுதியளித்ததாக சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அப்படி ஏதேனும் மத்திய சர்க்கார் இந்த குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு உதவி செய்ய முன் வந்துள்ளனரா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அப்படி மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பதாகத் தகவல் இல்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : சார், தரங்கம்பாடி கடற்கரையோரம் மீனவர்கள் பெரும்பகுதி வாழும்பிரதேசம். அதையொட்டி மீனவர்களுக்குக் குடி தண்ணீர் நலனுக்காக திருச்சிராப்பள்ளியைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்கீம் கட்டத் தரச் செய்து அதற்கு சர்வே செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு தரங்கம்பாடிக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் திருமல்லையால் போன்ற பகுதிகளுக்குக் குடிதண்ணீர் வழங்க அரசு

[1968 மார்ச் 5]

ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? அதன்கீழ் மினவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து இதைச் செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது பற்றிய தகவல் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள்—முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்

பூந்தமல்லி குருடர் பள்ளி மாணவர்கள் நச்சுக்கலந்த உணவால் பாதிக்கப்பட்டது.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Thiru J. James has given notice of an adjournment motion.

THIRU J. JAMES : Sir, I have given notice of the following adjournment motion under Rule 42 of the Madras Legislative Assembly Rules :—

'That the business of the House do stand adjourned to discuss an urgent matter of public importance namely, the food poisoning which affected hundreds of students of the Government School for the Blind at Poonamallee on 3rd March 1968.'

தலைவரவர்களே, பூந்தமல்லி அரசாங்கக் குருடர் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிலும் மாணவர்களில் 100 பேர் கடந்த 1968-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 3-ம் தேதியன்று இரவு விஷம் கலந்த பதார்த்தங்களைச் சாப்பிட்டதால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலரின் நிலைமை இன்றும் மிகவும் கவலைக்கிடமாயிருக்கிறது. இது சாதாரண விஷம் அல்ல. பொதுவானதும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான பிரச்சினை என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த மாணவர்கள் கலப்படம் செய்யப்பட்ட கடலை எண்ணெயினால் தயார் செய்யப்பட்ட பதார்த்தங்களைச் சாப்பிட்டதாகவும், அதனால் அவர்கள்—பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் வதந்திகள் நிலவுகின்றன. கடலையெண்ணெயில் விஷ சரிந்த பொருட்களில் ஒன்று. அதனால் கடலையெண்ணெயில் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கும் என்று தெரிகிறது. இந்நிலையில் பொதுவானதும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான இதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு இந்தச் சபையின் மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவரவர்களே, பேரவையின் நடவடிக்கைகளை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அளவுக்கு உள்ள பிரச்சினை அல்ல இது. அன்றாட சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கத்தக்க, எடுக்க வேண்டிய பிரச்சினையாகும். 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதியன்று மாலை 6½ மணிக்கு பூந்தமல்லி குருடர் பள்ளியில் இருப்பவர்களுக்கு உணவு வழங்கப்பட்ட நேரத்தில் வாந்திபேதி வந்த காரணத்தால் 91 பேர் சென்னை மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்ட வேண்டுமென்று அங்குள்ள டாக்டர்கள் கூறிய ஆலோசனையின் பேரில் அவர்கள் பெரிய மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். 91 பேர் சென்னைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இரவு ஒரு மணி வரையிலும் அவர்களுக்கு தக்க சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டது. மறுநாள் 4 பேர் சேர்க்கப்பட்டனர். ஆக மொத்தம் 95 பேர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். அதில் 52 பேர் நலமுற்று திருப்பி அனுப்பப்பட்டு விட்டார்கள். மற்றவர்களும் நலமுற்று திருப்பி அனுப்பப்பட்டு விடுவார்கள் என்று செய்திகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாருக்கும் அபாயம் ஏற்படும் சூழ்நிலை இல்லை. எதன் காரணமாக அது நேர்ந்திருக்கக்கூடும் என்பதுப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மாவட்ட காலன்துறை தலைமை அதிகாரியும் உடனே பார்வை விட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஆணையின் பேரிலே சுகாதார அதிகாரி

1968 மார்ச் 5]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யும் சென்று நச்சுக்கலப்பு எப்படி ஏற்பட்டிருக்கும் என்று ஆராய்கிறார்கள். வாந்தி பேதி உண்டானதை வைத்துக்கொண்டு அந்த வகையான நச்சு எப்படிக்க கலந்திருக்கும் என்று அரசு ஆராய்கிறது. அந்தப் பகுதியின் இடத்தையும், மற்றவற்றையும் சுகாதாரத் தலைமை அதிகாரி பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அன்று சோறும், சாம்பாரும், முட்டைக்கோளும், சோயா பீன்ஸ் பவுடரும் கலந்து சாப்பாடு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அந்தப் பவுடர் பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றிய முழு விவரங்களும், நச்சுக்கலப்பு எப்படி ஏற்பட்டது என்பது பற்றியும் அறிக்கையின் மூலம்தான் தெரியவேண்டியிருக்கும். இதுபற்றிவிவாதப் பதற்காக அமையுமா அன்றாட நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது அரசின் சாதாரண நிர்வாகத் திற்கு உட்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குப் பொது விவாதத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தாலும் இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

3. கவன ஈர்ப்பு.

மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்கு, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உயர்த்தப்பட்ட கிராக்கிப்படியும், நகர ஈட்டுப்படியும் அளித்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ந. வீராசாமி அவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. ந. வீராசாமி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசரமும், பொது முக்கியமுமான காரியம் ஒன்றை மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தமிழ்நாடு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சமீபத்தில் உயர்த்தப்பட்ட கிராக்கிப்படியையும், நகர ஈட்டுப்படியையும் (C. C. A.) மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டிய அவசியம் பற்றிய அவசரமும் பொது முக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : Mr. Speaker, Sir, the Member has invited the attention of the Government to the need for permitting the employees of the Madras State Electricity Board to draw the recent increase in Dearness Allowance and City Compensatory Allowance granted to Government servants.

At the outset it must be pointed out that under Section 79 (c) of the Electricity (Supply) Act, 1948, the Madras State Electricity Board has full powers to make regulations with regard to salaries, allowances and other conditions of service pertaining to the staff under its control and under section 78-A of the Act, the Government have powers to give directions to the Board in regard to the discharge of its duties only on questions of policy. The primary responsibility in regard to the grant of the Dearness Allowance rests with the Madras State Electricity Board and the part played by the Government is purely advisory. However, I am making this statement with reference to the facts of the case.

The Madras State Electricity Board has been sanctioning Dearness Allowance to its employees on the same scales as the Government of Madras have been sanctioning to their employees from time to time. In G.O. Ms. No. 971, Finance, dated 17th October 1967, the Government sanctioned an increase in Dearness

[Thiru V. R. Nedunchezhiyan]

[5th March 1968,

Allowance to their employees on the scales prescribed therein with effect from 1st November 1967. They also sanctioned the payment of the Madras City Compensatory Allowance at the rates fixed therein to the Government servants with effect from the same date. The Madras State Electricity Board agreed in principle to the grant of similar relief to its employees but its problem was whether the payment should be termed as Dearness Allowance and City Compensatory Allowance or whether it should be in the shape of an ad hoc payment having regard to the possibility of adjusting it later. This question arose because of the impending recommendation of the Central Wage Board for Electricity Undertakings regarding grant of interim relief to the workers, and the need for adjusting the present payment in the event of the Wage Board recommending an ad hoc payment based on certain principles. The Madras State Electricity Board had initial consultations on this issue with the Tamil Nad Electricity Workers Federation, Accounts Subordinates Union and Last Grade Servants Union. A flat rate interim relief was first proposed. Later, after consultation with the Government the Board has decided that the increase in Dearness Allowance on the scales given by the Government may be given as 'interim relief' to all regular employees of the Board eligible for it and that the City Compensatory Allowance termed as 'Madras City Compensatory Allowance' may be granted to the employees in the Madras City only subject to the condition that the interim relief and City Compensatory Allowance to be paid now is in lieu of any interim relief to be recommended by the Central Wage Board and accepted by the Government of India and that the existing emoluments and payments made under this settlement will be adjusted in the total emoluments that may be decided by the Madras State Electricity Board after the Government of India pass orders on the final recommendations of the Central Wage Board. The payments will take retrospective effect as in the case of Government servants. This decision has been taken after consultation with the Tamilnad Electricity Workers Federation, Accounts Subordinates Union and Last Grade Servants Union and an agreement to this effect was signed by the Board with the Unions on 22nd February 1968.

4. பேரவைத் தலைவரின் விளக்கம்.

பேரவை நடவடிக்கைகள் நடத்தப்பட வேண்டிய மொழி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வரவு-செலவுத் திட்டத் தைப் பற்றி விவாதம் தொடங்கும் முன்னால் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மொழிப் பற்றி பேரவையின் விதிகள் மூன்று பகுதிகளாக உள்ளன. ஒன்று, பேரவையின் நடவடிக்கைகள் ஆங்கிலம் அல்லது தமிழில்தான் இருக்கவேண்டும். இரண்டு, ஆனால் நடவடிக்கைகள் என்று கருதப்படாமலேயே இந்தியிலோ, தெலுங்கிலோ, மலையாளத்திலோ, கன்னடத்திலோ பேசலாம். மூன்று, இந்த மொழிகளுக்கூடத் தெரியாதவர்கள் தங்களுடைய தாய்மொழி, மலாய் மொழி, பர்மிய மொழி, ஃப்ரெஞ்ச் மொழி எதுவானாலும் அதில் பேசலாம். இவைகள்தான் இன்றைய விதிகளிலே இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கப்பட்ட நிலைமையைச் சொன்னேன். ஆனால் விதியை மாற்ற விரும்பினால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது ஆளுகின்ற கட்சியோ விரும்பினால்—தெலுங்கிலும் பேரவையில் நடவடிக்கைகள் இருக்கலாம். என்று மாற்ற விரும்பில்,

1968 மார்ச் 5]

[பேரவைத் தலைவர்]

அதை விதிக் குழுவில் வைத்து, ஆராய்ந்து மாற்ற வேண்டும். இதற்கிடையில் பழைய விதியின்படியே பேரவையை நடத்த நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். (தொடர்ந்து பேரவைத் தலைவர் தெலுங்கிலே பேசினார்.)

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் பேசத் தொடங்கினார்.

5. நடைமுறைக் கேள்வி.

நூலகத்தில் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புச் சுவடு வைக்கப்படுதல்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, கடந்த சனிக்கிழமை அன்று நடந்த சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளிலே அன்றையதினம் எங்களுடைய கட்சிக் கொறடா மாண்புமிகு வினாயகம் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை இருப்பதாகவும் அது உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும் அன்றையதினம் தலைமை வகித்த தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு, அதுபற்றிய விளக்கம் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் “அனுப்ப வேண்டி நேரிடும்” என்றுதான் சொன்னார் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். ஆனால், இன்றையதினம் பத்திரிகையிலே அதுபற்றி வேறுவிதமாக எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் வினாயகம் அவர்களின் மேல் உரிமைக் கமிட்டிக்கு அந்தப் பிரச்சினை சென்றிருப்பதாகப் பார்த்தோம். அதற்கான உரிய விளக்கத்தைப் பார்ப்பதற்காக, சபையின் நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பதற்காக, அந்தக் குறிப்புகளை லைப்ரெரியில் சென்று பார்த்தேன். ஓராண்டு காலமாக சபைக் குறிப்புகள் அங்கே வைக்கப்படவில்லை என்று அங்கே குறிப்பிட்ட பிறகு, அது கிடைக்கின்ற இடமாகிய ரிப்போர்ட்டிங் செக்ஷனுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அது சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்பு அங்கும் கிடைக்காத காரணத்தால் இன்றையதினம் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மீது பிரச்சினை உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட முன்பு லைப்ரெரியிலே நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை வைக்கிறேன் என்று சொன்ன உறுதிமொழி என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறேன். அதுபற்றி நேற்றே நீங்கள் சொல்வீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதுவும் இல்லாத நேரத்திலே அதுபற்றிய சபாநாயகர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை எதிர்பார்க்கிறேன், கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்ன என்பதை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளைப் பார்த்து நாளைக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இந்த நூலகத்திலே—லைப்ரெரியிலே—சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை வைத்தால்தான் எல்லோரும் படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி கேட்ட பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை லைப்ரெரியிலே வைப்பதாக பிலிமென்ட் அட்வைசரி கமிட்டியிலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் லைப்ரெரியிலே அந்த நடவடிக்கைகள் வைக்கப்படவில்லை. பாராளுமன்றத்திலே அந்த அந்த நாள் நடக்கும்படியான அன்றாடக் குறிப்புகளை வைத்தால்தான் அங்கத்தினர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று வைக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இனிமேல் தயவுசெய்து இங்கும் வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் எங்களுடைய உரிமை கூட பாதிக்கப்படுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, அன்றன்று நடவடிக்கைகள் நூலகத்திலே கண்டிப்பாக வைக்கவேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்கள் உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருந்தால்தான், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டரில் கொண்டு வர முடியாது. 83-வது விதியைப் பாருங்கள்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1968 மார்ச் 5]

A point of order should not be a point of privilege.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒழுங்குப் பிரச்சினை, என்ற அடிப்படையிலே கிளப்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால், திருத்தப்படாத குறிப்புகள் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டால் திருத்தப்படாதவைகளைப் பார்த்து, அதனால் பல கேள்விகள் வரக்கூடும். ஆகவே, திருத்திய பின் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வைக்கப்படுவதில்லை. இதுவரையிலும் நூலகத்தில் வைக்கப்படுவதில்லை. அதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள். ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் என்னவென்று பார்க்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வைக்கிறதே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வைக்கிறதில்லை என்று சொன்னால் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் நூலகத்திற்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். வைக்கப்படுவதில்லை, வைக்கப்படுவதில்லை, வைக்கப்படுவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் மூன்று தரம் வைக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னால், நான் நான்கு தரம் சொல்கிறேன், நானேக்குச் சொல்கிறேன், நானேக்குச் சொல்கிறேன், நானேக்குச் சொல்கிறேன், நானேக்குச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தெலுங்கில் பேசினார்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் பேசினார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தெலுங்கில் பேசினார்.

4. பேரவை நடவடிக்கைகள் நடத்தப்படவேண்டிய மொழி—தொடர்ச்சி.

THIRU. T. MARTIN: Sir, I want a clarification from the hon. Member....

MR. SPEAKER: I have been saying in Tamil that what he says in Telugu is not part of the business of the House.

நான் தெலுங்கில் பேசியதைக் கூட பேரவையின் நடவடிக்கையில் போடக்கூடாது. அப்படி பேரவையின் நடவடிக்கையில் இல்லாததைப் பற்றி “கிளாரிபிகேஷன்” என்ன கேட்க இருக்கிறது? விதிகளை மாற்றுவது என்றாலும், தெலுங்கு முதலிய மொழிகளுக்கு அதிக உரிமை கொடுப்பதாக இருந்தாலும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரோ அல்லது ஆளும் கட்சியினரோ அம்மாதிரி விரும்புவதானால், அவர்கள் அதுபற்றி விதிக் குழுவிற்கு திருத்தம் கொண்டுவந்து, நிறைவேற்றி, அதன் பிறகு இந்தப் பேரவையில் வைத்து பேரவை ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் நிலை விளக்கமாக இருக்கிறது. தெலுங்கிலோ, மலையாளத்திலோ அல்லது வேறு மொழிகளிலோ பேச விரும்புகிறவர்கள் பேசலாம். ஆனால் அதெல்லாம் பேரவையின் நடவடிக்கைகளில் வராது. நான் தெலுங்கில் பேசியது கூட வராது. அப்படி இருக்கும்போது, அதிலே “கிளாரிபிகேஷன்” கேட்கமுடியாது.

இப்பொழுது திரு. ம. கி.பொ அவர்கள் பேசுவார்கள்.

1968 மார்ச் 5]

திரு. டி. மார்டின் எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் வேண்டுமானால் எழுப்புங்கள். வேறெதற்கும் இப்பொழுது இடமில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். ஏற்கனவே ஹோசூர் தாலுகா மைசூர் மாநிலத்தோடு அல்லது ஆந்திர மாநிலத்தோடு இணைக்கப்படவேண்டும் என்று இருந்ததற்குக் காரணம், அங்கு பெரும்பான்மையானவர்கள் தெலுங்கு, கன்னடம் பேசுகிறார்கள் என்பதால்தான். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இப்பொழுது ஆங்கிலம் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடிய உறுப்பினர் இந்த சபையில் தெலுங்கிலே பேசுகிறார் என்றால், வேண்டுமென்றே அப்படிப் பேசுகின்றதின் நோக்கம், ஏற்கனவே இருந்த கருத்துக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் முறையிலே பேசுகிறார்களா என்பதை அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிகளை பலமுறை தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டேன். என்னை சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். நான் திரும்பத் திரும்ப விதிகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்று. இருந்தாலும் மீண்டும் சொல்கிறேன். உறுப்பினர் எவரும் தன் விருப்பப்படி இந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் முதலிய எந்த மொழியிலும் பேச இடம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்பேச்சு பேரவையின் நடவடிக்கையாகக் கருதப்படமாட்டாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தெலுங்கில் உறுப்பினர் பேசியதைப் பற்றிக் கேட்டாரே திரு. மார்ட்டின், அதாவது நடவடிக்கைப் புத்தகத்தில் ஏறுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கிட்டுப் பேசியது தமிழிலோ, ஆங்கிலத்திலோ இருப்பவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் ஏறும். ஆனால், தெலுங்கில் நான் சொன்னது கூட நடவடிக்கைப் புத்தகத்தில் இடம் பெறுதல்.

DR. HABIBULLAH BAIG : Sir, on a point of information. Can we speak in Urdu also?

MR. SPEAKER : The hon. Member can speak in Hindusthani. He can also speak in Telugu or Malayalam or Kannada or Hindi but this will not form part of the proceedings of this House. But the hon. Member can speak for his own benefit and for the benefit of any Members who know these languages.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தாய்மொழியில் எது வேண்டுமென்றாலும் பேசலாம், நடவடிக்கைப் புத்தகத்தில் வராது என்று குறிப்பிட்டார்கள். உருது எந்த வகையில் இடம் பெறுகிறது. உறுப்பினர் கேள்வியிலிருந்து நாங்களும் விளக்கம் பெற ஆவலாக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்துஸ்தானி என்பது உருதுவிலிருந்து வேறுபட்டதா? எனக்குத் தெரியாது.

DR. HABIBULLAH BAIG : Mr. Speaker, Sir, Urdu itself is a language recognised by the Government as one of the 14 national languages. Hindustani is different and Gandhiji himself knew it. As far as I am concerned, I am a Urdu speaking person and there are more than 8 to 10 lakhs of Urdu-speaking people.

MR. SPEAKER : The hon. Member can speak in Urdu. He can speak in Burmese, he can also speak in German or French, provided those languages are his mother-tongue. If they are not his mother-tongue, he can speak in Malayalam, Kannada or Telugu

[Mr. Speaker]

[5th March 1968.]

or Hindi but the speech will not form part of the proceedings of the House. That is the position as I find it from the rules. I am sure, the Hon. Chief Minister and the ruling party will take early steps to amend the rules so that we can give more rights to the minority groups like the Telugu-speaking people. But unfortunately I have inherited the rules there has been a change of parties in the House; those who were sitting on the left are now sitting on the right and those who were sitting on the right are now sitting on the left. But the rules have not changed. I have got to enforce the rules as I have inherited them from the previous Speakers.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் நடவடிக்கையில் இடம் பெறுவதற்கு இயலாத விஷயங்களை இப்பேரவையில் அனுமதிப்பது ஒழுங்கா ?

மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிப்படி நடப்பது ஒழுங்குதான்.

DR. H. V. HANDE : The hon. Member Thiru Martin has stated—வேண்டுமென்றே பேசினார் என்று சொன்னார்கள்

MR. SPEAKER : I was listening to it very carefully. He did not refer to any particular Member.

THIRU. K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, on a point of order. The hon. Member Thiru Martin has stated that only in the Hosur taluk there are Telugu-speaking people but I wish to tell him through the Hon. Speaker

MR. SPEAKER : The hon. Member can tell that in his Budget speech or when he speaks on Demands for Grants but the point of order should be something concerning the procedure of the House and relating to the business of the House. Otherwise, it cannot be a point of order. (திரு. வெங்கடசாமி எழுந்தார்.) I have got to say again that if the hon. Member tries to raise a point of order in Telugu, it cannot be done because the business of the House should be transacted either in English or in Tamil.

பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதாக இருந்தால் தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் சொன்னால்தான் நடவடிக்கைகளில் இடம் பெறும். தெலுங்கிற்கு, அதிகமான உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்பினால், அதற்கு விதியை மாற்ற வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது என் முன்னால் இருக்கும் விதியைத்தான் நான் கடைப்பிடிக்கவேண்டியவகை இருக்கிறேன்? அவ்வாறு பதவிப் பிரமாணம் எடுத்திருக்கிறேன். நான் என்ன செய்வது? திரு. வெங்கடசாமி பேசுவார்கள்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, my hon. Friend Thiru Martin has stated that I can speak in English and Tamil and purposely I have been speaking in Telugu. I am sorry I cannot express my views well in English. This is for your information.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஏன் அப்படி இருங்கிப் பேச வேண்டும்? இங்கிலீஷ் தெரியும், தமிழும் தெரியும், இருந்தாலும் தெலுங்கில்தான் பேசவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்லலாமே.

திரு. கே. விநாயகம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நாம் இங்கே சட்டசபையிலே சிறுபான்மையோருக்கு தாராள மனப்பான்மையோடு தாய் மொழியில் பேச அனுமதி கொடுக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்திலே, தமிழ்தான் தெரியும் என்று சொல்லக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அங்கே ஆந்திர அசெம்பிளியில் இருக்கிறார்களே, அவர்களை தமிழில்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. கே. வினாயகம்]

பேசுவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கமோ அல்லது நம்முடைய சட்டசபையோ, நம்முடைய தெலுங்கு நண்பர்கள் உதவியோடு, ஏற்பாடு செய்ய கவனம் செலுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் தானே? (ஆரவாரம்) அதை ஆந்திரா அசெம்பிளியில் எழுப்பவேண்டும்.

இப்பொழுது திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் பேசுவார்கள்.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேச எழுந்து கொள்ளும் நேரத்தில், மொழிபற்றி வாதம் எழுந்திருப்பதால், இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச்சோடு பேச்சாக, ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று எழுப்பாமல், குறிப்பிடுகிறேன். முன்பு ஒரு முறை இருந்ததாக, நான் மேல் அவையில் உறுப்பினரை இருந்தபோது அது இருந்ததாக நான் நினைக்கிறேன். பொதுத் தேர்தல் முடிந்து, அங்கத்தினர்கள் அவைக்கு வரும்போது, ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தான் எந்த மொழியில் பேசுகிறார் என்பதுபற்றி இசைவு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அவையின் விதிகளை மொழிபற்றித் திருத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். அது தெலுங்கில் பேசிய அங்கத்தினரைப் பொறுத்தது மாத்திரமல்ல. நாம் பார்க்கிறோம், மற்றவர்களும்—நன்றாகத் தமிழ் தெரிந்தவர்கள், விரும்பும் போது ஆங்கிலத்திலும், மற்றபோது தமிழிலும் பேசுவதால்தான் இம் மாதிரியான குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவையின் மொழி தமிழ்தான் என்று முத்திரை இட்டு விடவேண்டும். அந்த வகையில் விதிவகுக்கப்பட வேண்டும். தமிழகத்திலே இருக்கும் பேரவையில் வேறு மொழி அனுமதிக்கப்பட்டால் அது என்ன தமிழ்நாட்டுப் பேரவை? (ஆரவாரம்) அதற்கு அர்த்தம் இல்லை. ஆகவே, இந்தக் குழப்பம் தீருவதற்கு அதுதான் வழி என்று நினைக்கிறேன். ஆக, இந்த ஆலோசனையை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, விதிகளைத் திருத்தும் போது இதையும் நினைவில் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பேரவையில் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ள வரவு செலவுத்திட்டத்தை பல நல்ல அம்சங்களைக் கொண்டதாக நான் பார்க்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதிகாரப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு அதனுடைய நுழு ஆற்றலோடு தயாரிக்கப்பட்ட முதல் வரவு செலவுத் திட்டமாக இதை நாம் கருதவேண்டியிருப்பதால், இதைப்பற்றி நன்கு ஆராய்வதும் அவசியப்படுகிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டம், பற்றாக்குறை அல்ல. புது வரி போட்டும் கூட, பற்றாக்குறைத் திட்டம் தயாரிப்பதுண்டு. முன்னேற்றத்திற்குரிய எந்த அம்சமும் இல்லாமலும்கூட, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தயாரிப்பதுண்டு. ஆனால், இங்கே புது வரி போடாமலேயே உபரி பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், வரியே போடாததை ஒரு உயர்வு என்றோ, சிறப்பு என்றோ நான் கருதவில்லை. அபிவிருத்திக்குத் தேவைப் படுகிற பணங்களுக்காக வரி போடுவது அவசியந்தான். ஆனால், யாருக்கு வரி போடுவது என்ற பிரச்சினைதான் இங்கே முக்கியம். அதைச் சொல்ல வேண்டிய நிலையை முன்னிட்டுத்தான், மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள பொருளாதாரத் தொடர்பு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில், விமரிசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விமர்சனம் “கொஞ்சம் அதிகம்” என்று சொல்வதற்கில்லை. அதிகமாக இருந்தாலும், “தேவைக்கு அதிகமாக அல்லாத நிலையில்”, விமரிசனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய ஆட்சியின் மீது பழி போடப்படுவதாக நான் நினைக்கவில்லை. மத்திய ஆட்சிக்குப் பரிந்து பேசுவதைத் தங்களுடைய கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டுள்ளவர்கள் வேண்டுமானால் அப்படி நினைக்கலாம். நாம் இங்கே வந்திருப்பது,

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 5]

இந்த மாநில மக்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதற்காகத்தான். அதை நிலைவில் கொண்டுதான் மத்திய ஆட்சிக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள பொருளாதார நிலைமை, வரி விதிப்பு, அதிகாரம் வரிப் பங்கீடு ஆகியவை பற்றியெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விமர்சித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த மாநில மக்கள் மீது வரி போடுவதற்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இந்த மாநில அரசுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு— கூடுதலாகவே வரிச் சுமை ஏற்றப்பட்டுவிட்டது. அதனால், இனி வரி போடுவதற்கு நிலைமை இல்லை என்ற உண்மையை உணர்ந்து, வரி போடுவதைத் தவிர்த்திருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். அதற்காக நான் தமிழக அரசையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால், இந்த நிலை நீடிக்குமானால், நாம் எந்த அபிவிருத்தியையும் செய்ய முடியாது. ஆகவே, இந்த நிலையிலிருந்துமீள் பரிகாரம் காண்பதற்கு மத்திய அரசுக்குள்ள பொருளாதாரப் பொறுப்புக்களைப்பற்றி நாம் இங்கே விமர்சித்துத்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. மிகத் துணிவாக விமர்சித்திருக்கிறார். தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள்.

இது தமிழ்நாடு மட்டும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற அல்ல ஏறக்குறைய எல்லா மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களும் உணர்ந்திருக்கிற—காங்கிரஸ் ஆட்சி அல்லாத மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களால் உணர்த்தப்பட்டு வருகிற—ஒன்றை, ஒரு கொள்கையாக எடுத்து, வரி போடாததற்கான காரணத்தையும், இனியுப வரி போடாத நிலை நீடிக்க வேண்டுமானால் எந்த கைபடல் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கிக் கூறவும் தான் மத்திய அரசுபற்றி முதல்வர் விமர்சித்திருக்கிறார். வார்த்தைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மோதலாக இல்லாமல், எதிர்காலத்தில் மோதல் ஏற்படக்கூடும் என்ற ஐயத்தில், அதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் இதை விமர்சித்திருக்கிறார் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள். இது மத்திய ஆட்சியோடு மோதல், குற்றச்சாட்டு, பழி சுமத்துதல் என்று எண்ணக்கூடிய அனபர்கள், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள எந்த அம்சம் அப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில்,

“வளரும் வருவாய் வாய்ப்புகள் மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்கு மாடுக, கலவி, பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற, செலவினம் விரிந்து செல்லும் இயல்புடைய பரந்த பொறுப்புகள் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன”.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியுமா? இந்தக் குற்றச்சாட்டு, இப்பொழுது மட்டுமல்ல, 1952-53ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை—ராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே—சமர்ப்பித்துப் பேசிய அன்றைய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே எடுத்துக்காட்டிச் சொன்னார்கள். “நமக்கு நிதிச் சுதந்திரம் இல்லை; அந்த நிதிச் சுதந்திரத்தைப் பெற எல்லாக் கட்சிகளும் இந்த மன்றத்தில் ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைத்தால் நாங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு போராடத் தயார்.” என்ற வார்த்தைகளை அவர் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். அந்த நிலை மீண்டும் 1968-ல் தோன்றி விடப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

முதல்வர், ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது,

“அரசியலமைப்பில் செய்துள்ள அதிகார வரம்பின்கீழ், நாணயச் செலாவணியை முறைப்படுத்துதல், வங்கி அலுவல்கள், அயல் நாட்டு வாணிபம் ஆகிய துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கிற மத்திய அரசு மட்டுமே, நமது பொருளாதாரம் எந்த வழிகளில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று வரையறுக்கும் நிலையிலுள்ளது”.

1968 மார்ச் 5]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நம்முடைய பொருளாதாரத்தை முறைப்படுத்திக் காட்டி, நம்முடைய மக்கள் மீது தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரி பேரவத்தைத் தவிர்த்து தாங்கக்கூடிய மக்கள்மீது வரி விதிக்க, இந்த மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதை மிக அனுதாபமான நிலையில், அடக்கத்தோடு, பண்பு கலந்த வார்த்தையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இதற்கு எப்படி விமோசனம் தேடுவது என்று பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசு அயல்நாடுகளிலிருந்து கடன் பெறுகிறது. அந்தக் கடனுக்கு அவர்கள் கொடுக்கும் வட்டி விகிதம் வேறு. தான் அயல்நாடுகளிலிருந்து வாங்கிய கடனை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, அந்தக் கடனுக்கு அவர்கள் மாநில அரசாங்கத்திடமிருந்து கோரும் வட்டி விகிதம் வேறு என்று இருப்பதை தமிழக முதலமைச்சர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் மட்டுமல்லாமல் ஆந்திர முதலமைச்சர் கூட மத்திய அரசுக்கு எழுதிக் கேட்டு இருக்கிறார், “இந்த வட்டி விகித வித்தியாசம் எவ்வளவு என்பது தெரியவேண்டும்” என்று. இதில் நாம் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அயல்நாடுகளிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் நமக்காகக் கடன் வாங்குகிற நிலை, “அயல்நாட்டு உறவு” என்னும் பொறுப்பு நம்மிடம் இல்லாமல், மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருப்பதன் விளைவுதான். என்னுடைய கொள்கைப்படியே கூட, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விடவேண்டிய பொறுப்புக்களில் அயல்நாட்டு உறவும் ஒன்று என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவன். அப்படிப் பார்க்கும்போது, நாமே நமக்காக அயல் நாடுகளில் நேராக கடன் வாங்க முடியாத நிலை இருப்பதால், மத்திய அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுக்கிறது. அப்படி வாங்கும் கடனை தான், அயல் நாடுகளுக்குக் கொடுக்கிற வட்டியைவிடக் கூடுதலான வட்டிக்கு மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கிறது. மத்திய ஆட்சிக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையே உறவு முறை கோடானதாக மட்டுமல்லாமல், நாகரிகக் கோடையும் அமைந்திருக்கிறது. தேசப் பற்றற்ற தன்மையிலும் அமைந்திருக்கிறது. மத்திய ஆட்சி மாநிலங்களுடம் ஏன் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை காட்டுகிறது என்று விளங்கவில்லை. இதை குற்றச்சாட்டு என்றோ பழி சமத்துதல் என்றோ நான் கொண்டு வரவில்லை. இது பழி சமத்தல்—குற்றச்சாட்டுதல் என்றாலும் தமிழ்நாட்டுப் பிரிவினை உணர்ச்சியிலிருந்து பிறந்ததல்ல. தமிழன் என்ற உணர்ச்சியிலிருந்து மட்டுமே பிறந்ததல்ல. ஒவ்வொரு மாநிலமும் உணரும் ஒன்றாக இருந்தாலும், நெஞ்சிலே உரம் இருப்பதால் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்று அழுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார். இதில் வேறு ஒன்றும் புதுமை இல்லை.

அவர் சாட்டியுள்ள குற்றச்சாட்டு என்ன? அபிவிருத்திக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகைக்கான வட்டியைச் செலுத்து வாய்தா கேட்கும். வாய்தா தரப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல; பொற்கொல்லருக்கு நிவாரணம், வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட நிலைமைகள், புயலினால் ஏற்பட்ட நிலைமைகள், காரணமாக மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உதவிகள் கூட, இவ்வச மானியமாக அல்லாமல், கடன் பொறுப்பாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியபோது—பட்டுஜட் உரையை அவர்கள் படித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது வியப்புற்றேன். இம்மாதிரிப் போக்கில், மத்திய ஆட்சிக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையே இத்தகைய முறைகோடான உறவை நீடித்து வைத்துக்கொண்டு, அந்த அடித்தளத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டப் போகிறோம். கட்ட விரும்புகிறோம் என்றால், அது அடிமைக்கும் ஆண்டைக்கும் உள்ள உறவே தவிர, ஒரு நாட்டு சமஷ்டி அரசுக்கும் அங்க அரசுக்கும் உள்ள உறவு அல்ல. உலகத்திலே எந்த சமஷ்டியிலும் இந்த முறை இல்லை. அமெரிக்க சமஷ்டியானாலும் சரி, ஆஸ்திரேலிய சமஷ்டியானாலும் சரி, கனடா நாட்டு சமஷ்டியானாலும் சரி, நேற்று விறகு இலையு அடைந்த மலேசிய சமஷ்டியிலும் இல்லை. எல்லா சமஷ்டி அரசியலையும் படித்த பிறகு நான் சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி முறைகோடான சமஷ்டி முறை எந்த நாட்டிலும் இருக்கவில்லை. (ஆரவாரம்). பாசிந்தான் பிரிவினை கோரிய முஸ்லிம் லீகினர் பிரிவினை மனப்பான்மையை விட்டுவிட்டு, ஒருமைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 5]

அயல்நாட்டு உறவு, போக்குவரத்து, பாதுகாப்பு ஆகிய இந்த மூன்று அதிகாரங்கள் மத்தியிலும், மற்றவைகளெல்லாம் ராஜ்யங்களிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் முஸ்லீம் லீகினர் பிரிவினையை விட்டுவிட்டு—அரசியல் நிர்ணய மன்றத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆனால், அன்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வகுத்த சட்ட கர்த்தாக்கள் திருப்தி அடையாமல், மத்தியில் வலுவான ஆட்சியை அமைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் காரணமாக, தாங்களே பிரிவினைக்குச் சம்மதித்துவிட்டனர். இந்த நிலையை நாம் நினைவில் கொண்டுவந்து பார்க்கும்போது, இன்றைய மத்திய ஆட்சியிலே குவிந்துள்ள அதிகாரப் பொறுப்பானது சரியான அரசியல் சமஷ்டி முறையில் அல்ல என்பதை நாம் உணர முடிகிறது. அங்கு இருப்பது ஆதிபத்திய அரசாகவும், இங்கு இருப்பது ஜில்லா போர்டு அரசாகவும் கருதப்படத்தக்க நிலைக்குத்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஆரவாரம்). நான் மீண்டும் காங்கிரசிலுள்ள மதிப்பிற்குரிய நண்பர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். அது என்னவென்றால், எந்தப் பிரச்சினையில் ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் மோதவேண்டும் என்பதிலே ஒரு தெளிவு இருக்க வேண்டும். ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய மோதல்கள் தேவையும் கூட. ஆனால், அதே நேரத்தில், இந்த மாநில மக்களுடைய நலன்சீன மாநில மக்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பதிலே கட்சிக் காம்பும் வேற்றுமையும் இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இதனை இருபதாண்டுகளாக காங்கிரசுக்கு வலியுறுத்தி, அதற்காகவே தமிழரசுக் கழகத்தையும் நடத்தி வருபவன் என்ற முறையில் நான் என்னுடைய குறிக்கோளை வைத்துக்கொண்டு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். மத்திய ஆட்சியைக் குறித்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விமர்சனத்தில் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அனுபவ ரீதியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த ஓராண்டில் ஏற்பட்டிருந்தால், இப்பொழுதிருக்கிற காங்கிரசல்லாத ஆட்சி, காழ்ப்பினால் சொல்லப்படும் கட்சிப் பிரச்சினை, அரசியல் பிரச்சினை அல்ல என்று எண்ணலாம். ஆனால், காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்த கடந்த இருபதாண்டு காலத்தில் இருந்துவந்த உணர்ச்சி தான் இது. ஆனால், இதையெல்லாம் மூடி மறைத்து வைத்திருந்தார்கள். திரையிட்டு மறைத்து வைத்திருந்தார்கள். அந்தத் திரை இப்பொழுது திறந்து காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையா? பொய்யா? முதல் அமைச்சர் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் தவறு? கற்பனையா? என்று மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொல்லட்டும். இதில் மத்திய சர்க்காரோடு மோதுகிற எந்தப் போக்கு ஒருமைப்பாட்டுக்கு உகந்ததல்ல என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லட்டும். அப்படியல்லாமல் இப்போதுள்ள இந்தப் போக்கிலேயே ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டி வளர்க்க முயலுவோமானால் அது தவறு. கோவையிலே என்ன நடந்தது என்று பார்க்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை முக்கியமாகக் கருதுபவன் நான். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு நிலைக்க வேண்டும் என்று எண்ணுபவன். அதை நிலைக்க வைப்பதற்கு நான் உழைக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால், அதை நேரிய முறையில் சென்றுதான் நிறைவேற்ற முடியுமே தவிர, இம்மாதிரி அமைப்புகள் மூலம் நிறைவேற்ற முடியாது.

மு. ப. பண்டித் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் காலத்தில் பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்பட்டது. அவருடைய மகள் இந்திரா அம்மையார் காலத்தில் தமிழ்நாடு பிரிவினை ஏற்படுகிறது என்ற வார்த்தையை அந்த அம்மையார் சரித்திரத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமானால், மாநில அரசின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதில் மத்திய சர்க்கார் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை நான் தமிழன் என்ற உணர்ச்சி காரணமாக மட்டும் சொல்லவில்லை. தேசபக்தி மிக்க ஊழியன் என்ற முறையிலேயும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருபத்தெட்டு ஆண்டுக்காலமாக சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி, தேச ஒருமைப்பாட்டிற்காக, தேச நலனுக்காக உழைத்துவரும் ஊழியன் என்னைப் போன்ற அளவுக்கு இன்றைய காங்கிரசில் யாரும் இருக்க முடியாது. தேசத்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. ம. பொ. சிவசுரானம்]

திற்காகப் பாடுபட்ட தேசிய ஊழியன், தேசத்திற்காகப் பாடுபட்ட ஊழியர்களில் ஒருவன், தேச பக்தியில் கிஞ்சித்தும் விலகாமல் இருக்கக்கூடியவன் என்ற வகையிலேதான் நான் இதைக் கூறிக்கொள்ள முற்படுகிறேன்.

இப்பொழுது ஆளுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினை கேட்ட காலத்தில், பிரிவினையைக் கண்டித்து எதிர்த்தவர்கள் என்னெவிட யானும் இருக்க முடியாது. ஆனால் ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டிக்காக்கின்ற முறையிலாமத்திய அரசு நடந்து கொள்கிறது என்று தேசபக்தியுள்ள தமிழர்களைக் கேட்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலுள்ள விமரிசனம் சரியாக இருக்கிறது. திடமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் பரிசாரம் என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கேடுகளிலிருந்து இந்த மாநிலம் விலகினால்தான் நீண்டகாலமாக உறுதியாக நிலைத்திருக்க முடியாது. காரணம் பொருளாதார சங்கடம் ஏற்படும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றிய நாள்முதல் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுவந்த, பிரிவினையை அது கைவிட்டு, மாநில சபாட்சிக்கோரிக்கையாய் ஏற்றுக்கொண்டது. மத்திய ஆட்சியிடமிருந்து அதிக பொருளாதார வசதிகளை மாநிலம் பெற வேண்டுமென்பதற்கு நம்முடைய கோரிக்கை இது என்று எடுத்துச் சொல்வதாக அல்லாமல் தமிழ் இனத்தின் சரித்திர ரீதியான பிறப்புரிமைச் என்றே கொள்ள வேண்டும். இந்த நீண்ட விமரிசனத்திலே பன குறை எடுத்துக் காட்டியதற்குப் பிறகு, இன்னின்ன கோரிக்கைகள் இன்னின்ன விதமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை அறிவில் சிறந்த, பணியில் சிறந்த, பண்பாட்டில் சிறந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படிச் சுட்டிக் காட்டப் போகிறார், நம்மை எங்கே கொண்டு செல்லப் போகிறார் என்பதை அறிந்து கொள்ள ஆவலாய் இருக்கிறேன். இல்லையானால் இனி ஆண்டாண்டு தோறும் பட்டுஜெட் இப்படித்தான் இருந்துவிடுமோ என்று ஐயுறுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரையிலே இது தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இப்போது இல்லாவிட்டாலும், இங்கிருக்கின்ற தோழமை அமைச்சர்கள் அவரால் சொல்லி, தெளிவு பிறக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திட்டத்தில் சில நல்ல அம்சங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஓர் ஏழைக் குடும்பம். அந்தக் குடும்பத்தைக் கட்டிக்காக்கும் பொறுப் பிதந்தம் வேலைக்குப் போகாத, அப்படி வேலைக்குப் போனாலும் வாங்கிய யோக்கியமாகக் கொடுக்காத கணவன் பால மத்திய அரசு இந்த நிலையில் பின்னாக்குட்டிகளுக்கு உணவு கொடுத்து, சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்க்கும் நிலையில் உள்ள தாய்—இந்த நிலையிலேதான் இந்த அரசின் நிலையும் அமைந்திருக்கிறது. எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு இங்குமங்கும் 9 கோடி ரூபாய் அளவில் சில சலுகைகளை ஆசிரியர்களுக்கும், தன் சிப்பந்திகளுக்கும் இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது. இந்தப் பின்னணியிலிருந்து பார்க்கிறபோது நமக்கெல்லாம் மனநிறைவே ஏற்படுகிறது. (ஆரவாரம்).

இனி, அடுத்தடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலே என்னக் செய்வது என்பது தான் பிரச்சினை. “கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றி மூத்தகுடி” என்று சொல்லப்பட்ட தமிழ்நாடு நீண்ட காலமாக தனியரசு நடத்திய தமிழ்நாடு, முன்போல சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள் க இருக்க முடியாது. உதாரணமாக இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வேங்கடத்திற்கு வேலி கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதும், வாழும் என்று எண்ணுவதும் ஆகக் கூடிய காரியமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆனால் மாதத்திற்கு ஒரு மந்திரி டெல்லி போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கும் போது ஒரு மைப்பாடு எப்படி சாத்தியமாகும்? கோவையிலே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி எதைக் காட்டுகிறது? என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினையை கைவிட்ட பிறகும், வேறு அபாய சக்திகள் தோன்றக்கூடும் என்ற நிலையையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. மத்திய சர்க்கார் ஒரு கட்டியை பயமுறுத்தலாம் என்றாலும் அந்த உணர்ச்சியைத் தவிர்த்துவிட முடியாது என்ற தோன்றுகிறது. காங்கிரசின் முன்னாள் தலைவர் “இந்த மாநில ஆட்சியை மத்திய சர்க்கார் அகற்றாமல் நான்

[திரு. மா. பொ. சிவஞானம்]

1968 மார்ச் 5

பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்று கூறினாராம். தனி ஒரு மனிதரின் தயவால்தான் இந்த அரசு நிலைக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறதா? (சிரிப்பு) எங்களுக்கு ஜனநாயக உணர்வு இல்லையா? அகில உலகமும் எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லையா? எப்படி எங்களால் தி. மு. க. அரசைக் கவிழ்க்க முடியும்? மத்தியிலும் ஜனநாயக ஆட்சிதானே நடத்துகிறோம்?” என்று முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர் கூறியிருந்தால் அவருடைய ஜனநாயக உணர்ச்சியைப் பாராட்டலாம். தனி ஒரு மனிதரின் முயற்சியால் காப்பாற்றப்பட்ட கூடிய தலையெழுத்து இந்தத் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்துவிட்டதா என்று ஐயுறுகிறேன். ‘அந்தமாதிரி மத்திய அரசு கவிழ்க்க நினைத்திருந்தால், தடுப்பாக நான் இருப்பேன்’ என்று நமக்கு நல்லதைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் அப்படி அவர் பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இலங்கை அகதிகள் பற்றிய பிரச்சினை. இது ரொம்ப துக்ககரமான பிரச்சினை. நான் அடிக்கடி கூறுவதுபோல, இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் இடையில் ஒருவது கடல்நீர் அல்ல; ஐந்து லட்சம் குடும்பங்களுடைய கண்ணீர்தான் கடல்நீராக மாறியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிங்களத்தையும் சேர்த்தாண்ட செந்தமிழ் மரபினர்தான் இன்று கடலில் தூக்கி எறியப்பட்டு தமிழகம் வருகிறார்கள். இதை நினைக்கும்போது மனம் கொஞ்சம் சங்கடம் அடையத்தான் செய்கிறது. சென்ற ஆண்டுவரை பர்மா அகதிகள் வந்தார்கள். இந்த ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து அகதிகள் வரவிருக்கிறார்கள். இனிமேல் வந்துகொண்டேயிருப்பார்கள். இந்த அகதிகள் பிரச்சினையில் மத்திய அரசு இன்னும் கொஞ்சம் பொறுப்பு போடு, கடமையுணர்ச்சியோடு, நடந்துகொண்டிருந்தால் இந்தச் சிக்கல் தோன்றியிருக்காது. இதற்காக இலங்கையை எதிர்த்துப் போராடி, அண்டை நாடுகளுடன் சண்டை போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இது சர்வதேசப் பிரச்சினை. தாயகம் திரும்பும் அகதிகளைக் குடியேற்றுவதற்காகவும், அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதற்கும் இம்மாநில அரசு வழிவகை செய்திருப்பதை காங்கிரஸ் தோழர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசால் முதலில் கைவிடப்பட்ட தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தினை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்ட பின்னர், செயல்படுத்த வழிவகை கண்டிருப்பதற்கு மத்திய அரசை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டி, தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அடுத்தபடியாக, இலங்கை அகதிகள் பிரச்சினையில் ஆகும் முழுச் செலவுகளையும் மத்திய அரசே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, மத்திய அரசு இசைவு அளித்திருப்பதற்கும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இலங்கையிலிருந்து பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் வரவிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே பர்மா அகதிகள் பற்றிய அனுபவம் நமக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சரிவர நிவாரணம் ஏற்படவில்லை. இதற்கு விசேஷ அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். கலெக்டர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசிஸ்தார் என்ற முறையிலே பொறுப்பை ஒப்படைக்காமல் ஒரு தனி இலாகாவை வேண்டுமானாலும் ஏற்படுத்தி, ஒரு தனி அதிகாரியின் கீழ் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அகதிகளுக்குச் சரியான முறையிலே நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு, மறுவாழ்வு பெறுவதில் சிக்கல்கள் தோன்றாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கலெக்டர், தாசிஸ்தார் போன்ற அதிகாரிகள் தங்களிடையே வேலைப்பளுவால் அகதிகள் பிரச்சினைகளில் அதிக கவனம் செலுத்த முடியாமல் போய் விடக்கூடும். தொடர்ந்து ஆண்டாண்டுதோறும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் வருகின்ற நிலைமை இருப்பதால் தனி இலாகாவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் அந்த அகதிகளின் கண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாவிட்டாலும், சரியாகத் துடைப்பதற்காவது இந்த ஆட்சி முயலும் என்று எண்ணுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 5]

[திரு. ம. பொ. சிவசுபாசம்]

அடுத்து சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், இது திரிசங்கு சுவர்க்கத்தில் இருக்கிறது. இப்பற்றி செய்யப்பட்டிருக்கும் விமரிசனம் நல்ல முறையில் சரியாக அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் மேலே என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரியவில்லை, தமிழக அரசே இதை பொறுப்பேற்று நடத்த முற்பட்டால் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியிருக்கும். பொருளாதார வலிவற்ற நிலையில் நாம் இதனை எடுத்துச் செயல்படுத்துவது சரியல்ல. மேலும் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் மத்திய அரசின் திட்டமாகத் தொடங்கி, மாநில அரசின் திட்டமாக ஏன் மாற்றவேண்டும்? இந்த விஷயத்தில் நியாயம் கிடைக்க மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டை போட்டதான் வேண்டியிருக்கும். பொகாரோ இரும்பாலையை நான்கு திட்டங்களாகப் பிரித்து, தமிழ்நாட்டில் சேலம், ஆந்திராவில் விசாகப்பட்டினம், மைசூரில் ஆஸ்பெட், பாகாரோ பொகாரோ என்று நான்கு இடங்களில் நான்கு இரும்பு ஆலைகளை ஏற்படுத்தினால் எல்லாப் பகுதியினருக்கும் சம வாய்ப்பு அளித்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று தமிழகத்திலிருந்து டி.வி. சென்ற தூதுக்குழுவில் நானும் போயிருந்தேன். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரை நேரில் சந்தித்து நான்கு திட்டங்களாகப் பிரித்து நான்கு இடங்களிலும் அமைப்புகள் என்று சொன்னபோதும், அந்த அம்மையார் அதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை. முகத்தைக் கூட கொஞ்சமும் கவிக்கவில்லை. யோசிக்கிறோம் என்றுதான் பதில் கூறினார்கள். மற்ற அமைச்சர்களையும் இது பற்றி நேரில் சந்தித்து நிலைமையை விளக்கிக் கூறினோம். “இது நல்ல ஏற்பாடு” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த நிலைமையில் மத்திய அரசு ஏன் இன்னும் தயங்குகிறது என்று தெரியவில்லை. பொகாரோ திட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் தமிழகமும், ஆந்திரமும், மைசூரும், பயன் அடையும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். நம் தமிழக அரசின் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், ஆந்திர முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மைசூர் மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து பேசி உடன்பாடு கண்டால், சேலம், விசாகப்பட்டினம், ஆஸ்பெட், பொகாரோ எல்லா இடங்களிலுமே இரும்பாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். தென்னக முதல்வர்கள் முதலில் அணுகிப் பேச வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழகமுதல்வரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொகாரோவைக் கைவிட்டால் பீகார்காரன் சண்டைக்கு வருவானே என்று மத்திய அரசு எண்ணக்கூடாது. இன்றைக்கு பீகார்காரனுக்கு பயப்பட்டால் நாளைக்கு இன்னொருவனுக்குப் பயப்பட வேண்டியிருக்கும். துணிவான நடவடிக்கையை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இங்கே இருக்கின்ற குறையைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களின் குறை ஒரே மாதிரியாக இல்லை. பல ரகங்களாக இருக்கின்றன. போர்டு பள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலுள்ள ஆசிரியர்களின் நிலை திரிசங்கு சுவர்க்கத்தில் இருக்கிறது. ஆரம்ப ஆசிரியர்கள், ஆரம்ப நடுத்தரப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் சம்பளம், ஓய்வு இவைகளில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. தனியார் சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களின் நிலை, போர்டு பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களின் நிலை இவைகளிலும் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் கனியப் பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்கு, ஒரு கால் நூற்றாண்டு காலமாகவு ஆசிரியர்கள் குலம் கண்ணீர் விடாமல் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு—ஒரு குழுவையோ, ஒரு தனிநபர் கமிஷனையோ நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 5]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

முடிவாக கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பயிற்சி மொழியைப் பற்றி சொல்லி வருகிறார்கள். ஒன்று அவர்களை வேண்டிக்கொள்வேன். அவர் நாவலர்—பேச்சுத்திறன் படைத்தவர். நல்ல திறமை மிகுந்தவர். செல்வாக்குடைய கட்சியின் அமைச்சர். தமிழ் பயிற்சி மொழியாக வந்தே தீரும், ஆங்கிலம் ஒரு மொழி என்ற அளவில் போதிக்கப்படும் என்பது நன்கு தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் போதிய அளவில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவதற்கு அவர்கள் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அந்தப் பணிக்கு நானும் உடனவரத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆங்கிலம் படித்தால்தான் அறிவு கி்டும், ஆன்மீகம் கூடக் கி்டும் என்று பேசுகின்ற நிலை இருக்கிறது ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தை உணர்த்த தமிழ்நாட்டளவில் பேசவேண்டியதில்லை. ஐந்தாண்டுகளில் தமிழ் எல்லாக் கட்டங்களிலும் பயிற்சிமொழியாக வரும் எனத் தீர்மானமே போடப்பட்டுள்ளது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்கிலம்—அதன் தரம் கெடாதவாறு ஒரு மொழியாக போதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை என் போன்றவர்கள் எதிர்க்கவில்லை. கி.பி. இரண்டாயிரம் நூற்றாண்டுக்குள்ளாக தமிழ் பயிற்சி மொழியாக வந்துவிடும் என்று நகைச்சுவையாகக் கூடச் சொல்லக்கூடாது. ஐந்தாண்டில் தமிழைக் கொண்டுவருவதாகத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். அவசியமானால் இந்தக் காலத்தை நீட்டிவதற்குக் கூட எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும் என்று விரும்புகிறேனே தவிர கட்டாயம் இல்லை. ஆகவே கல்வி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இனி அவரது நாவலையை இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுசூலமாகப் பயன்படவேண்டும் என்பது தான். நம்முடைய பேச்சுக்கள் கூட இனி நம்முடைய தீர்மானத்தை ஒட்டியதாக இருக்கவேண்டும் என்பதை நினைவில் கொண்டு அமையவேண்டும் என்று சொல்லி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. துரைசாமி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை முழுமனதோடு வரவேற்று எனது உரையைத் துவங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு ஐந்து கோடியே இருபத்தைந்து லட்சம் வரி போடப்பட்டது என்றால் எங்களது ஆட்சியில் இந்த முழு வருடத்திற்கும் 25 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடப்பட்டுவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் சுமத்தினார்கள். அதற்குப் பதில் அளிப்பதற்கு முன்பாக நான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வருவேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இன்றைக்கு வரியில்லாத ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டம் இந்த மாமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியினர் 1947-ல் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். 1967 வரை பதவியில் இருந்தார்கள். ஏறக்குறைய இந்த இருபதாண்டுக் காலம் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்கள் எவ்வளவு லட்சம் ரூபாய்க்குப் புது வரிகள் போட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

1947-48ஆம் ஆண்டில் 134 லட்சம் ரூபாய்க்குப் புது வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். 1949-50ஆம் ஆண்டு 400 லட்சத்திற்கு புது வரிகள் போட்டார்கள். 1955-56இல் 50 லட்சத்திற்குப் புதுவரிகள் போட்டார்கள். 56-57இல் 145 லட்சத்திற்குப் புது வரிகள் போட்டார்கள். 1958-59இல் 170 லட்சத்திற்குப் புது வரிகள் போட்டார்கள். 1962-63இல் 170 லட்சம் ரூபாய்க்குப் புது வரிகள் போட்டார்கள். 1964-65இல் 100 லட்சத்திற்குப்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. எ. துரைசாமி]

புது வரிகள் போட்டார்கள். 1965-66-இல் 835 லட்சம் ரூபாய்க்குப் புது வரிகள் போட்டார்கள். இப்படி எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் மக்கள் மீது வரியை விதித்துவிட்டு புது வரியே எதுவும் இல்லாத ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தாக்கல் செய்திருக்கிற நேரத்தில் 25 கோடிக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியாகாது. 1963-69-ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் மெமொரான்டத்தின் முதல் பாகத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலே தெரியும். 1963-64 இல் காங்கிரஸ் சர்க்கார் எவ்வித வரியும் விதிக்கவில்லை. ஆயினும் அவ்வாண்டு அவர்களுக்கு வரியின் மூலம் 134,77 லட்சம் கிடைத்திருக்க 1964-65-இல் அது 1,53,88 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. விட்டாகட்ட 19.1 கோடி அதிக வருமானம் வந்திருக்கிறது இது எப்படி உயர்ந்தது என்று பார்த்தால் தெரியும். அப்படி இருக்க எதிக்கச் உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் எப்படி 25 கோடிக்கு வரிப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார் என்பது புரியவில்லை. ஆண்டுதோறும் மூலமுறையில் விரிபான வரி மூலமாக 13 சதவீதம் வரி உயர்வு கிடைக்கிறது மோட்டார் வெகிள் டாக்ஸ் மூலமாக 6 சதவீதம் உயர்வு கிடைக்கிறது. எலக்ட்ரிக்ஸ் மூலம் 15 சதவீதம், ஸ்டீல் பிழுவல் மூலமாக 7 சதவீதம் கிடைக்கிறது. ஏற்படுவதன் மூலம் 25 கோடி வந்ததே தவிர இந்த அரசு புதிதாக எந்த வரியையும் போட்டதன் காரணமாக வரவில்லை.

உதாரணமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போன ஆண்டு மோட்டார் வாகனங்களின் மீது ஒரு கோடிக்கு வரி விதிப்பு செய்யப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமசுந்தரி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மோட்டார் வாகனங்களின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரியின் மூலமாக இரண்டு கோடியே அறுபத்து மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்கு மீடல் வந்திருக்கிறதே என்றார்கள். உண்மையானால், ஆனால் நிலைமை என்ன? இதனால் பொதுமக்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? மாராக முன்பு இங்கிருந்த திண்டிவனத்துக்கு 3½ ரூபாய் கொடுத்துப் பயணம் செய்தவர்கள் இன்று 3 ரூபாய் கொடுத்துப் பயணம் செய்கிறார்கள். நாம் வரிபோடும் கூட பஸ் கட்டணங்கள் குறைந்திருக்கின்றன இந்த வரியின் மூலமாக மக்கள் எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற வரியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்றார்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற வரியின் மூலமாக பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் தான் நன்மை அடைந்திருக்கின்றன. சாதாரண எழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் பார்த்தோம்.

அடுத்து நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசிக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உலகத் தமிழ் மகாநாடு என்ற பெயரில் கைதிகளை வெளியே விட்டுவிட்டார்கள் என்றார்கள். உடனே பி.யூ.லி.—புகழக வகுப்புக்கு மட்டும் இலவசக் கல்வி என்றிருக்கே, அதை விரிவுபடுத்த வில்லையே என்றார்கள். உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைத் தொட்டு, கல்லூரி புகழக வகுப்புக்குப் போய்விட்டார்கள். இவை இரண்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மொட்டைத் தலைக்கும், முழங்காலுக்கும் முடிபோடுவது என்பார்களே, அதைப்போல ஏதோ குறைகாண வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர் அப்படி பேசியிருக்கிறார்களே தவிர வேறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்ற திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் புரட்சிகரமான பாதை இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டை முன்வைத்தார்கள். ஆனால் அவர் தமது பேச்சில் என்ன புரட்சிகரமான பாதையைக் காட்டினார்கள்? என்ன திட்டத்தை வைத்தார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். புரட்சிகரமான எந்தவிதமான திட்டத்தையும் அவரால் சொல்ல முடியவில்லை.

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1968 மார்ச் 5]

அதேபோல் பொதுவாகப் பேசிய உறுப்பினர்கள் படி அரிசித் திட்டத்தை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களை எல்லாம் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். படி அரிசித் திட்டக் கோரிக்கையை இன்றைக்கு அல்ல—திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மார்ச் 6-ஆம் தேதி சென்ற ஆண்டு பதவி ஏற்றது என்றது என்றால்—மார்ச் 18-ஆம் தேதி முதலே காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பத்துப் பதினைந்து நாட்களில் இருந்தே எங்கே படி அரிசித் திட்டம் என்று கேட்டு வருகிறார்கள். உங்களுக்கு எல்லாம் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். அவர்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் பொதுத்தேர்தலுக்கு முன்பு காங்கிரஸ் கட்சி திரும்பவும் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருமானால் ஆளுக்கு ஒரு வீடு கட்டித் தரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த மாதில்ததில் இல்லாவிட்டாலும் ஆந்திரத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. மைசூரில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. மத்தியில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். ஆளுக்கு ஒரு வீடு வேண்டாம், ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வீடாவது உங்களால் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். முன்பு அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசிய பேச்சு என் நினைவுக்கு வருகிறது. 1957-ஆம் ஆண்டு பேசினார். 1947-ஆம் ஆண்டு முதல் காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து பத்துப் பதினேழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அவர் 1957 இல்—தமிழ்நாடு இன்னும் முன்னேறவில்லை என்கிறீர்களே, தயவு செய்து அண்ணா அவர்களே இன்னும் 10-ஆண்டு அவகாசம் கொடுங்கள் என்று கேட்டார். பதவிக்கு வந்து 11-ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகும் அவர்களுக்கு இன்னும் பத்து ஆண்டுகள் அவகாசம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மார்ச் 6-ஆம் தேதிதான் ஆட்சிக்கு வந்தது என்றால் மார்ச் 18-ஆம் தேதி முதலே எங்கே படி அரிசித் திட்டம் என்று கேட்கிறீர்களே, இது நீங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பதாக ஆகாதா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல் இன்றைக்குத் தொழில் துறையிலே அமைதி கெட்டுவிட்டது என்று பேசினார்கள். நான் பணிவனபோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோவை தொழில் நெருக்கடிக்கு யார் காரணம்? எல்லோருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும். காங்கிரஸ் தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரிய போராட்டத்தை நடத்தி எப்படியாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்மீது பழியைப் போடவேண்டுமென்று ஏற்பாடுசெய்து மூடப்பட்ட ஆலைகளைப் பொறுத்துத் திட்டம் போட்டு பல கிளர்ச்சிகளை நடத்தினார்கள். இது காங்கிரஸ் கட்சி திட்டமிட்டு நடத்திய முயற்சியாகும். தமிழக அரசு பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணமாக 50 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. இந்திய சூணைக் கண்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எந்த சர்க்காரை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி நம்முடைய தமிழக அரசு தொழிலாளர்களுக்காக நிவாரணத் தொகை 50 ரூபாய் கொடுத்ததைப் போல் எந்த சர்க்காரும் பணம் கொடுக்கவில்லை என்பதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை. நாட்டிலே முதன்முறையாக நாம் நல்ல காரியத்தைத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்திருக்கிறோம். சிறு பாசனம் பற்றியும் பேசப்பட்டது. திருப்பூர் வட்டாரத்திலே அதிகமான அளவில் கிணறுகள், விசையேற்றங்கள் இவற்றை நிறுவித் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே ஏராளமான அளவில் அரசுக்குச் சொந்தமான புளிய மரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை 8 அணுவோ அல்லது 12 அணுவோ குத்தகை என்று விட்டு வசூலிக்கிறார்கள். ஒரு கோடி மரங்கள் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். புளிய மரங்களுக்கு இரண்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கட்டணம் இருக்கக் கூடாத நிலையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றும் அப்படிச் செய்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் உப்பை

1968 டிசம்பர் 5]

[திரு சு. துரைசாமி]

எடுத்துக் கொண்டால் அதிகமானவர்கள் உப்பைக் குறைந்த அளவுக்குத் தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே உப்புக்கு வரியைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உப்பளங்களின்மீது வரிகள் போடுவதன் மூலமாக நாம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் பெறமுடியும். இதனால் சாதாரண ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவதற்கு வழியில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியை கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒருவா பாக்கியில்லாமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாயார—ஒருவேளை மனதார இல்லையென்று நினைக்கிறேன்—இதிலே சிறந்த குணங்கள் இருக்கின்றன, குறிப்பாக புதிய வரிகள் இல்லை, கடந்த ஆண்டிலே இந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு செய்தும்கூட உபரி நிதிநிலை அறிக்கைதான் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வாயாரப் பாராட்டினார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்கள் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு நான் பாராட்டக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கின்ற பொழுது பல காரணங்களால் நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்ட முடியவில்லை. உலகத்திலே இதுவரை இல்லாத பட்ஜெட் இது என்றுகூட அவர்கள் அந்தத் தொனியிலே கூறினார்கள். நிதிநிலை குறிப்பில் மூன்றாவது பக்கத்தைப் பார்த்தால் தெரியும் கடந்த பல ஆண்டுகளில் நிதிநிலை அறிக்கை 1958-59, 1959-60, 1960-61, 1964-65 இந்த ஆண்டுகளில் தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்க்கும் பொழுது இந்த ஆண்டுகளில் எல்லாம் உபரி பட்ஜெட்தான் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அது மட்டுமல்ல, அண்டை ராஜ்யமான மைசூர் ராஜ்யத்தில்கூட உபரி பட்ஜெட் தான் தயாரிக்கப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது பெரிய முக்கியமான சாதனை என்று கூறுவது தவறு என்றுதான் கருதுகிறேன். 1959-60-ல் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டில்கூட புதிய வரிகள் ஒன்றும் இல்லை, அதிகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, உபரி பட்ஜெட்டாகத்தான் இருந்தது. அவர்கள் அப்பொழுது பிரமாதமாகப் பாராட்டியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இங்கு பாராட்டியுள்ளவர்கள் உலக அதிசயங்களான ஏழு அதிசயங்களுக்கு அப்பால் இதை எட்டாவது அதிசயமாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவதுபோல் இது உண்மையிலேயே உபரி பட்ஜெட்டா அல்லது வரிகளினால் பயன் அடையாத நிதிநிலை அறிக்கையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழாவது பக்கத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அதில் “கடந்த ஜூன் திங்கடிகளில் இப்பேரவை ஏற்றுக்கொண்ட வரி விளங்களின் வாயிலாக, 1970-71-ல் முடிவடையும் கால அளவில் 32 கோடி ரூபாய் மேலும் வருவாய் கிடும்” என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது; என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இந்தப் புதிய வரிகளின் வாயிலாக வருகின்ற வருமானத்தையும் சேர்த்துத்தான் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உபரி நிலைமையை உண்மையில் காட்டுகிறதா அல்லது பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். 55-வது பக்கத்தில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது, “உணவு தானிய விற்பனையின்மீது உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் இப்போது செயல்பட்டு வருகின்ற பகுதிகளில், அந்த உதவித் தொகைக்காக, 7 கோடியே 24 லட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்த பின்னரும், இந்த உபரி கிட்டியுள்ளது,” என்று. இந்த படியரிசித் திட்டம் சென்னைக்கும் கோவைக்கும் அமல்படுத்தாமல் இருந்தால் 74 லட்சம் உபரி காட்டாமல் உபரி 8 கோடி அளவில் வந்திருக்கும் என்று அளவில் தான் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னைக்கும் கோவைக்கும் கொடுத்ததைப்போல், ஒருபடியரிசித் திட்டத்தை மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் கொடுத்தால்,—30 லட்சம் மக்களுக்கு

[திரு ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1968 மார்ச் 5]

கொடுப்பதற்கே 7 கோடியே 24 லட்ச ரூபாய் செலவு என்றால் மாநிலத்தில் உள்ள 4½ கோடி மக்களுக்கும் போட்டிருந்தால், இந்த மாநில மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்உள்ள வகையில் இந்த படியரிசித் திட்டத்தை அமல் நடத்தியிருந்தால் 100 கோடி ரூபாய் வரையில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக அல்லவா இருந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் ஒரே நிதியாக பாடுபாடு இல்லாமல் செய்வதற்குப் பதிலாக பாடுபாட்டோடு அநீதியாக, ஒரு பகுதி மக்களுக்கு ஒரு படியரிசி போட்டுவிட்டு, ஒரு பகுதி மக்களுக்குப் போடாத காரணத்தினால்தான் இந்த உபரி பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது.

அடுத்ததாக, இந்த அறிக்கையில் எட்டாவது பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “தானியங்கள் இடையீட்டின் விழங்குவதற்கான ஒருநிலைமைய உருவாக்க முடிந்தது” என்று. உண்மையான நிலைமையை அவர்கள் இங்கே எடுத்துரைக்கவில்லை. என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் என்ன மோசடி நடக்கிறது என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே கொடுக்கப்படுகிற அரிசி ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு வாரத்தில் ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்குத்தான் வரும். ஆகவே மற்ற ஆறு நாட்களுக்கு அவர்கள் வெளி அங்காடியில்தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. வெளி அங்காடியில் லீலை படி ரூபாய் மூன்று முதல் நான்குவரை விற்கிறது. ஆகவே, ஒருவிதமான நன்மையும் விளைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்திலிருந்து நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே என்ன நிலை இருக்கிறது என்றால் 47 கிலோ நெல்லைக்கொடுத்து 57 கிலோவாக கொடுங்கள் என்று அரசாங்க அதிகாரிகள் கட்டளையிட்டு மோசடி ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. எதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் மோசடியான அநீதியான சூழ்நிலையில்தான் அரசாங்கம் இந்த உபரி பட்ஜெட்டைத் தயார் செய்திருக்கிறது. கடைசியாக சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிக்கன நடவடிக்கை காரணமாக மாநிலத்தில் வாழ்க்கைக்கு வழியின்றி ஆயிரக்கணக்கான அரசாங்க ஊழியர்கள் வேலையிழந்ததால் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான பணம் மிச்சம் வந்தது. அந்த அநீதியினால்தான் இந்த உபரி பட்ஜெட் தயாரிக்க முடிந்தது என்பதையும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் வேலையிழந்ததாகச் சொன்னார்கள். எந்த எந்தத் துறையில் ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள் ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதற்கு நன்றி. ஒன்றைக் கூறக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்வேறு துறைகளிலும் பல அரசாங்க ஊழியர்கள் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். எனது மாவட்டத்தில் பி.டபிள்யூ.டிபார்ட் மெண்டில் இருக்கிறது. விவசாயத்துறை இருக்கிறது, பப்ளிசிடி டிபார்ட்மெண்ட்டில் இருக்கிறது. விவரங்கள் அமைச்சரிடம் தர தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது, ஆயிரக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான அல்லது பத்து இருபது என்ற கணக்கான என்பதை மாதிரம் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள், நான் இவ்வளவு திட்டவாட்டமாக எண்ணிக்கையைக் கையில் வைத்திருப்பேன் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. அரசாங்கம் வைத்திருக்க வேண்டிய விஷயம் அல்லவா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் இருக்கின்ற நேரம் இரண்டு மணி நேரம். பேச வேண்டிய உறுப்பினர்கள் 16 பேர். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 7 நிமிஷத்திற்கு மேல் வராத அந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே அடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

968 மார்ச் 5]

* திரு எஸ். ராமசாமி நாயுடு : ிணைத்தலைவர் அவர்களே, இ ரக்கின்ற நேரம் குறைவாக இருப்பதால் புள்ளி விவரங்களை விட்டு விட்டுப் பொதுவாகப் பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே, சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் பொதுவாகப் பேசி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டின் நுணுக்கம் பட்ஜட் உரையில் 54-வது பக்கத்திலே, 42-வது பாராவிலே காணப்படுகிறது. “ 1968-69-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், வண்டிகள் வரி, விற்பனை வரி, மின்சார வரிகள் போன்ற நீட்சித் திறனுள்ள வருவாய் வழிகள் அனைத்தின் கீழும் இயல்பான வளர்ச்சிக்கு வகை செய்த பின்னர், நடைமுறைக் கணக்கில், நமது வரவினம் 248.28 கோடி ரூபாய் என்றும், செலவினம் 247.54 கோடி ரூபாய் என்றும், இதனால் 74 இலட்சம் ரூபாய் உபரி ஏற்படும் என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது ” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது நீட்சித் திறனுள்ள வருவாய் இனங்கள் என்பதாகும். இழுக்க இழுக்க ரப்பர் போன்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய வருவாய் இனங்கள். அந்த வரி இனங்களை வைத்துக்கொண்டு வருவாய் திரட்டப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் 10 கோடி ரூபாய், இந்த ஆண்டில் 20 கோடி ரூபாய் ஆக மொத்தம் 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஏற்கனவே திரட்டியிருக்கிறோம் என்பது புலனாகிறது. 30 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வந்தும் கூட செலவினங்களிலே சில இ ங்களிலேதான் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர, கிராமவாசிகளுக்கு, அவர்களிடமிருந்து அதிகமாகப் பணம் வசூலிக்கப் படும் அந்த மக்களுக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய பணிகள் செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன என்பதைப் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டுக்கு அடிப்படையாக உள்ளவன் விவசாயி. மக்களுக்கெல்லாம் உணவு கொடுப்பவன் விவசாயி. நான் அவர்களுடைய வீடு வாசல் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய பிரதிநிதியாகத்தான் நான் வந்திருக்கிறேன். ஓட்டுக் கேட்கப் போகும்போது ஒவ்வொரு வீடும் உள்ள நிலையை ஒவ்வொரு வீட்டிற்குள்ளும் நுழைந்து பார்த்திருக்கிறேன். விவசாயி காலையி லீடிந்து மாலை வரை காட்டிலே திரிந்து வேலை செய்ய வேண்டும். சாணியிலும், சகதியிலும் உடம்பெல்லாம் புழுதி படிந்த தேகத் துடன் நாளெல்லாம் பாடுபடும் விவசாயிக்கு என்ன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் ? அவனுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய என்ன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் ? விவசாயி அதிகமாக விவசாயம் செய்ய வழி செய்யப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கிணறு வெட்டுவது போன்றவற்றுக்கு மானியம் கொடுக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. அவனுடைய வாழ்க்கை செழிப்புடையதாக இருக்கிறதா ? அவன் நல்லபடியாக வாழ ஏது இருக்கிறதா ? பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலமாக விவசாயிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளை எல்லாம் கொடுக்கும்படி திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டப்படி அவனுக்கு எந்தச் சலுகையும் கிடைக்கவில்லை என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். விவசாயி வீட்டிலே என்ன வசதி இருக்கிறது ? படுப்பதற்குக் கட்டில் இல்லை ; - நல்ல பாய் கூடக் கிடையாது. பழைய துணியை விரித்துப் படுத்துக் கொள்கிறான். தலைக்கு வைக்கும் தலையணையில் கடப்பாறையைக் குத்தின ல்கூட இறங்காது. அப்படிப்பட்ட அவல நிலையில் அவன் இருக்கிறான். அவனும் அவன் மனைவியும் காட்டிலே வேலை செய்கிறார்கள். வீட்டிலே பிள்ளைகள் சமையல் செய்து எடுத்துச் செல்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது இலவசக் கல்வி கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய ஏழ்மை நிலையில் படிப்பதற்குப் பிள்ளைகளை எங்கே அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை தங்களுடைய வருமானத்திற்கு க்கேட்டிக்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 5]

கொள்ளும் வகையில் ஆடு மாடுகளைப் பார்த்துக் கொள்ள வீட்டிலே தங்களுடைய பிள்ளைகளை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் கல்வி நிலையங்களில் முதல் வகுப்பில் 50 பிள்ளைகள் படிக்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ஐந்தாவது வகுப்பில் நாலேந்து பிள்ளைகள்தான் இருப்பார்கள். முதல் வகுப்பில் 50 பிள்ளைகள் படித்தால் ஐந்தாவது வகுப்பில் 40 பிள்ளைகளாவது படித்தால்தான் உண்மையிலேயே கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். இன்று அந்த நிலையைப் பார்ப்பதற்கில்லை. கிராம மக்கள் இன்று கல்வியில் மிக மிகப் பின்னடைந்திருக்கிறார்கள்.

இன்று விவசாயிகளுக்கு மற்றச் சலுகைகளும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. இலவச வைத்திய வசதியை அவர்கள் சரியானபடி பெற முடியவில்லை. காயலாக இருக்கும் பின்னையை தூக்கிக் கொண்டு வைத்தியத்திற்காக ஆறு மைல் நடந்து வீட்டிற்கு திரும்பி வருவதற்குள்ளாக அந்தக் குழந்தைக்குக் காயல் அதிகமாகி விடுகிறது. மருத்துவ வசதி கொஞ்சம் கூட விவசாயிகளுக்கு இல்லை. அவர்கள், சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் உள்ள பெரிய ஆஸ்பத்திரிக் கட்டங்களைப் பார்த்துக் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே தவிர, கிராமப் புறங்களிலே ஆஸ்பத்திரி இல்லை, மருத்துவர இல்லை, மருந்துகள் இல்லை என்ற நிலைமையே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்காக நாம் இந்த பட்டெண்டில் கொடுத்திருப்பதைக் காட்டிலும் நடைமுறையில் அதிகமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நாட்டில் இருக்கும் கல்வி முறையைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இன்று இலவசக் கல்வி கொடுத்திருக்கிறோம். ஆரம்பக் கல்வி என்ற நிலையில் 7 முதல் 11 வயது வரையிலுள்ள மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். ஹையர் எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் திட்டம் இருந்த போது அந்த முறையை கையாண்டு வந்தோம். இன்று கெகண்டரி கல்வியாக மாற்றியமைத்த பிறகு அந்தக் கல்வித் திட்டத்தை நீடித்து வைத்துக் கொண்டு 7 முதல் 11 வயது வரை உள்ளவர்களுக்குக் கல்விச் செலவு செய்வதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஐந்தாவது வகுப்புக்குப் பின்னால் கெகண்டரி கல்வி முறை என்று ஆகிவிட்டால் ஒரே மாதிரியான கல்வித் திட்டமாகி இதைத் தரத்தை எடுத்து விடலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இன்று கல்வியின் தரம் மிக மிகக் குறைந்து விட்டது. ஆசிரியர்கள் நன்றாகப் பாடுபடுகிறார்கள், அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கொடுப்போம், கொடுத்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறோம். ஆசிரியருக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடியது சாதாரண விவசாயி ஒருவனுடைய வருமானத்திற்குச் சமானமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவன் சக்திக்கு மீறியதாக இருக்கக்கூடாது. இன்று ஆசிரியர்களின் நிலை என்ன? மூன்றாவது வகுப்பில் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய இலக்கணம், ஐந்தாவது வகுப்பில் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய இலக்கணம் அந்தப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. உன்னிப் பாகப் பார்க்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கே அந்த இலக்கணம் தெரியாத நிலை இருக்கிறது. பத்தாவது வகுப்பில் படிக்கும் என்னுடைய மகள் ஒரு பாட்டைப் படிக்கிறாள். 'ஐயிரு நாமந்தோறும் ஆயிரு நாமந்தோறும்' அதற்குப் பொருள் கேட்டேன். 'ஐயிரு நாமத்தான் என்றால் அர்ச்சுனன், ஆயிரு நாமத்தான்' என்றால் கிருஷ்ணன் என்று பதில் வந்தது. அவ்வாறு சொல்லக் காரணம் என்ன என்று கேட்டபோது " பரீட்சைக்கு வராது என்று பண்டிதர் சொல்லி விட்டார் " என்று பதில் வந்தது. படிப்பு என்பது மூளை அபிவிருத்தி அடைவதற்கே தவிர, வெறும் பரீட்சைக்காக அல்லை. இன்று பரீட்சையிலே மார்க் வாங்கிவிட்டால் மிகவும் செட்டிக்காரர்கள்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

என்று நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இன்று பரீட்சை எப்படி நடக்கிறது? இப்போது பரீட்சை முறையை மாற்ற வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். எங்கள் கட்சிக்குக் கொடுத்த நேரம் இருப்பதில் சில நிமிஷங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களிலே கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக மானியம் கொடுக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் 4,200-க்கு மேற்பட்ட குளங்கள் இருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய பாசன வசதிகளுக்குப் போதுமான நீர் கிடைக்க வழி செய்யாமல் புதிதாக கிணறுகள் வெட்டி ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பலவிடங்களில் உப்புத் தண்ணீர்தான் கிடைக்கும். அது விவசாயத்திற்கு உதவாமல் போய் விடும். இன்று கிணறுகள் வெட்டி கொடுக்கக் கூடிய மானியத் தொகை போதுமல்ல இருக்கிறது காரணம் பரையுள்ள இடங்களில் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்றால் இருக்கக்கூடிய பாசன வசதிகளுக்குப் போதுமான அளவிற்கு நீர் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். நல்லமுறையில் ஒரு போகத்திற்காவது தண்ணீர் வரத்து செய்யும் முறையில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவது நல்லபடியாக இருக்கும். எந்த ஒடைகளிலிருந்து, எந்த ஆறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கலாம். எங்கெங்கு கிணறுகள் வெட்டலாம், எங்கெங்கு குளங்கள் வெட்டலாம், எங்கெங்கு நன்செய்யை உண்டாக்கலாம் என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்க ஒரு தனி டிவிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு மனு போட்டால் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஏதோ ஓவரிசியர் வருகிறார்கள். வந்து பார்த்து விட்டுப் போகிறார்கள். ஐந்து வருடங்கள், பத்து வருடங்கள் இழுத்துக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே ஒரு தனி இன்வஸ்டிகேஷன் டிவிஷன் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஏற்படுத்தி எந்தெந்த இடங்களில் பாசன வசதிகளை விருத்தி செய்யலாம், எந்தெந்த இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டினால் நல்ல அளவிற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும், எந்தெந்த ஒடைகளை விருத்தி செய்யலாம் என்பனவற்றையெல்லாம் கண்டறிந்து விவசாயிகளின் மனுவைப் பெறாமலேயே அவ்வசதிகளை செய்யும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் ஒரு குளம் வெட்ட ஒரு மனு போட்டால் அது உணவு உற்பத்தித் துறைக்கு வந்து அதற்கு 3,000 ரூபாய்கிறது, அது சாத்தியமற்றது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்த பாசன வசதி செய்தால் அதற்கு 8,000 ரூபாய் செலவானாலும் அதை செய்து முடித்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பாரபட்சம் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு கிராம மக்களுக்கு வசதியான முறையில் குளங்களை வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மா. இராசாங்கம் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கிற நல்ல உள்ளங்களோடு என் கருத்தையும் இம்மாமன்றத்தில் வைக்கிறேன். கூனிப் போய் விட்ட முதலில் மேல் மேலும் சமையை ஏற்றுவது போன்ற வரி போடும் பழக்கத்தை வைத்திருந்த இந்த மாமன்றத்தில் இன்று வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்ற ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் யாரும் நேரடியாக ஒத்துக் கொள்வர் புது வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்றவுடன் வரி போடாமல் இருப்பது நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு சிக்கலாகியிருக்கும் என்பது அனுபவஸ்தர்களுக்கே இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மிகத் தெளிவாக அறிந்திருப்பார்கள். அறிஞர் அண்ணா என்ற சொல்லுக்கு அரசியல் அகராதியில் புதுமை, புலமை, பொறுமை என்ற மூன்று பொருள்கள் உண்டு. ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டில் வரி இல்லாத புதுமை இருப்பதையும், வருமானத்திற்கு புது வழி காணும் புலமை இருப்பதையும், இதைத் தாக்கிப் பேசுகிற அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிற

[திரு. மர. இராசாங்கம்]

[1968 மார்ச் 8]

பொறுமையிருப்பதையும் நாம் இதில் காண்கிறோம். நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வியைகம் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் 'There is no straight forwardness' என்று சொன்னார்கள். அரசியலில் நேர்மைக்கு இடமில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது அவரது அரசியல் அப்படிப்பட்டதொரு நிலை இல்லை என்று கூறிவிட்டு இந்த அரசுக்கு பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் யோசனைகளில் நேர்மை இருக்கும் என்று என்னால் நம்பமுடியவில்லை. புனி, மின்காய், பருப்பு இவற்றின் விலைகள் மிகக்கூடியிருக்கிறது. என்று அவர்கள் மனவியார் கணக்குச் சொல்வதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு ஒரு சந்தேகம். திருமதி வியைகம்தான் மார்க்கட்டில் ஏமாறுகிறார்களா, அல்லது திருமதி வியைகத்தினிடம் திரு வியைகம் அவர்கள் ஏமாறுகிறார்களா என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கடந்த பல ஆண்டுகளில் புது வரிகளைக்கொண்ட பட்ஜெட்களைக் கொண்டுவரும் போது அமைச்சர்கள் சொன்ன காரணம், வருகிற வருமானம் செலவினங்களுக்குப் போதவில்லை என்பது. அப்படி பலமுறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அதே வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு செலவினங்கள் போக மிச்சம் காட்டுகிற பட்ஜெட்டை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்துள்ளார்கள். பாரதத்தில் ஒரு கதை உண்டு. துரோணர் துரியோதனனிடமும், பாண்டவர்களிடமும் பணத்தைக் கொடுத்து வீடு நிறைந்த பொருளை வாங்கி வரும்படி சொன்னாராம். துரியோதனனிடம் வைக்கோல் வாங்கி நிறைத்துவிட்டு மிச்சம் இடமும் இருக்க, பாண்டவர்கள் வீடுநிறைந்த பொருளாக விளக்கை வாங்கி வைத்து விட்டு பாக்கிப் பணத்தையும் வைத்துக் கொண்டிருந்ததாக ஒரு கதை உண்டு. இங்கு துரியோதனனிடம் யார் என்பதும், பாண்டவர்கள் யார் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். பாண்டவர்கள் வீடு நிறைந்திருக்கும் பொருளை வாங்கி வைத்துவிட்டு மிச்சமும் வைத்திருந்தார்கள். அதேமாதிரிதான் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பட்ஜெட்டும் அமைந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டை அவர்களும் மனதார வெறுக்கவில்லை என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி மனமார வெறுக்கிற அளவிற்கு பொருளாதாரத்தில் எந்தவிதச் சிக்கலும் இல்லை. இன்னொன்று சொன்னார்கள்.

இந்த பட்ஜெட் ஒரு லாட்டரி பட்ஜெட் என்று அவர்கள் வருத்தப்படக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காந்திஜியின் வழி வந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு கள்ளக் கடைகளை திறக்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் குடிகார பட்ஜெட்டை விட லாட்டரி பட்ஜெட் எவ்வளவோ மேல். காந்திஜிகூட சொல்லியிருக்கிறார்கள், 'what is ethically wrong can never be politically right' என்று. அந்நேரத் தவறிச் செல்கிற எதுவும் அரசியல் நெறியில் ஒருபோதும் சரிப்பாது என்ற உண்மையை உணர்ந்துள்ள அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கோடிக் கணக்கான வருமானம் என்ற கணக்கில் மயங்கிவிடாமல் தமிழ்நாட்டின் மானத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டை தயார் செய்திருக்கிறார்கள். விலைவாசி பற்றிச் சொல்லும்போது, தமிழ் நாட்டில் பலவிடங்களில் ஒரு புதுமையான நிகழ்ச்சியை செய்திருக்கிறார்கள். பானை, பை, படி என்று இப்படிக் கட்டிவிட்டு அரிசி எங்கே என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான்கைந்து மாவட்டங்களில் சொல்கிறார்கள். அத்தனைமையும் கட்டிவிட்டு அரிசி வேண்டுமென்றால் அதில் பணத்தையும் கட்டிவிட்டிருக்க வேண்டும். அவற்றை மட்டும் கட்டிவிட்டு அரிசி எங்கே என்று கேட்பது நல்லதல்ல. அண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் படி அரிசி எங்கே என்று கேட்டு நம் பெருமதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களை—எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நன்கு நிறைய புரிந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய முதல் அமைச்சரை அவர்கள்—அவர்களைப்போல் உருவம் செய்து மகியாதைக் குறைவாக தெருக்களில் சவுக்கால் அடித்து இழுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இழுத்து வரலாம், அதற்கு உரிமையிருக்கிறது

1988 மார்ச் 5]

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

ஆனால் இப்படிச் செய்யலாமா? காங்கிரஸ் கட்சியில் மிகப் பெரிய மனிதர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அவர்கள் இப்படி மரியாதைக் குறைவாக செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நாங்கள் மரியாதையாக உங்களிடம் நடந்து கொள்கிறோம். மரியாதையோடு இம்மாமன்றத்தில் பேசிவிட்டு பல அங்கத்தினர்கள் வெளியே போகும்போது மாறிப் பேசுகிறார்கள். அப்படி மாறிப் பேசும் மனப்பான்மையை சற்று நீங்கள் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம் மத்திய அரசிலுள்ள 14 கார்ட் தங்கப் புகழ் மதிப்பிற்குரிய மொராஜி தேசாய் அவர்கள் வரிக்கு வரி புதிய வரிகளைப் போட்டு ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிற நேரத்தில் புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லாமல் அதே நேரத்தில் பற்றுக்குறையும் இல்லாது ஓரளவு உபரியாகவுள்ள ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை நம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறபோது அதை மனதார் நான் வரவேற்கிறேன். அது மாத்திரம் அன்று. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் கூறியது போல் குடியைக் கெடுக்கின்ற குடி மூலம் அரசுக்கு அதிகப்படியான வருவாய் வந்தாலும் மக்களின் நலனில் அக்கறையுள்ள இந்த அரசு மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவில்லை என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது உண்மையில் இதை மேலும் பாராட்டத் தோன்றுகிறது. அது மாத்திரம் அன்று. இன்னொன்று புதுச் சூழ்நிலை எங்கள் மாவட்டத்தில் உருவாகி வருகிறது என்பதை நான் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் நாடறிந்த பெரிய தலைவர் ஒருவர் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது “இந்த நாட்டிற்கு ராணுவம் வரும்” என்று கூறினார்கள். அதே ராணுவம் கோவையிலே நடமாடியது என்று நீங்கள் முன்னர் பத்திரிகையில் படித்திருப்பீர்கள். இப்போது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 30-க்கும் மேற்பட்ட லாரிகளில் ராணுவத்தினர் நாங்குனேரி தாலுகாவில் உள்ள ராதா புரம், பணகுடி, வள்ளியூர் போன்ற பகுதிகளிலும், செங்கோட்டைக்குப் பக்கத்திலும் அவர்கள் முகாமிட்டிருக்கிறார்கள் என்றதொரு செய்தியை இம்மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். “இராணுவம் வருமென்று கூறினார்கள்”—அந்த இராணுவம் கோவைக்கு வந்தது என்று கேள்விப்பட்டோம். இப்பொழுது திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு அந்த இராணுவம் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது எங்கள் மாவட்டத்திலே பட்டட் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதைமட்டுமன்று, 3-3-1968-ம் தேதியன்று மெயில் பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. “தமிழகத்தில் இந்தி ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை யென்றால் இராணுவம் தமிழகத்திற்கு அனுப்பப்படும் என்றும், மூன்றாண்டுகளுக்கு ஜனாதிபதி ஆட்சி அங்கே ஏற்படுத்தப்படும் என்றும்”, நம்முடைய உதவிப் பிரதமர் மொராஜி தேசாய் அவர்கள் 29-1-1968 அன்று டெல்லியில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் கூறியதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இராணுவம் வருமென்று நம்முடைய நாடறிந்த தலைவர் கூறியதற்கும், இராணுவம் அனுப்பப்படும், மூன்றாண்டுகளுக்கு ஜனாதிபதி ஆட்சி அமைக்கப்படுமென்று காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கூட்டத்தில் கனம் மொராஜி அவர்கள் கூறியதற்கும், இப்பொழுது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 30 க்கும் மேற்பட்ட லாரிகளில் இராணுவத்தினர் பல்வேறு இடங்களுக்கு வந்து முகாமிட்டிருப்பதற்கும் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா என்பதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்—தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இராணுவத்தைப்பற்றிப் புதிய பிரச்சினை எழப்படுவது நல்லது அல்ல. இந்த இராணுவம் என்பது பொதுவாகத் தென்மண்டலப் பகுதிகளில் திருச்சூரில் எப்பொழுதும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1968 மார்ச் 5]

முகாமிட்டிருக்கிற ஒன்றாகும். அது இப்பொழுது சம்மர் கேம்பு என்ற அளவில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்று இருக்கிறது. வேறு எந்தவிதமான ஆயத்தம் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருத்த் தேவையில்லை.

ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது : தலைவரவர்களே, மிக்க பணிவன்போடு அமைச்சரவர்களுக்கு ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இராணுவம் முகாமிடுவது என்றால் ஏதாவது ஓர் இடத்தில் முகாமிடும். ஆனால் பரவலாகப் பல்வேறு இடங்களில் இராணுவம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதற்கு ஏதோ முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று பழைய இராணுவத்தினர்களே பேசிக்கொள்கின்றனர் என்பதால் இதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சைத் தொடர்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற நூல்நிலையங்களில் எங்களுக்கு சமயச் சார்புள்ள நூல்கள் இடம்பெறவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாடு விடுதலையடைந்து இருபது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சமயச் சார்பற்ற ஆட்சி என்ற பட்டுத்திரைக்குப் பின்னாலே நமது பழைய அரசாவது கடைப்பிடித்து வந்த கொள்கைகளின் காரணமாக பரந்து, விரிந்த மனோபாவம் ஏற்படுத்தத் தக்க நூல்களையும், ஒருமைப்பாட்டை நல்ல முறையில் உருவாக்கக்கூடிய சமய நூல்களை அதுவும் குறிப்பாக எங்களுக்கு சமயச்சார்புள்ள நூல்களை, நூல் நிலையங்களில் இடம்பெறச் செய்யவில்லை. அதே நிலை இன்னும் தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற நம்முடைய புதிய அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் பத்திரிகையான “முஸ்லிம் முரசு”, “உரிமைக் குரல்”, “மறு மலர்ச்சி”, “நூருல் இஸ்லாம்-முழுக்கம் போன்ற பத்திரிகைகளும் பிரவும் இருக்கின்றன. நூல் நிலையங்களில் அவைகளையும் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முஸ்லீம் வாக்ஃப் போர்டு” என்ற ஒரு அற நிலையப் பகுதி இயங்கி வந்தது. இந்த அறநிலைய போர்டு இப்போது கலைக்கப்பட்டு ஒரு அதிகாரியின்கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நியமிக்கப்பட்டுள்ள புதிய அதிகாரி இதுவரையிலும் என்ன புதிய செயல்களைச் செய்திருக்கின்றார் என்கின்ற தகவலை இந்த மன்றத்திற்கு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அது மட்டுமன்று, மூன்றாண்டு காலத்திற்கு என்று அந்த அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். அந்த அதிகாரியின் கையிலே முஸ்லீம் அறநிலைய போர்டை மூன்றாண்டுகளுக்கு விட்டுவைக்காமல் விரைவிலே புதிய போர்டை அமைக்க நமது அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகின்றேன். பழைய போர்டினால் தஞ்சை மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களில் ஒரு கலைக் கல்லூரியும், தொழில் நுணுக்கக் கல்லூரியும் (பாலிடெக்னிக்) அமைப்பதாக இருந்தார்களே அதனுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்.

வரவிருக்கின்ற இலங்கை அகதிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக புதிதாக கூட்டுறவுத் துறையில் நூல் மில் ஒன்றினை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நமது அரசு ஏற்படுத்த இருப்பதாக அறிகிறேன். பர்மா விலிருந்து வந்த அகதிகளும், இலங்கையிலிருந்து வந்து இருக்கின்ற அகதிகளும் நெசவுத் தொழிலாளர்களும், ஏழை மக்களும் வேலையற்றோர்களும் நிறைய இருக்கும் மேலப்பாளையத்தில் அந்த நூற்பு மில்லை அமைக்க வேண்டுமென்று மிக்கப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரேயொரு நிமிஷத்தை மாற்றாத தலைவரவர்கள் எனக்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 5]

[ஹாஜி மா. மு. பீர்முஹம்மது]

நம்முடைய மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சில்லரை ஆட்டிறைச்சி வியாபாரிகள் சிலர் சேர்ந்து லாரிகளில் வாங்கி வரும் ஆடுகளுக்கும்—கால்நடையாக கொண்டுவரும் ஆடுகளுக்கும்—செக் போஸ்ட்டுகளில் மொத்த வியாபாரத்திற்கு என்று சொல்லப்பட்டு புதிதாக வரி விதிப்பதாய் புதிய தொல்லைகளும்—இறைச்சி விலை ஏற்றமும் இருப்பதால் இதற்கு விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்து—இதற்கு முன்னர் இருந்த வரியற்ற நலையை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அவர்களும் பரிவுடன் கேட்டு ஆவன செய்வதாகக் கூறினார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன், விரைவில் ஆவன செய்வதன்மூலம் சிறிய இறைச்சி வியாபாரிகளுக்கு கஷ்ட நிவாரணம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நிலஞ் செழிக்க வைத்து, நன்னெறி வளர்த்து, தமிழ் மக்கள் குலந்தழைக்கச் செய்து, காட்டும் நற்பலன் பல கொடுத்து, தமிழ் பகைவர் தம் சூழ்ச்சிதனை அகற்றி மக்கள் தம் வாழ்க்கை நிலை அறிந்து, புதிய வரி ஏதும் போடாது, புதிய நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ள அமைச்சைப் பாராட்டி இன்னும் நற்பணிகள் பல புரிந்து வாழ இறைவன் அருள்புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அமர்கின்றேன். மிக்க நன்றி.

திரு. சி. சேதுராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, எனக்கு இந்த வாய்ப்பினைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி இந்த நிதி நிலையறிக்கையை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலையறிக்கையில் விவசாயிகளுக்கும், வேளாண்மைக்கும் முக்கியத் தகுதி விலையாகிய ஊக்குவித்திருப்பது இந்த அரசுக்கு உபயோகப்பலர்கள், உற்பத்தியாளர்கள் என்று வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லாப் பிரிவினருடைய நல்வாழ்க்கையிலும், கிராமம், நகரம் என்ற வேறுபாடில்லாமல் அனைவருடைய நல்வாழ்க்கையிலும் அக்கறை காட்டுகிறது என்ற வகையில் எடுத்துக் காட்டுகிறது. நெல் விலையை 4, 2 கூட்டிக்கொடுத்தால் புதிய படன் எதுவும் கிடைக்காது என்பதையும் அதே நேரத்தில் அடிப்படை உதவிகளைச் செய்வதுதான் முக்கியம் என்பதையும் உணர்ந்து இந்த நிதி நிலையறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் விரிவாகவும், எளிதாகவும், குறைந்த நிபந்தனைகளிலும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்த முறை, அந்த விவசாயிகள் கடன் கேட்டதையே மறந்த பிறகு அவர்களுக்குத் தேவையில்லாத நேரத்தில் அந்தக் கடன்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. தேவையில்லாத நேரத்தில் அந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்த பிறகும், அவர்களுக்குத் தேவையில்லாவிட்டாலும் கொடுப்பதை விட்டுவிடவேண்டாமென்ற எண்ணத்தில் வாங்கிய காரணத்தால், கடன் என்ற உணர்விலல்லாமல் வாங்கிய காரணத்தால் அதைத் திருப்பிக் கட்ட தாமதம் ஏற்பட்டு இன்று இராமதேயம் மாவட்ட விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் கடன்களைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக சிவகங்கை வட்டத்தில் 35 லட்சம் பாக்கியிருக்கிறது. காலங்கடந்துவிட்டது என்ற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு மொத்தமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று அதை வசூலிக்கிறார்கள். காலங்கடந்த கடனை உடனே கொடுத்துவிட வேண்டுமென்பது நியாயம்தான் என்றாலும் இந்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மழை இல்லாததால் விளைச்சல் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டு, பிறிதொரு பகுதியினர் இருந்த தண்ணீரையும் வந்த தண்ணீர் கொண்டு சென்று விட்டதால் கஷ்டத்திற்காளாகியும், பிறிதொரு பகுதியினர் மழை, காலம் தவறி பெய்த காரணத்தால் விளைச்சல் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் அல்லலுக்காளாகியும் இருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் கடன்களை காலங்கடந்த கடனாக இருந்தாலும் விவசாயப் பெருங்குடிப் மக்களுக்கு ஓரளவு உதவி செய்யும் வகையில் அதைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று கூட சொல்லவில்லை, குறைந்த அளவுக்கு மூன்று தவணைகளிலாவது வசூல் செய்கிற முறையை ஏற்படுத்தினால் அவர்களுக்குப் பெரும் பயன்

[திரு. சி. சேதுராமன்]

[1968 மார்ச் 5]

அளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஏற்பாட்டினை அரசு பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இலங்கையிலிருந்து வரவிருக்கும் மக்களில் பெரும்பாலோர் தேயிலைச் செடியைத் தவிர வேறு எதையும் பார்த்தறியாதவர்கள். அவர்கள் தமிழகத்திற்குப் போனால் அங்கு எப்படி வாழ்க்கை அமையுமோ, வாழ்க்கை நடத்த என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று அஞ்சிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் தமிழக அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு வழி செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறது என்று அறிந்ததும் அவர்கள் உள்ளத்தில் குடிபுகுந்திருந்த அச்சம் நீங்கி வாழ முடியுமென்ற உற்சாகம் ஏற்படும் என்பதோடு தமிழக அரசுக்குப் பலன் தரத்தக்க அளவில் அமைக்க ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டம் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதும், வரவேற்கத்தக்கதும் ஆகுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் பல கிராம மக்கள் காரையே பார்த்திராத அளவுக்கு சாலை வசதி இல்லாமல் பெரும்பாலான கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அந்த கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதி ஏற்படுத்திக் கொள்பதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதாது என்ற காரணத்தால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஒன்றியங்களுக்கு சாலை வசதிகள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிற காரணத்தால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையிலிருந்து ஒரு விதிவிலக்காவது அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

ஒன்றியங்களில் குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் அந்த குறிப்பிட்ட காரியம் தவிர வேறு காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யக் கூடாது என்ற நிலையிலிருக்கிற கொள்கைக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலுள்ள ஒன்றியங்கள், விவசாய வளர்ச்சி, உணவு உற்பத்தி ஆகியவைகளுக்குத் தவிர மற்றவைகளுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதை தொடர்ச்சியாக இல்லாவிட்டாலும் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்காவது சாலை வசதிக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு விதிவிலக்கை பரிசீலித்து அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அரசு ஊழியர்களுக்குச் சென்ற ஆண்டு சென்னையிலும் இந்த ஆண்டு சென்னையைச் சுற்றிலும், மதுரையிலும், நகர ஈட்டுப்படி தருவதோடு கல்விக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கியும் வரி இல்லாமல் உபரி நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருப்பதை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இம் மன்றத்தில் அளித்தள்ள 1968-69-வது ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் புதுவாரி எதுவும் இல்லாமல் தயாரிக்கப் பட்டு இம்மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்த, முன்னாலே ஆண்டு இப்போது எதிர்ச்சியாக உட்கார்த்திருப்பவர்கள் கேலியும் கிண்டலுமாகப் பேசியதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களை சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1956-வது ஆண்டிலிருந்து 1966-வது வரும் 11 மார்ச் மாதம் முடிகிற வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாயிலிருந்து விஷக்கிரமிய பக்தவத்சலம் போன்றவர்கள் போகின்ற பொழுது 7 கோடியே 87 இலட்சம் ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய நிலைமையில் நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதும் முதல் நிதிநிலை அறிக்கையை நாங்கள் தயார் செய்தபோது அதில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் குறைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை மன்றத்தில் வைத்தோம். இரண்டாவது நிதிநிலை அறிக்கையில் தற்போது 74 இலட்சம் ரூபாய் உபரி பட்ஜெட்டை நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றோம். நம்முடைய (காங்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. ராமலிங்கம் போன்றவர்கள் “நீங்கள் எந்த முகத் தோடு மக்களிடம் போகிறீர்களோ அதே முகத்தோடு தான் நாங்களும் போகிறோம்” என்று தன்னுடைய உரையிலே இங்கே பேசினார்கள். நான் உங்களுடைய முகத்தைப் பற்றி சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1947-வது ஆண்டு ஆகஸ்டு 15-ந் தேதி வரைக்கும் இந்த நாட்டிற்கு அதாவது மத்திய அரசிற்கு எல்லா மாநிலங்களும் சேர்த்துத் தரவேண்டிய கடன் 43 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1967-வது ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரைக்கும் திரு. பக்தவத்சலம் ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டு இறங்குகிற வரைக்கும் ஏறத்தாழ 5,000 கோடி ரூபாய் இந்திய உபகண்டம் பூராவும் மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனாக இருந்தது. இதில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1950-வது ஆண்டு ஆகஸ்டு மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன் மட்டும் 12 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 20 ஆண்டுக் காலமாக ஆண்டவர்கள் தாங்க முடியாத வரிகளை எல்லாம் போட்டதன் காரணமாக இந்த நாட்டு மக்கள் அவர்களை விரும்பாமல் வெளியேற்றிய பொழுது அவர்கள் போகின்ற பொழுது 300 கோடி ரூபாயைக் கடனாக வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அந்த 300 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டியாக மட்டும் ரூ. ஆண்டுக்கு 14 கோடி ரூபாய் கட்ட வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட உண்மைகளைச் சொல்லி, இந்த நாட்டிலுள்ள அடிப்படைத் திட்டங்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய சர்க்கரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறபொழுது காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கரைக் குறை சொல்லுகிறீர்களே என்று கூறி, கேலியும் கிண்டலும் நாம் சொல்வதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொள்கையை, இப்படிப்பட்ட தெளிவான பிரச்சினைகளை மத்திய சர்க்கார் முன்னாலே எடுத்து வைப்பதற்கு, முன்னாலே ஆண்டவர்கள், இப்பொழுது எதிர்க் கட்சியிலே உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் தைரியம் இல்லாதவர்களாகவு், ஆற்றல் இல்லாதவர்களாக இருந்து வந்தார்கள். 1962-வது ஆண்டு இதே மன்றத்தில் நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினரை இருந்தேன். திரு. ராமலிங்கம் (காங்கிரஸ்) போன்றவர்களும் இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். சில புது உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தரப்பிலிருந்து, ஆளுகின்ற கட்சியிலிருந்து அமைச்சர்கள் அந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபொழுது அடிக்கடி கருத்துக்களைத் தந்து விளக்கங்களைத் தந்து குறுக்கிடுவதைப்பற்றிக் கூறி வருத்தப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படி குறுக்கிடலாமா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவரே, “நான் பயப்பட மாட்டேன், என் பின்னாலே இருப்பவர்கள் பயப்படுவார்கள்” என்று கூறி ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அப்பொழுது இந்த மன்றத்திலே இருந்த அமைச்சர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்கள்? நாங்கள் திட்டங்களைக் கூறி அதைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்ன பொழுது, “ஏதோ இது அவருடைய பாணி, இது ஒரு உணர்ச்சிகரமான யோசனை, இது உற்சாகமாகச் சொல்வது, என்று இப்படியே கேலியும் கிண்டலுமாகக் குனிந்த தலையை நிமிர்த்திப் பார்க்காத வகையிலே பதில் சொல்லிய அந்த முகம் தான் இப்பொழுது உங்களை அந்தப் பக்கம் (எதிர்க் கட்சிப் பக்கம்) உட்கார வைத்திருக்கிறது.

மாநில அரசுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் தேவை, மாநில அரசு திட்டமிட்டு செயல்பட வேண்டும், அதற்கான திட்டத்தைப் போட வேண்டுமென்று 20 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள் ஏதாவது செய்தார்களா? அதற்குப் பதிலாக இந்த நாட்டில் போடாத வரிகளை எல்லாம் போட்டார்கள். அந்தத் திட்டம் ஏழை மக்களை எட்டிப் பார்க்கவில்லை. ஆகவே நீங்கள் ஆளுகின்ற தகுதியைக் கொண்டிருக்கவில்லை, நீங்கள் ஆட்சிப் பீடத்தை விட்டு இறங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, எதிர்க் கட்சி பீடத்தைத் தான் நாட்டு மக்கள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இதுவரையிலும் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்துவிட வேண்டாம். அதே நேரத்திலே திராவிட

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1968 மார்ச் 5]

முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து என்ன சாதித்து விட்டது, என்ன புதுமை இருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். நான் உங்களை ஒன்று கேட்கிறேன். இதே சட்ட மன்றத்தில் மொழிப் பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே நாங்கள் எல்லாம் அதில் பங்கு கொண்ட பொழுது, அப்பொழுது நம்முடைய மாணவர்களைச் சுட்டு வீழ்த்திய பொழுது இதற்கான காரணத்தை நாங்கள் கேட்ட பொழுது (மணியடிக்கப்பட்டது) இது, நிர்வாகத் துறையிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை தவிர, நாங்கள் ஒன்றும் தலையிட முடியாது என்று ஆணவத்திலே பேசியவர்கள் அவர்கள் (காங்கிரஸ்காரர்கள்). ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அந்தப் பிரச்சினையில் எவ்வளவு சுமுகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். இது எங்களுடைய முகம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, ஒன்றே ஒன்று மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால் நமது மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம். கல்லூரிகளில் தமிழ் போதனை மொழியாக வேண்டுமென்று விவரமான திட்டத்தை வகுத்துச் செயல்படுத்தி வருகின்றோம். தாய்மொழி காக்கவும், தமிழன் தலைநிமிர்ந்து நடக்கவும் தமிழகப் பள்ளிகளில் இந்தி தேவையில்லை என்றும் தீர்மானம் செய்து தமிழக மக்களுடைய மத்தியிலே நல்ல பெயரை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆட்சிமொழிச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு வேண்டும், எல்லா மொழி பேசும் மக்களுக்கும் மத்திய சர்க்காரிலே சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டு வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். சுயமரியாதைத் திருமணம் சட்டப்படி செல்லும் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். பஸ்களை தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தின் கீழ் தனியார் பஸ்களை அரசினர் ஏற்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இன்றைய தினம் பொதுவுடைமையாக ஆக்க செயல்பட்டு வருகின்றோம். தனியார் மின்சாரத் துறையை அரசினர் ஏற்றுக் கொள்ளும் திட்டத்தின் கீழ் சில மாவட்டங்களில் அரசினர் பொதுவுடைமையாக நாம் இன்றையதினம் ஏற்றிருக்கின்றோம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மூடப்பட்ட கோவை மில்களை அரசாங்கம் பேங்க் கேரண்ட்டி கொடுத்து, இன்றையதினம் அவைகள் செயல்பட சர்க்கார் துணையாக இருக்கிறது. நிலவரி எடுத்துவிட வேண்டுமென அரசின் கொள்கைப்படி புள்ளை நிலங்களுக்கு நிலவரியை எடுத்திருக்கிறோம். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கிராக்கிப்படி கொடுத்திருக்கிறோம். வேளாண்மைத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தி ஒரு போக நிலத்தை இரண்டு போகமாக மாற்றியும் காலாகாலத்தில் உரங்கள் சரியான நேரத்தில் கிடைக்கச் செய்து விவசாயிகளை உற்சாகப்படுத்தி அதிகமான கவனம் செலுத்தப்பட்டு இன்றையதினம் செயல்பட்டு வருகிறது. (மணி அடிக்கப் பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டைக் குறித்துப் பேசுங்காலே, முதலிலே நமது அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள ஊனங்களைப்பற்றி தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சி. அவர்களும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் அதிகம் பேசத் தேவையில்லை. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்பதைவிட, ஒரு புதிய அரசியல் நிர்ணய சபையை நிறுவி, மாநிலங்களுக்கு சுய ஆட்சி கொடுக்கும் வகையில், புதிய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். இருக்கும் சட்டத்தைத் திருத்துவது அதிகப் பலன் அளிக்காது என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய அதிகாரம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல. என்ன கொள்கையில் இயங்க வேண்டும் என்பதுதான் அடிப்படைப் பிரச்சினை. மத்தியில் இருக்கும் கொள்கையை யொட்டித்தான் நாமும் இயங்க வேண்டும். அகிலிருந்து நாம் ஓடிவிட முடியாது. அது விரும்புமில்லாதான் நாம் போக வேண்டும். மத்திய அரசு ரெயில்வே எஞ்ஜின் என்றால், மாநிலங்கள் ரெயில் பெட்டிகள். மத்தியக் கொள்கையைப் பொறுத்துத்தான் மாநிலக் கொள்கைகள் உருவாகின்றன. அந்தக் கொள்கை கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக உண்மையிலேயே எந்த அளவிலும்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

அடிப்படையில் மாறுதலே இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. சமீபத்திலே திரு. மொரார்ஜி சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டிலும் அதைப் பார்க்கிறோம். கம் கெனிகளுக்கு லாபத்தின்மீது இருந்த சர்சார்ஜைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். டிபென்டு மீதுள்ள வரியில் சலுகை செய்திருக்கிறார்கள். சலுகைகள் அளித்திருக்கிறார்கள். பாங்கு ரேட்டுக்களைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். பாங்கியிலிருந்து பணம் வாங்கி கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்கு வட்டிக் குறைவு. ஆனால், பாங்கியில் பணம் போடுகிறானே, அனுக்குத் தரும் வட்டியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். கொள்ளை அடிக்கிறானே, அவனுக்கு வட்டி குறைவு; சம்பாதித்து பாங்கியில் போடுகிறானே அவனுக்குக் குறைவு. இப்படிப்பட்ட செயல்களால் இருக்கும் பொருளாதார மந்த நிலையைப் போக்க முடியாது. இதைத்தான் 20 ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிறார்கள். அதோடு இன்றைக்கு மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில், ரெயில்வே, போஸ்டல் ரேட்டுகள் அதிகம்; மிட்டாய்க்கு அதிகம், இனிமேலும் தரங் முடியாத அளவு புகையிலைக்கு அதிகம். இப்படித் திரும்ப திரும்ப மக்களைத் தாக்கும் வரிகளையே போட்டு, முதலாளிகளைக் கொழுக்க வைக்கும், அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கும் நிலைதான் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதோடு இன்னும் என்ன நிலைமை? பணம் போதாததற்கு கையேந்துகின்ற நிலை பிரசித்தி பெற்றது. மூன்று திட்டங்களாக ஒவ்வொன்றுக்கும் நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் கொள்கை என்ன? வெளி நாடுகளில் கையேந்தி, பிச்சை வாங்கி, பிச்சை வாங்கி, இன்று விஷம் போல வெளிநாட்டுக் கடன்கள் ஏறியிருக்கின்றன. இப்பொழுது 400 கோடி வரை தவணைக்கும் வட்டிக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலையில் இருக்கிறோம். நாம் வட்டியைத் தள்ளிப் போடுங்கள் என்றால், மொரார்ஜி தன் பெட்டியைக் காட்டுகிறார். அதில் பெரிய ஒட்டை இருக்கிறது. அவர்கள் சமீபத்தில் கூட உலக பாங்கிக்காரர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்திய போது, வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கிய கடன்களுக்குத் தவணைக் கட்ட வாய்தா கொடுங்கள் என்று கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறார். அடிப்படையான பிரச்சினை அந்திய நாட்டில் கடன் வாங்கி வாங்கி, பொருளாதாரச் சார்புத் தன்மையுள்ள நாடாக ஆகியிருக்கிறோம். அது செல்ஃப் ஜெனரேடிங் எகனமி (self-generating economy) என்று இல்லாமல், தன்னைத்தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் பொருளாதாரமாக இல்லாமல், மேலும் மேலும் டிபென்டண்ட் எகனமி (more and more dependent economy) சார்புத் தன்மையுள்ள பொருளாதாரமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பட்ஜெட்டில் 300 கோடி டெபிசிட் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நோட்டு அடிக்கப் போகிறார்கள். அதனால், மேலும் மேலும் விலைவாசிகள் ஏற்பட போகின்றன. இதெல்லாம், ஒரு 75 அல்லது 200 குடும்பங்கள் ஆதரயம் அடைய வேண்டும் என்று. பட்ஜெட் கொள்கையே அம்மாதிரி. பட்ஜெட்டில் உபரியா, பற்றாக்குறையா என்பதல்ல கேள்வி. இல்லாத சட்டியைச் சுரண்டுகிறார்களா? அல்லது இருக்கும் சட்டியில் அகப்பையைப் போடுகிறார்களா என்பதே கேள்வி. இல்லாத சட்டியில் அகப்பையைப் போட்டுச் சுரண்டுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் பிரச்சினை மத்திய சர்க்கார் கொள்கை உபயோகமற்றதாக இருக்கிறது. இருப்பவர்களைக் கொழுக்க வைப்பதும், இல்லாதவனை மேலும் மேலும் வாட்டி எடுப்பதும் தான் அவர்கள் கொள்கையாக இருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாகச் சார்புத் தன்மையுள்ள பொருளாதாரத்தை வளர்க்கிறார்கள். “ரேக்ஸ் ப்ரோக்ரஸ்” (Rake's Progress) என்று சொல்லுவார்கள். போக்கிரியின் முன்னேற்றம் என்பார்கள். மேலும் மேலும் கெட்ட நடத்தைகளால் ஆரோக்கியம் கெட்டுப் போவான். அதற்கு “பளாஸ்டிக் சர்ஜரி” மூலம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஏதாவது ஒரு உறுப்பிற்கு ஆபத்து என்றால் செய்யலாம். இது கேன்ஸர் ஆப் தி ப்ளட் (Cancer of the blood) ரத்தத்தில் ஏற்பட்ட புற்றுநோய். இதைக் காப்பாற்றுவது மிக மிகக் கஷ்டம். அப்படிப்பட்ட நிலையை நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பாதையிலிருந்து மாறுதல் வரையில், இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் போக்கு இப்படித்தான் இருக்கும். இப்பொழுது 400 கோடி என்று இருக்கும் தவணை வட்டி, வருஷா வருஷம் ஏறிக்கொண்டேதான் போகும். ஆக இந்த நிலை இருக்கும் வரையில், நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாக எந்தத் திட்ட

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1968 மார்ச் 5]

வேலையும் செய்ய முடியாது. இருக்கும் பிரச்சினை அதிகாரப் பங்கீடு மாத்திரமல்ல; அங்கே இருக்கும் ஒட்டையை அடைக்காமல் இருக்கும் வரை, வெளிநாடுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தவணைப் பணம் 400 கோடியளவில் இருக்கும் வரை, நமக்கு வேறு வழி கிடையாது. அதனால் தான் கூறுகிறோம். அடுத்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மாரடோரியம் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். நாம் அவர்களுக்குக் கட்டும் பணங்களுக்கு, அப் பொழுதுதான் நாம் ஏதாவது வேலை செய்ய முடியும். டாக்டர் பி. நடராஜன், பெரிய பொருளாதார நிபுணர், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, அவர்களும் இதையே சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலிலே ஒழுக்கியோடும் ஒட்டை அடைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பெட்டிக்குப் பணம் வர வேறு வழி காணவேண்டும் என்றும், அதற்காகத்தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம், பாங்குகளை நாட்டு உடமையாக்க வேண்டும் என்று. அப்படிச் செய்து, 3,000 கோடி பொப்சிட்டுகளை, இன்றைக்குத் தனியாக கையில் இருக்கும் அந்தப் பணத்தை, நாட்டு உடமையாக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கூறினால், அது முடியாது என்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே பாங்கு ஹழியர்கள் உரிமைகளைப் பிடுங்குவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எண். சென்னைக் கம்பனிகள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி இவற்றையெல்லாம் எடுங்கள் என்றால், அதைச் செய்வதில்லை. அவையெல்லாம் 75 குடும்பங்களுடைய ஏகபோக கம்பெனிகளாக இருக்கின்றன.

இன்றைக்குச் சொல்லுகிறார்கள் 550 கோடி வரை வருமான வரி வரவில்லை என்று. எங்கே இருக்கிறது? பெரும்பாலும், இவையெல்லாம் பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் தர வேண்டிய பணங்கள். அந்தப் பணத்தை வாங்க என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? கள்ளத் தங்கத்தை பிடிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? கள்ளப் பணத்தை வெளிக் கொண்டு வர நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. பாங்கு லீக்ரட் வால்ட்டுகளை வரீஸ் வைத்து விட்டால் கணக்குகள் புரிபடும். அதைச் செய்யத் தயாரில்லை. இருநூறு குடும்பங்கள், அல்லது 75 குடும்பங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று இப்படி எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், வெளி நாட்டிற்கு நம் நாடு அடிமைப்பட்டாலும் பரவாயில்லை, மக்களைத் தாக்கினாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் இந்த 75 அல்லது 200 குடும்பங்கள் மேலும் மேலும் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையில் தான் கொள்கைகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலை மாறு தவரையில், மாநிலங்கள் எதையும் சாதிக்க முடியாது. மத்தியில் இந்த ரோகம் வளர்ந்து பெட்டியும், சாவியும் வாஷிங்டன் போய், அங்கே போய்த்தான் நாம் கேட்க வேண்டியிருக்கும். நான் சொல்வேன். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய, தியாகங்கள் செய்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இதை யெல்லாம் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ராச்சியத்திற்கு உட்பட்ட நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இதை யோசிக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய தோட்டக் காடுகளுக்கெல்லாம், காபி, தேயிலை, ரப்பர் இவற்றுக் கெல்லாம் போதுமான வரி போட்டாகிவிட்டதா என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பது உதவியாக இருக்கலாம். மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது நிலச் சீர்த்திருத்தம். அதைப் பற்றி ஏதோ வரும் என்று ஒரு வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதால், நாங்கள் நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம். அப்படி வரும் சட்டம் ஏர் பிடித்து மாட்டுக்குப் பின்னால் நடக்கும் உழவனுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் சட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். தரிசு நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் வகையில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூர்பாக்கிய வசமாக இந்த பட்ஜெட்டில் கைத்தறியாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் 7 லட்சம் குடும்பங்கள் அல்லல் படுவதைச் சரி செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு எ. பாஸுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 5]

அடுத்து என். ஜி. ஓ.க்கள் பிரச்சினை. அது சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே வாக்களித்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் அகவிலைப்படியை உயர்த்தினால் நாமும் அதே மாதிரிச் செய்யோம் என்று. ஆனால் இப்பொழுது அதைச் செய்யவில்லை. அதைக் கவனிக்க வேண்டும். அது அவசியமானது. அவர்கள் வெகு காலமாக ஒரு சம்பளக் கமிஷன் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதோடு, செக்ரடேரியட்டில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும், தலைமை அலுவலகங்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. சம்பளத்தில் வேறுபாடு இருக்க வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இங்கே வேலை செய்யும் சூப்பரெண்ட், அசில் டெண்ட் அங்கே வேலை செய்யும் சூப்பரெண்ட், அவ்விஸ்டெண்ட் இவர்களுடைய வேலைப்பளு, பொறுப்பு இவற்றை எல்லாம் பார்த்தால் எந்த விதமான மாறுபாடும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் சம்பளத்தில் மட்டும் மாறுபாடு இருக்கிறது. இங்கே இருப்பவர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே அவர்களுக்கு அந்த நிலை அதிகமாக இல்லை. வாய்ப்பில்லை. ஆகவே அது சம்பந்தப்பட்ட வரையில் குறைபாடு இருக்கிறது. அதையும் கவனிப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, தாலுகா தலைமைக் காரியாலயங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் மூன்று ரூபாய் வீட்டு வடகை அலவன்ஸ் தரப்படுகிறது. இது பொருத்தமானதல்ல. ஓர் இரவுக்குத் தங்குவதற்குத் தான் மூன்று ரூபாய்க்கு நம் கிடைக்குமே தவிர, வீடு கிடைக்காது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்தப் பண நெருக்கடி நேரத்தில், நமது பட்ஜெட்டில் ஒரு கோடி 84 லட்ச ரூபாய் ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு தருவதற்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அதைத் தள்ளிப் போட்டால், ஒன்றும் குடி மூழ்கிப்போய் விடாது. நாம் திக்குமுகாடிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், இந்தத் தொகையை நாம் ஆசிரியர்களைப் போன்றவர்களுக்குச் செலவிடலாம். ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களையும் கவனிக்க வேண்டும். (மாண்புமிகு உறுப்பினர் டி. எஸ். ஆதிமூலம் குறுக்கீடு) ஜமீன்தார்கள் ரேசுக்குப் போகப் பணம் கேட்கிறார்கள் என்று நண்பர் ஆதிமூலம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை ஜமீன்தார்கள் புரிந்து கொள்ளட்டும். நம்மைப் பொறுத்த வரையில், ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு தருவதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தை அந்த வகையில் செலவிடாமல், ஆசிரியர்கள், என். ஜி. ஓ.க்கள் ஆகியவர்களுக்குச் செலவிடலாம். இதுபோன்ற எத்தனையோ செலவுகள் சர்க்காருக்கு இருக்கின்றன. ஒரு கோடி 84 லட்ச ரூபாய் என்பது சாதாரணத் தொகை அல்ல. இதை ஜமீன்தார்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது ஒன்றுண்டு. அதாவது, தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலத் தகராறு சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட வழக்குகளைத் தயவு செய்து வாபஸ் வாங்கி அங்கே ஏற்படும் நிலைமைகளைக் கவனித்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். செல்லூர், நம்சிவாயபுரம், பூந்தாமங்குடி வழக்குகள், இதுபோன்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று நம் அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இவ் வாண்டு ஏப்ரல் 20-ம் தேதியோடு முடிவடைகிற ஒரு சட்டம், குத்தகைச் சாகுபடியாளர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றும்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் முடிவடைவதற்கு முன், இன்னொரு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அதை நீடித்துத் தர வேண்டிய ஏற்பாட்டை நமது அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களைப் பாதிக்கக் கூடிய ஒரு முக்கியமான பெரிய பிரச்சினை இது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதில் அவசர கவனம் செலுத்தி, உடனடியாக அந்தக் குடியானவர்கள் சாகுபடிதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடித்துத் தருமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 5]

ஆக, இன்றிருக்கும் நிலைமையில், மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட அதிகாரத் திற்கு உள்ளாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாகச் செய்யலாம். நமது மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டுள்ள தரிசு நிலங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதிலும் கவனம் செலுத்தலாம். அரசுப் போக்குவரத்தை உடனடியாக மற்ற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரித்து, பெரிய பஸ் கம்பெனிகளைச் சீக்கிரம் மேற்கொள்ளக் கூடிய நடவடிக்கையை எடுக்கலாம். இதைப் படிப்படியாகச் செய்யலாம். முதல் வருஷம், 100 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுடைய பஸ் ட்ராண்டிப்போர்ட்டை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வருஷம், 50 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுடையதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வருஷம் 25 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுடையதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்து, பத்து பஸ் வைத்திருப்பவர்களுடையதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கடைசியில் ஐந்து பஸ் வைத்திருப்பவர்களுடையதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு படிப்படியாக எடுத்துக் கொண்டுவந்தால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கக் கூடும். பெரிய பஸ் கம்பெனிகளை முதலில் தாக்கி, சின்னச்சின்ன அளவில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய பஸ் உடமையாளர்களுக்கு ஓரளவு காலம் அனுமதிப்பது என்ற வகையில் கொள்கையைச் சற்றுத் திருத்தி அமைத்துக் கொண்டால், போதுமான வருமானத்தை அரசு பெற முடியும். அப்படிச் செய்தால் பெரும்புள்ளிகளினுடைய ஏகபோக நிலை மாறி அரசியலில் தலையிடக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்குக் குறையும். ஆகவே, அந்த வகையில் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்குப் போதுமான வருவாய் பெற முயற்சி செய்வது நல்லது என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

*திரு. சு. ம. துரைராஜ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு நல்லியமைக்குத் தங்களுக்கு நன்றி. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பலர் போற்றினாலும் போற்ற விட்டாலும், இன்று குறிப்பாக மக்கள் போற்றுகிறார்கள். காரணம், இந்த ஆட்சி மக்களை மதிக்கிறது என்ற நிலையில் மக்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் போற்றுகிறார்கள்.

1966-67-இல் விலைவாசி ஏற்றம் 16.5 சத வீதம் இருந்த நேரத்தில் தான் நமது இந்தத் தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது என்பதும் யாரும் மறக்க முடியாது. அந்த நேரத்தில், விலைவாசி ஏற்றமும், உணவுத் தானியங்களின் பற்றாக்குறையும் இருந்த காலத்தினால்தான், இந்த ஆட்சி தீவிரமான கொள்முதல் திட்டத்தைக் கையாண்டு, அதில் வெற்றிபெற்றது. அந்தத் திட்டத்தைக் கையாண்டு, மக்களுக்கு மலவாக நல்ல உணவுத் தானியங்களைக் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது என்றால், உள்ள படியே இந்த ஆட்சியை யார் தான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியும்?

நேற்றைய தினம் எனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் “நாங்களா ஒரு படி அரிசி கேட்டோம்?” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அந்த நண்பருக்கு நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு அவர்கள் கேட்கிறார்கள், “நாங்களா ஒரு படி அரிசி கேட்டோம்?” நாங்கள் ஒரு படி அரிசி கேட்கவில்லை” என்று. அதே நேரத்தில், மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், பாளையக் காட்டிவிட்டு, அதிலே, “எங்கே ஒரு படி அரிசி” என்று எழுதியதை இந்த நாடு மறக்கவில்லை. அந்த நல்லவருக்கு நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். குழந்தையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டிவிடுவதைப் போல் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த நாட்டிலே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. வினாயகம் அவர்கள் மற்றொன்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆட்சியில் ஏழை மக்களைப் போலீஸ் பிடித்துவிட்டால், அப்படிப்பட்ட நேரத்தில், அவர்கள் போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்து, “எங்களுடைய அண்ணை ஆட்சியில் எங்களை யாரும் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது” என்று கேட்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த நல்லவருக்கு இந்த நேரத்தில் நான், நடந்த காட்சி யொன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1965 மார்ச் 5]

[திரு. ச. ம. துரைராஜ்]

சென்னை மாநகரத்திலிருக்கும் 24-வது டிவிஷனில், பேவரின் பிரிட்டி டிவிஷனில், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தொழிலாளி ஒருவன் ஒரு நாள் இரவு எட்டு மணிக்கு வீட்டில் படுத்திருந்தான். அவனை நார்த் ரேஞ்சு பார்ட்டி என்று சொல்லக் கூடிய போலீஸ் பார்ட்டி, போலீஸ் “வான்” இல் வேப்பேரி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே அடைத்துவிட்ட பிறகு, அங்கிருந்து மதுரவாயல் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அவனை அழைத்துச் சென்றார்கள். அந்த நேரத்தில், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் (ஸ்டேஷன்-2) என்று சொல்லக்கூடியவர், தோழர் அணித் திருந்த கருப்பு-சிவப்பு சட்டையைக் கொளுத்திவிட்டு “உங்கள் அண்ணா என்னை என்ன செய்ய முடியும்?” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதை என் நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், எனது மதிப்பிற்குரிய வியைகம் அவர்கள், மக்கள் குடித்துவிட்டு, போலீஸ் பிடித்தால் “அண்ணா ஆட்சியில் என்ன செய்ய முடியும்?” என்று அவர்கள் கேட்பதாகச் சொன்னார்களே என்பதற்காகத் தான். உண்மையிலேயே சொல்கிறேன்—குறிப்பாக இங்கிருக்கும் சில அதிகாரிகள் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற ஒரே திட்டத்திற்காகத் தான் இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய வியைகம் அவர்கள் இன்னொன்றும் குறிப்பிட்டார்கள். “இவர்களுடைய ஆட்சியில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை” என்று. இந்த நாட்டை ஆளும் ராஷ்டிரபதி டாக்டர் ஜார்ஜ் வுசேன் அவர்கள், ஓர் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டதை நேற்றைய முன்தினம் வாஷிங்டனில் கேட்டேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—எத்தனையோ பல மக்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், வேலையில்லாமல் இருந்து நாடு அழிவதும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேலையில்லாத நிலையைப் போக்க வேண்டும் என்ற நல்ல திட்டத்தை மனத்திலே கொண்டுதான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு திட்டத்தைக் குறித்து மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறார், கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழில் (இண்டஸ்ட்ரீஸ் இன்டஸ்ட்ரி), மின் அணுக்கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழில் (எலெக்ட்ரானிக் இண்டஸ்ட்ரி) ஆகிய இந்த இரண்டு தொழில்களை நிறுவ வேண்டும் என்பது பற்றி மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறது. எலெக்ட்ரானிக் இண்டஸ்ட்ரி வைத்தால், அதிலே 3,500 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கி்டும். ருமேனியா நாட்டுடன் சேர்ந்து செய்யும் தொழில் மூலம் 2,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கி்டும். இந்த இரண்டு தொழில்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்து கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும், பெருவாரியான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கி்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்த நல்ல உள்ளம் படைத்த மத்திய அரசு இதைத் தெரிந்திருந்தால் நிச்சயமாக ஏழை மக்கள் வாழ்வதற்கு இந்த வகையைச் செய்து தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு என்னுடைய வேண்டுகோளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இன்று இந்த ஆட்சி என்ன செய்கிறது என்று கொஞ்சம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றிருக்கும் நிலைமையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் ஜாதிக் கொடுமையால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சில இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்ட கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, திண்டிவனம் பக்கத்தில், தாழ்த்தப்பட்டவன் ஒருவன் கரும்பு எடுத்ததற்காக அடித்துக் கொலை செய்யப்படும் அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே நிலைமை தென்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எதற்காக என்று நமது மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வருவாயிலே நல்ல செழுமை இருந்தால், ஜாதி அழியும் என்ற அடிப்படை நோக்கத்தில்தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள்—நடமாடும் டாக்டர் அம்பேத்கர்—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்—தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே எத்தனையோ கோடி பணத்தை ஒதுக்கியுள்ளார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்

[திரு. ச. மதுராஜ்]

[1968 மார்ச் 5]

வியாபாரத்தில், வாணிபத்தில் முன்னேறினால் நிச்சயமாக ஜாதி ஒழியும் என்ற நல்ல குறிக்கோளைக் கொண்டு, அவர்களை வியாபாரத்திலும், வாணிபத்திலும் ஈடுபடுத்தும்பொருட்டு அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்வதற்காக இந்த அரசு முன்வந்திருப்பதை நானும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றி பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கூறி, என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்

ம. ப. களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசும்போது, 12-00 உண்மையிலே அதிலே இருக்கின்ற இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய, சேர்க்கப்பட வேண்டிய சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. பொதுவாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தன்னிடத்திலே இருக்கின்ற வசதியைப் பொறுத்து நிதானமாகப் பரிசீலனை செய்து, வெகு திறமையான முறையிலே முறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்றே சொல்ல வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல, தனக்குத் தேவையானவைகளை எந்த இடத்திலிருந்து எந்த முறையில் கேட்டுப் பெறவேண்டுமோ, அந்த முறையில் போடப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் என்று சொல்லலாம். மத்திய அரசிடமிருந்து என்னென்ன வகை உதவிகள் தேவைப்படுகின்றன என்பது மிக நல்ல முறையிலே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இதை எந்தக் கோணத்தில் பார்த்தாலும், சென்ற காலத்தையும், நிகழ்காலத்தையும், எதிர் காலத்தையும் கருத்திற் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சித் தோழர்களுக்கு ஒரு விதத்தில் வருத்தம் இருக்கலாம். எதிர் பார்த்த அளவுக்குத் துண்டுவிழுந்த பட்ஜெட்டாக இது இல்லையே, பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லையே, என்று காங்கிரஸ் தோழர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படலாம். இந்தத் தேசத்திலே நான் நம்மை ஆண்டு கொள்கின்ற முறை வகுக்கப்பட்ட பின்னர் இம்மாதிரியான ஆத்திரத்தையெல்லாம் காட்டிக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் பல்லாண்டுக் காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிற நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு முதலிடம் கொடுத்து, கிணறுகள் வெட்டுவது, போர் வெல்லத் தோண்டுவது போன்றவற்றிற்கு ஆதரவு கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் ஓரத்தநாடு பகுதிகள் வறண்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசனத் திற்குக் கிணறுகள் வெட்டுதல் என்ற திட்டம் இந்தப் பகுதிகளிலே அமுல்படுத்தப்படலாம் என்று குறிப்பிலே எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் காய்ந்த பகுதிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. மேலும் இந்தப் பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம். இந்தத் திட்டத்தை அதிகாரிகள் முறையாகச் செயல்படுத்தாமல் செல்வாக்குள்ளவர்களின் தலையீட்டால் திட்டம் பாழடைந்து விடுகிறது. தேவைப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. இது கடந்த காலத்திலும் நடைபெற்று வந்தது. ஆகவே, இது விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி, செல்வாக்குள்ளவர்கள் தலையீடு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு நிர்வாகத்திலே சட்டங்களைத் திருத்தி முறைப்படுத்த வேண்டும். தனியார் ஒரு சிலர் அடிக்கின்ற கொள்ளை லாபங்களைத் தடுப்பதற்கான வழி வகைகளைக் கண்டறிந்தாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட இன மக்களின் நலன் கருதி செய்யப்பட்டிருக்கின்ற விஷயங்கள். கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும், இந்த ஆண்டு ஒரு சில லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக நிதிநிலை அறிக்கையில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தத் தொகையும் பற்றாக்குறைதான். இந்த மாநி

1968 மார்ச் 5]

[திரு கே. பி. எஸ். மணி]

லத்தைப் பொறுத்த வரையில், மூன்றில் ஒரு பகுதியாக வாழ்கின்ற சமுதாய மக்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். கடன் வசதி தாழ்த்தப்பட்ட இன மக்களுக்குக் கொடுப்பதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரத்திலே அவர்கள் உயர்ந்துவிட்டால் அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் பெருகிவிடும் என்று அரசு கருதியிருக்கிறது. முன்பு கோயம்புத்தூரிலே மிகப் பெரிய அதிகாரிகள் கலந்து கொண்ட ஒரு கூட்டத்திலே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கடன் வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் அந்த முடிவை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாததால் அத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. இந்த அரசு அத்திட்டத்தையே மீண்டும் கொண்டு வந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் வழங்க உத்தேசித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அத் திட்டம் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்படும், கொண்டுவரப்படாதா என்று சந்தேகப்படும் நிலையில்தான் அரசு அதை வைத்திருக்கிறது. கடன் வழங்கும் திட்டத்தை நடைமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடியிருப்பு சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 20 ஆண்டுகளாகியும், மனிதன் வாழ்வதற்குக் குடியிருப்பு இடம் கூட சொந்தமாக்கப்படவில்லை. அதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்யப்படவில்லையென்று கூறிக் கொள்கிறேன். கோயில் நிலங்கள் முறையாகப் பண்படுத்தப்படாமல், சீர்படுத்தப்படாமல் தரிசாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்மூலம் பல லட்சக்கணக்கான டன் அளவுள்ள நெல் போன்ற உணவுத் தானியம் கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. சர்க்கார் நிலச் சட்டம் இயற்றும்போது, கோயில் நிலங்களையும் சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோயில் நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் பல ஆண்டுகளாகக் கூறி வந்தும் இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையோ -சட்டமோ, இயற்றப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கோயில் நிலங்கள் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இந்த அரசு தீண்டாமை என்பதை மட்டும் அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். ஒன்றை மட்டும் சொல்லி நான் விரும்புகிறேன். ஒரு சிலருக்கு இது மனம் புண்படும்படியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தீண்டாமை இந்த நாட்டில் வாழ்கின்றவரையில், எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், எவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச் சாதித்தாலும், எவ்வளவு பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் நாடு முன்னேறாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில், கல்வித் துறையில் மட்டும் வளர்ந்து விட்டால் தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று ஒருசிலர் எழுதிக்கொண்டும், கருதிக் கொண்டும், பேசிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அது முற்றிலும் தவறு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தீண்டாமையை ஒழித்து மேலுக்கு வருவதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வழியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. தீண்டாமையைப் பற்றி படித்தவர்கள் கூட ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது ஆளும் கட்சி பதவிக்கு, வந்தவுடனே ஒரு நிகழ்ச்சி நடத்திருக்கிறது. படித்தவர்கள் பட்டதாரிகள், டாக்டர்கள் படிப்பு படிக்கிற மருத்துவ துறையிலே ஒரு விஷயம் நடந்தது. அங்குள்ள மாணவர்களுக்குள் தேர்வு ஒன்று நடந்தது. ஒரு அரிசன மாணவன் நாமினேஷன் கொடுத்தான். ஒருவர்தான் அன்-அப்போஸ்டாக வரவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்):
ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஏழு நிமிடங்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[1968 மார்ச் 5]

திரு. கே. பி. எஸ். மணி அங்கு என்ன நடைபெற்றது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு துண்டு போஸ்டர் பிரின்ட் செய்யப்பட்டு சுவர்களில் எல்லாம் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. அதில் கூறப்பட்டிருந்த வாசகங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

“பரவர் வாக்கு பறையருக்கும்
பறைய ரோடு பள்ள ருக்கும்
பள்ள ரோடு குறவ ருக்கும்
சக்கிலி யருக்கே யாம்”

“ஜீ” வெண்பா.

என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. மேலும்,

எங்கள் வோட்டு ஜீக்களுக்கே!
எங்கள் வோட்டு பறையனுக்கே!
எங்கள் வோட்டு குறவனுக்கே!
எங்கள் வோட்டு பள்ளனுக்கே!
எங்கள் வோட்டு சக்கிலியனுக்கே!

இப்படிக்கு,

சென்னை, மருத்துவக் கல்லூரி

(ஆண்கள்) விடுதி, “ஜீக்கன்”

என்று எங்கள் சமுதாயத்தை இழிவு படுத்துகின்ற முறையிலே எழுதப் பட்டிருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி 1967 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 31-ந் தேதியில் நடந்தது. படித்த வாடாரத்தில் எங்களை இழிவுப்படுத்துகின்ற நிலை இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறதென்று சொன்னால் அதை நாங்கள் எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும்? புரண் காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் ஆரியர் என்ற வார்த்தை நீக்கப்படவேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்தி ஆரியர் என்பதை அந்தணர் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். படிக்கின்ற நிலையிலே, பட்டங்கள் பெறுகின்ற நிலையிலே, டாக்டர்கள் பட்டம் பெறுகின்ற நிலையிலே உள்ள மாணவர்களின் மத்தியிலே இப்படி நடைபெறுகிறது என்றால் தீண்டாமை இந்த நாட்டிலே எந்த இடத்திலே ஒழிந்துவிட்டது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நிகழ்ச்சியை அரிசன நலத்தறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் எடுத்துக் கூறினேன். அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டுக் கேட்போதும் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அங்குள்ள டீன் அவர்களிடத்தில் சொன்ன போதும் அவர் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தக் கல்லூரியில் எங்கள் வோட்டு இன்னிசைனுக்கே என்று ஜாதியைப்பற்றி எழுதினார்கள் என்று சொன்னீர்களே, அது துண்டு அறிக்கையா, அது அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டதா? எந்த அச்சகத்தில்? அல்லது கையால் எழுதி ஒட்டப்பட்டதா? தேர்தலுக்கு நின்றவர்களை எழுதிக் கொண்டார்களா? உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : இது தண்டறிக்கைதான். அச்சிடப் பட்டதுதான். அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஐ.ஜி. க்குப் புகார் செய்தார்கள். இந்தத் துண்டறிக்கை எந்த அச்சகத்தில் அச்சிடப் பட்டது, யார் அச்சிட்டது என்ற விவரங்கள் எல்லாம் போலீஸ் இலாகாவிலுள்ள பதிவேட்டில் இருக்கின்றன. பின்னால் இது யாருடைய தலையீட்டாலோ மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி ஐ.ஜி. அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தால் நிச்சயம் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். யார் தலையிட்டாலும் இந்தத் தகரத் முறைகளைச் செய்தவர்களினால்தான் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளைத் தடுக்க முடியாது. நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதை நம்பலாம்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : அமைச்சர் அவர்களுடைய உறுதிமொழிக்கு என் நன்றி. இந்த அரசு எங்களுக்குச் செய்ய முன்வருகின்ற காரியங்களைத் தடுத்தது நிறுத்தி, குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி, அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கித் தருவதற்கு ஒரு சதிகாரக் கும்பல் இருக்கிறதென்பதை இந்த அரசுக்கு நினைவுப்படுத்துகிறேன்.

இன்னும் நிலப் பிரச்சனை, நீர்ப் பிரச்சனை என்று வரும்போது குடியிருப்புப் பிரச்சனையும் வருகிறது. குடியிருப்புப் பிரச்சனையில் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த சவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் பல கொடுமைகள் அதிகமாக ஆகிக் கொண்டு வருகின்றன. அங்கு தான் கோவிலு நில்லங்களும், நிலப்பிரப்புக்களின் நிலங்களும் அதிகம். பல காலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு குடியிருப்புச் சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகின்றது. பத்து சென்ட் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவன் தனக்கு பம்பு செட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்போது ஜாமீன் கேட்கிறார்கள். குடியிருப்புக்குச் சொந்தமாக ஒரு வீடும் மனையும் இருந்தால் அதையாவது ஜாமீன் கட்டி பம்பு செட் வைத்துக் கொள்ளலாம். சொந்தமான குடியிருப்பு இல்லாத நிலையில் அங்குள்ள மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதித் திராவிட மக்களும், வன்னியர்களும் வாழ்க்கைத்தரத்தில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. அ. சேழைத்தி : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று நமது நாடு எங்கிலும்—தமிழ்நாடு பூராவிலும் ஏன் படி அரிசித் திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை என்று கேட்கப்படுகிறது. என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு படி அரிசித் திட்டம் இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. அங்கு நிலவும் கடுமையான குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்த்தாலே போதும் என்ற நிலையில் இருக்கிறோம். பல்லடம் தாலுக்கா, தாராபுரம் தாலுக்கா விஜயன் அநேக கிராமங்களிலும்—காங்கேயம், ஊத்துக்குளி, குன்னத்தூர் போன்ற பெரிய பெரிய ஊர்களில் எல்லாம் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடம் தண்ணீர் 15 பைசாவுக்கு விற்கப்படுகிறது. இந்த நிலையை உடனடியாக இந்த அரசு மாற்றியாகவேண்டும். அடுத்து ஒரு படி அரிசித் திட்டத்திற்கு நான் சார்ந்தள்ள கட்சியும், நானும் சேர்ந்து ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். அதற்காக நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். இன்று பற்றாக்குறை பட்ஜெட் இல்லை, உபரி பட்ஜெட்டாகவே கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதைவிட இது பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. தமிழ்நாடு பூராவிலும் நிறைய அரிசைகளைக் கட்டி, சிறிய சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்கிப் பத்து கோடி பற்றாக்குறை விழுந்தாலும் பரவாயில்லை. தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்கி, நீர்ப் பாசன வசதியைப் பெருக்கி படி அரிசித் திட்டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வந்திருந்தால் நாங்கள் அதை வரவேற்று இருப்போம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆழங்கால் கிணறுகளைத் தோண்ட நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. இன்னும் அநேக இடங்களில் அதிக ஆழமுள்ள கிணறுகளைத் தோண்டி பலதிறைகளில் நீர்ப் பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். பல அரிசைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே கட்டப்பட்ட அரிசைத் திட்டங்களில் அமரா

[திரு. அ. சேனாபதி]

[1968 மார்ச் 5]

வதி அனை மிகமிக முக்கியமானது. இந்த அமராவதி அணியில் கூட 21 ஆயிரம் ஏக்கரா புதிய பாசனம் பெறுகின்ற வழியில் சிமிண்டு காங்கிரி அடைப்புகளை அமைக்காத காரணத்தினால் இவ் வாண்டும் ஆராயிரம் ஏழாயிரம் ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர்விடக் கூடிய அளவு தண்ணீர் இருந்தும் தண்ணீர் பாயாமல் பயிர்கள் காய்ந்துவிட்டன. ஆகவே உடனடியாக இதைச் செய்தால் அந்த வறண்ட பகுதிக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

காங்கேயம் தொகுதியில் கிராமத் தொழிலாக கடர் தொழில் பரவி இருக்கிறது. இன்று இருக்கின்ற நிலையில் அந்தத் தொழிலுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் இருக்குமா என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பஞ்ச காலத்தில் அந்தத் தொழிலுக்கு வசதியும், வாய்ப்பும் கொடுத்து நிறைய நிதி ஒதுக்கினால் வேலையில்லாத பெரும்பாலான மக்களுக்கு இது மிக உதவியாக இருக்கும். ஆகவே கடர் கிராம கைத் தொழில் நிதியில் இருந்து அதிகத் தொகை இந்தப் பகுதிக்கு ஒதுக்கி இத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் புதியதாக ஒரு சர்க்கரை ஆலை கோவையில் ஆரம்பிக்க இருப்பதாகப் பார்த்தேன். இன்று எங்கள் ஊரில் - நமது மதிப்பிற்குரிய சுகாதார அமைச்சருடைய தொகுதியில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. காரணம் கரும்புக்கு விலை கட்டாது என்று விவசாயிகள் கரும்பு கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு கரும்புக்கு நிர்ணயித்துள்ள விலையில் மற்ற இடங்களில் விவசாயிகள் கரும்பு கொடுக்க ஆலைகள் இயங்கி வருகிறபோது இதற்கு மட்டும் அந்தக் காரணம் சரியாகத் தோன்றவில்லை. முக்கியமான காரணம் நிர்வாகக் கோளாறுதான். ஆகவே முதற்படியாக நிர்வாக இயந்திரத்தைச் சீர்ப்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்காகப் பலமுறை மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அது வெற்றிபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பித்தத்தில் 57 லட்சம் ரூபாய் கடன். லாபத்திற்குப் பதிலாக. அப்படி யென்றால் 25 லட்சம் ரூபாய் பங்குத் தொகை போட்ட விவசாயிகளின் நிலை என்னவாகுமென்று தெரியவில்லை? ஆகவே முதலில் சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகத்தைச் சீர்த்திருத்தம் செய்து கொண்டு அப்பால் புதிய சர்க்கரை ஆலையைத் துவக்குகின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என பகுதியில் உள்ள குடிதண்ணீர் பிரச்சனை, கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் இல்லாத பிரச்சனைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் க. முருகையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசும் முகத்தான் இங்கே நிற்கிறேன். இந்தத் தமிழக மக்கள்

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்தனை அவன் கண் விடல்.

என்பதனை நன்குணர்ந்து இந்த மாநில ஆட்சியை திரு. அண்ணா அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்தார்கள். திரு அண்ணா அவர்களும் திருக்குறள் நெறியை நன்குணர்ந்தவராய், தம் அறிவாற்றலால் நன்கு தெளிந்தவராய்—

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

என்பதனை நன்குணர்ந்து,

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றக் கெடும்.

என்பதனை கடந்த கால ஆட்சியினரின் நிர்வாகத்தினாலே உணர்ந்து வரவு-செலவு ஏற்பச் செலவு நிறுத்தி, சிறிது மிச்சப்படுகின்ற நிதிநிலை, அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பெருகியாலோர் நன்றி

1968 மார்ச் 5]

[புலவர் க. முருகையன்]

பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். நாட்டின் அடிப்படைத் தேவையான விவசாயத்திற்கு எப்போதும் இருந்ததைவிட அதிகமான ஆதரவு காட்டியிருக்கிறார்கள். புதிய வரி விதிப்பு இல்லை. உயரி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டதொரு அறிக்கை இதுவரை பெரும்பாலும் வந்ததில்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கு இருக்கிறவர்கள் மட்டும் அல்ல, வெளியில் இருக்கிற தனிப்பட்டவர்கடும் வரவேற்று இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக காங்கிரஸ் எடுக்கூட வரவேற்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. அவர்களைத் திருப்திப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவாவது இரண்டொரு வரிகளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் சேர்த்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவாவது இரண்டொரு குறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அவர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்க வேண்டாமா? அப்படியின் மூழுதாம் குறை இல்லாத ஒன்றை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்து விட்டார்கள். இதை என்னவோ அற்புதம் என்று நாங்கள் கருதுவதாகக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அறிவு உடையவர்கள், மக்களிடத்தில் அன்பு உள்ளவர்கள், எதிர்கால வாழ்வில் அவர்களுடைய உள்ளவர்கள் இதை அற்புதமாக, அதிசயமாகக் கருதாது என்ன செய்வார்கள் என்று புரியவில்லை. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் இப்படிச் சொல்வதன் மூலம் தங்களுடைய வயிற்றுப் பொருட்டைத் தான் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர வேறு வேறு கருவியை தினம் பேசிய ஒரு உறுப்பினர் “நாங்கள் ஒன்றும் வயிற்றெறிச்சல் கொள்ளவில்லை” என்றார்கள். இருக்கலாம். அவர்களுடைய வயிற்றெறிச்சல் அவர்களுடைய எண்ணம் படிப்படியாக ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் வெளிப்பட்டு வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதை ஆதரித்தாலும் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தமிழ் வாழ்க என்று சொன்னாலும் அது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. வள்ளுவன் குறளைச் சொன்னால் பிடிக்கவில்லை. இதற்கு உதாரணம் காட்ட எங்கும் போகத் தேவையில்லை. தமிழக அரசு போக்கு வரத்து என்று எழுதியதற்கே முன்னர் முதலமைச்சர் கிண்டல் செய்தார். பஸ்விலே திருக்குறள்கள் எழுதப் படுவதற்கு முன்னர் அமைச்சர் கிண்டல் செய்தார். இதே மன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் திருக்குறளுக்கு இழிவான பொருளை யாரோ சொல்வதாக அவருடைய மனக்கணக்கை எடுத்துச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நல்ல காரியங்கள் பலவற்றைச் செய்தாலும் அவர்களுக்கு மாறுபட்ட நிலையிலே பேசவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர் பேசினார், திரு. சிவசுப்பிரமணியம் என்று நினைக்கிறேன். பஸ் கட்டணத்தை 2 காசிலிருந்து 2½ காசாக உயர்த்தவில்லையா, அது ஏழைகளைப் பாதிக்க மாட்டாதா என்று கேட்டார்கள். இந்த மாதிரித்திலே ஒன்பது மடங்குத் தனியார் பஸ்கள் ஓடுகின்றன, ஒரு மடங்குதான் சர்க்கார் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. சர்க்கார் 2½ காசாக உயர்த்திய பொழுது ஒன்பது மடங்கு பஸ்களை வைத்திருக்கின்ற தனியார்கள் மூன்று காசை 2½ காசாகக் குறைத்தார்களே, அதனால் ஒன்பது மடங்கு பஸ்களிலே பயணம் செய்கின்ற மக்களுக்கு நலம் கிடைக்கிறதே என்ற அளவிலே அதைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் பாராட்டவில்லை, பாராட்டாததற்குக் காரணம் பொச்சரிப்பு ஒன்றுதான் இருக்க முடியும்.

இன்னொரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் சொன்னார் கார்டு பணக்காரர்கள் தானே எழுதுகிறார்கள் என்று சொன்னார். கார்டு பணக்காரர்களால்தான் எழுதப்படுகிறதாம், அவருடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. தந்தி டெலிபோன் இவற்றை உபயோகப்படுத்துகின்றவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள் என்று அவர் நினைக்கிறார் போலும்! அவர்கள் பேசுவதற்கு வேறு வழியில்லை, அதனால்தான் அவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[புலவர் க. முருகையன்]

[1968 மார்ச் 5]

அடுத்து, ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர் அன்றைக்குச் சொன்னார், 60 கோடி ரூபாய் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது, அந்த 60 கோடி ரூபாயும் 60 கோடி மக்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற கணக்கில்தான் வருகிறது என்று சொன்னார். அவர் இப்படி திடீரென்று இந்தியாவின் ஜனத்தொகையை 15 கோடி அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை நினைத்தால் எனக்கு மயக்கமே வருகிறது.

ஆயிரக்கணக்கான உத்தியோகஸ்தர்களை வேலை நீக்கம்செய்து விட்டார்கள் என்று ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் காலையில் பேசும் பொழுது சொன்னார். ஆயிரக்கணக்கா, நூற்றுக்கணக்கா, பத்துக்கணக்கா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்ட பொழுது அவர்கள் ஒன்றும் சரியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. இப்படிப் பொருள் தவறாகக் கொடுக்கக்கூடிய “ஆயிரக் கணக்கு” என்ற சொல் போடப் படுகிறது. ஆகையிலே வேறு ஒன்றும் கிடைக்காமல்தான் அவர்கள் ஏதாவது குறைகள் சொல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலே சொல்லிவருகிறார்கள்.

நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்னாலே நான் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். திரு. எல்லிப் பாகவதர் அவர்கள் மது விலக்கை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று. அவர் சேர்ந்திருக்கிற சுதந்திரக் கட்சியினர் கூட்டத்தை வரவேற்கவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் கைதட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். நான் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தேன். அவர்கள் எல்லாம் கைதட்டிய பொழுது எனக்கு இங்கேயிருக்கிற காந்தியாரின் படம் தென்பட்டது. அப்பொழுது பாரதியார் கையைக் காட்டிக்கொண்டிருப்பது எப்படி இருந்தது என்றால் பிற மாநிலங்களிலே உள்ள என்னுடைய சிபர்கள் கள்ளக் கடைகளைக் கொண்டு வந்தாலும் இந்த மாநிலத்திலே கள்ளக் கடையைக் கொண்டு வரமாட்டார்கள் என்று நினைத்தேன் என்று சொல்வது போலத்தெரிந்தது. இலக்கியத்திலே திறமையுவு என்று சொல்வார்கள், அது போல் நீயோ? நீயோ புருட்டல்? என்று அங்கில அரசன் சொல்வான் அதைப் போல காந்தியாரும் நீங்களுமா கைதட்டி வரவேற்கிறீர்கள்? என்று விரல் காட்டிச் சொல்வதுபோல் எனக்குத் தெரிந்தது.

நண்பர் ஒருவர் பேசும் பொழுது சொன்னார், மைசூர் மாநிலத்தில் உபரி பட்ஜெட் இல்லையா என்று. மைசூர் மாநிலத்திலே உபரி மது விலக்கை எடுத்த பிறகு, காந்தியாரின் அடிப்படைக் கொள்கையைக் கழுத்தை நெறித்துக் கெசன்டுவிட்ட பிறகு. ஆனால் இங்கே உபரி ரூபாய் 7½ கோடி எழைகளுக்குச் செலவிடப்பிறகு. அங்கே கள்ளக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு பல கோடி வருமானம் வந்த பிறகு மிச்சம். இங்கே எழைகளுக்காக எழரை கோடி செலவு செய்த பிறகு மிச்சம். இந்த வேறுபாட்டை அவர்கள் தெரிந்திருக்காமல் இருக்கமுடியாது. தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் எடுத்ததெற்கெல்லாம் குற்றஞ்சாட்ட வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது எதிரிக்கு இரண்டு கண்கள் போக வேண்டும், நமக்கு ஒரு கண் போனாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அன்றைக்கு அப்படித் கைதட்டிய பொழுது ஒரே ஒருவர் மட்டும் கைதட்டவில்லை அவர் எப்படித் கைதட்டுவார்? காங்கிரஸ் காரர்கள் எல்லாம் கைதட்டினார்கள் எப்படி அவரால் அதை சகித்துக் கொள்ளமுடியும். நமக்கும் அல்லவா சேர்த்து வரும் என்று யோசித்து கைதட்ட முடியாமல் இருந்தார் அந்த முன்னாள் அமைச்சர் முகம் சோர்ந்து இருந்தார்கள், அதைத்தான் கண்டேன்.

இறுதியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதிக நெல் விளையும் தொகுதி என் தொகுதி. கடந்தகாலக் கொள்முதலில் மற்றைய தாலுக்காக்களைவிட என்னுடைய தொகுதி அதிகம் கொடுத்தது. ஆனால் இன்றைய நிலையில் உயர்மட்ட வாய்க்காலில் பாயவேண்டிய தண்ணீர் 16 ஊர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது, அறுவடை பாதிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. கோளவியுச்சகம், பூண்டி, விளாங்குடி, புளல்வாயல், செம்பாங்குடி, போன்ற ஊர்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா கொடுக்கவேண்டும். அங்கேயுள்ளவர்கள் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

(1968 மார்ச் 5]

[புலவர் க, முருகையன்]

அவர்கள் கடனையும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை 12, 13 ஊர்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே வரி வஜாவையும், கடன் ஒத்திவைப்பையும் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரப்போகிற ஆண்டுகளிலே கீழ்ப்பகுதியிலே உள்ள செங்கி பட்டியல் மின்சார வசதியும் பம்புசெட் வசதியும் செய்து கொடுத்து உதவுவார்களானால் என்னுடைய தொகுதி உணவு உற்பத்தியை நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்கும் என்ற உறுதியை வைத்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநில முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற 1968-69-ஆம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது பல தரப்பட்ட கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் இங்கே பேசுகின்ற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மாத்திரம் ஒரே சாரியாகப் பேசினார்கள். எவர் இந்த விவாதத்தில் பேச ஆரம்பித்தாலும் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு படி அரிசியைப் பற்றிப் பேசாமல் இருப்பதே கிடையாது. தொடர்ந்து நான் பார்த்துக்கொண்டே வந்தேன். கடந்த நான்கு ஐந்து நாட்களாக காங்கிரஸ் தரப்பிலேயிருந்து பேசுவதற்கு வந்தவர்கள் ஒருபடி அரிசி போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்னையில் மட்டும் போட்டார்கள். கோவையில் மட்டும் போட்டார்கள், மற்ற இடங்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களிடம் வரி வாங்க வில்லையா, இங்கே போட்டுவிட்டு அங்கே போடாமல் இருப்பது நியாயமா என்ற அடிப்படையிலே கேட்டார்கள். ஏன் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்குத் தாமதம் ஆகிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. தெரிந்து இருந்தும் கூட அவர்கள், கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பற்ற வேண்டாமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நம்முடைய சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் என்ன என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தோம். என்ன என்னவற்றை நிறைவேற்றினோம் என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியிலே தீர்மானித்த தார்க்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 500 ரூபாய் தான் சம்பளம் வாங்கி வேண்டுமென்று வரையறுத்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அமைந்ததற்குப் பிற்பாடு 500 ரூபாய் சம்பளம் தான் வாங்கினார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் காட்டமுடியுமா? தீர்மானத்தை மாற்றிவிட்டு அதிகப்படி சம்பளம் வாங்கி உல்லாச வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள். ஒரு படியரிசி போட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்குரிய காரியங்களை முதலமைச்சர் எடுத்துக் கூறியதற்குப் பிற்பாடு, அது விஸ்தரிக்கப்படும், கைவிடப்படாது என்று ஒன்றல்ல நூறு முறைகள் எடுத்துச் சொன்ன பிற்பாடும் கூட இந்த ஒருபடியரிசியைத் தவிர வேறு எதைப் பற்றியும் அவர்கள் பேசாது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் அவர்களுக்கு வேறு எதைப் பற்றியும் பேசத் தெரியாது என்பதால்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். அந்த ஒரே ஒரு குற்றச்சாட்டைத்தான் இந்த அமைச்சரவை மீது சாட்ட முடியும் என்று நினைத்துப் பேசுகிறார்கள். தயவு செய்து நான் காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், உங்களுடைய பாரம்பரியம், தேசியப்பாரம்பரியம், அந்தப் பாரம்பரியத்திலே வளர்ந்தவன் நான். அனுதாபத்தோடு இரக்கத்தோடு சொல்கிறேன், நீங்கள் தேசியப் பாரம்பரியத்திலே, விடுதலைப் போராட்டச் சரித்திரத்திலே வந்தவர்கள். அதிலே எங்களுக்கு அங்கம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன். மிகப்பெரிய தேசிய ஸ்தாபனத்தில் அங்கமாக இருக்கிறீர்கள். இந்த மாநிலத்திலே தான் நீங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறீர்கள், டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே இந்த நாட்டையே கட்டியாளன்கூடிய ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறீர்கள் ஆகவே நீங்கள் இங்கே ஆளுங்கட்சி செய்கிற காரியங்களை அலசி ஆராய்ந்து பேசவேண்டுமே தவிர, குற்றங்களைக் கூறவேண்டுமென்பதற்காக, பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் வரவேண்டுமென்பதற்காக பேசக் கூடாது. நீங்கள் மூத்த கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். மற்ற கட்சியினருக்கு வழிகாட்டக்கூடிய கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். ஆகவே படியரிசி என்ற பிரச்சாரத்தை விட்டுவிட்டு அதைக் கொண்டுவருவதற்கான நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. ஆர். பெருமாள்]

[1968 மார்ச் 5]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்தவரை மதிப்பிற்குரிய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களிடம் ஏற்கெனவே பல முறை எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை மீண்டும் இந்த பட்ஜட் விவாதத்தின் போது சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் கிருதுமால் நதி என்ற நதி இருக்கிறது. அந்த நதியைச் செப்பணி வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே பல முறை கூறியிருக்கிறோம். அது சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரியாப்பட்டியி் விருந்து நரிக்குடிக்குச் செல்லும் சாலையில் பஸ்கள் செல்வது தடைப்பட்டு விட்டது. அந்தச் சாலையில் சாளைக் கற்கள் போட்டு செப்பணி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேளாநேரி, கண்டுகொண்டான் மாணிக்கம் பகுதிகளில் 1948-ம் ஆண்டு கிணறு வெட்டுவதற்காக லோன் வாங்கினார்கள். அது முன்பு இருந்த ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த லோனை வாங்கி கிணறு வெட்டிய பிறகு உப்புத் தண்ணீராக இருந்த காரணத்தால் கடன் பணத்தைக் கட்ட வேண்டாமென்று தாசில்தார் வாய்மொழியாகச் சொல்லிப் போய்விட்டார். அப்போது கொடுக்கப்பட்ட 500 ரூபாயை இப்போது வட்டியுடன் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப் பாரக்கும்போது 2,000 ரூபாய் வரை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி எந்த வித முன்னேற்றமும் இல்லாத பகுதி. பருவ மழை தவறி பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. புயல் அடித்ததின் காரணமாகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அப்போது கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு வட்டியை வஜா செய்வதுடன் கடன் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதை ஐந்தாண்டு தவணையில் வசூலிக்க உத்தரவிட வேண்டும். அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சிமைச்சாமி அவர்கள் பேசுகின்றபோது தமிழ்ப் பெரியார் பாண்டித்துரை அவர்களின் சிலையை வைக்க வேண்டுமென்று கோரினார்கள். மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர், பெருமைக் குரிய கருணாநிதி அவர்கள் “பாண்டித்துரைத் தேவருக்கு மாத்திரமல்ல, முத்துராமலிங்கத் தேவருக்கும் சிலை அமைக்க ஏற்பாடு நடந்தால் அதற்குரிய உதவிகளை இந்த அரசு செய்யத் தயாராக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். இதற்காக மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு என்னுடைய இதயங் கலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதுகுளத்தூர் கலவரத்தின்போது கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்து முத்துராமலிங்கத் தேவரின் சூதமாவைச் சாந்தியடையச் செய்த தமிழக முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும், சட்ட அமைச்சர் மாதவன் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் வருகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் வழக்கமாகக் கொடுத்து வந்த நிதியை இந்த ஆண்டு மிகவும் குறைத்திருப்பது வேண்டுமென்ற தமிழகத்தைப் புறக் கணிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைதான் என்று நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக, விவரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரி போடாமலே மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று தமிழக அரசு எடுத்திருக்கக் கூடிய முயற்சிக்கு விரோதமாக, மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்தில் செய்யவேண்டிய திட்ட வேலைகளை, அபிவிருத்தி வேலைகளை நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய நிலையை, தடை செய்யக்கூடிய முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இன்று இந்த நாட்டில் விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசினர் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வ நான்காவது திட்டத்திற்கு ஓய்வு கொடுத்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

திருப்பதன் காரணமாக நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ராஜ்ய அரசாங்கம் வரி போடவில்லை யென்று சொன்னாலும் இந்த ராஜ்ய மக்கள் மீது மத்திய அரசாங்கம் தேவைக்கும் அதிகமான வரிக்களை விதித்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த பட்ஜெட்டில் வரி போடவில்லையே என்பதைப் பற்றிக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மிகவும் ஆயாசப்படுகிறார்கள். கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலமாக வரி போட்டுப் போட்டு அவ்வாறு வரி போடுவது நியாயந்தான் என்று அவர்கள் பேசிப் பழக்கப்பட்டதன் காரணமாக அவர்கள் வரி போடாத வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்க முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் நாலாயிரம் கோடி ரூபாய் கறுப்புப் பணம் புழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படும் கூட அதை எடுப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது மாதிரமல்ல, வரி போடுவதையே பழக்கமாக மேற்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, 400 கோடி ரூபாய் வரி பாக்கி வைத்துக் கொண்டு எமாற்றிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய கூட்டத்தின் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் இன்றைய தினம் போட்டிருக்கக்கூடிய வரியைக்கூட பெரிய முதலாளிகளையோ, வர்த்தகர்களையோ பாதிக்காத விதத்திலேதான் வரி விதிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் மொரார்ஜி தேசாயி ஹூடைய பட்ஜெட்டைப் பெரிய முதலாளிகளும், வியாபாரிகளும் வரவேற் றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டில் பொரு ளாதாரக் கொள்கையிலே மாற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய, நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொருளாதார மந்தமோ, வேலையில்லாத திண்டாட்டமோ போக முடியாது. முன்பு பாங்குகளைத் தேசிய நயமார்க்கப் போடிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இப்போது பாங்குகள் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி சாதாரண மக்கள், விவசாயிகள் பாதிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். நோட்டுகள் அச்சுக்கக்கூடிய அதிகாரம் மத்திய சர்க்கா ரிடத்தில் தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிக அதிகாரங்களைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, மாநில மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களை, திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தபோது, மத்திய அரசு தூத்துக்குடி திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைக் காக எழுச்சி தினம் நடத்தப் போவதாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதன்படி தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து எழுச்சி தினம் நடத்தியதின் காரணமாக மத்திய அரசு பணிந்து அந்தத் திட்டத்திற்காக இந்த ஆண்டு 24 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கிற் று. அதே போன்று சேலம் திட்டத்தை வற்புறுத்தும் வகையில் எழுச்சி தினம் கொண்டாட வேண்டுமென்று இந்த ஆண்டும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்க வேண்டும்.

போலீஸ் அதிகாரிகள் அவையையாக தொழிலாளர்கள், விவசாயி களுடைய விவகாரங்களில் தலையிடுகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் தலையிடக் கூடாது என்பதை நம்முடைய தமிழக அரசு கொள்கையாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் இப்படித் தலையிடக் கூடிய நிலையை மத்திய அரசுதான் செய்கிறது. போலீசார் தமிழக அரசின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட நிலையில் இல்லை என்று தெரிகிறது. மத்திய அரசாங்கம் சென்ற ஆண்டில் ஐ.ஜி. அவர்களை அழைத்து ரகசியமாக மகாநாடு நடத்தி ஏதோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளைக் கவிழ்க்கும் வேலைகள் நடந்து வருகிறது. இன்றைய தினம் வேண்டுமென்றே விவகாரங்களை உண்டாக்கி காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் தகராறுகளை உண்டாக்கும் வேலையில் மத்திய அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் பல மாதிரியான தகராறுகள் நடந்து வருகின்றன. போலீஸ் அதிகாரி களை மாநில அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பிலும், அதிகாரத்திற்குள்ளும்

[திரு. ஆ. கு. சப்பையா]

[1968 மார்ச் 5]

கொண்டுவர வேண்டும். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் மக்கள் எல்லோரையும் ஒன்று திரட்டி, மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு இந்தத் தமிழக அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக நிறையக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஆண்டு ஒரு போக சாகுபடியை இருபோகமாக்குவதற்கு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை, திருச்சி தென் ஆர்க்காடு போன்ற பாசன வசதி பெறக் கூடிய பிரதேசங்களுக்கு ஒரு நீர்ப் பாசன போர்ட் அமைத்து அந்த போர்ட் மூலம் அந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பல்வேறு வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறுகிறேன். முன்னால் அரசு திரு. வேத நாராயணன் அவர்களை நியமனம் செய்து தஞ்சை வடிகால் திட்டம் குறித்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் அரசாங்கம் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு பெட்டி சிப் என்ஜினியர் அவர்களை அனுப்பியதாகத் தெரிகிறது. என்னென்ன வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நல்ல பல ஆலோசனைகளை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அவற்றை நிறைவேற்ற பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பணம் இல்லை என்றால், எவ்வாறு மின்சார போர்டை அமைத்து அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பணத்தைக் கட்டாகப் பெற்றுக்கொள்கிறார்களோ அதேமாதிரி ஒரு நீர்ப்பாசன போர்ட் அமைத்து அவர்களும் கடன் பெற்று செயல்படலாம். தஞ்சையில் வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றாலும், ஆறுகளை அகலப் படுத்தி பாசனவசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் விவசாயிகள் அத்திட்டங்களுக்காக பணம் கட்டாகக் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டதொரு போர்டை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்கள், மடங்கள் இவற்றிற்கு நிறைய நிலங்கள் உள்ளன. அந்த நிலங்கள் உள்ள கிராமங்களில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் செய்யப்படவில்லை. தேவஸ்தானம், மடங்கள் இவற்றிடமிருந்து வேண்டிய தொகைகளைப் பெற்று கிராமங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். அடுத்து, நில வெளியேற்றத் தடைச் சட்டம். மதிப்பிற்குரிய நில வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று தினங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்கள், இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி முறையாகக் கொண்டுவரப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள், அது பாராட்டுக்குரியது. ஏப்ரல் 20-ம் தேதிக்குள் நில வெளியேற்றத் தடைச் சட்டம் காலாவதியாகிறது. அதை கவனத்தில் கொண்டு அச்சட்டத்தை இம்மன்றத்தில் இப்போதே கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், புதுக்கோட்டைப் பிரதேசத்தில் இனாம் சட்டம் என்றதொரு சட்டம் அமலில் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அதை அமல்படுத்தக் கூடிய அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை என்று புகார்கள் சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு 144 தடையுத்தரவு போடப்படுகிறது, செக்ஷன் 145-ன் கீழ் உத்தரவு போடப்படுகிறது. அங்கு பரம்பரையாக உழுது கொண்டிருப்பவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு நிலை புதுக்கோட்டை பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சட்டத்தில் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து அங்குள்ள இனாம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும். அங்கு ஒரு விசேஷ அதிகாரி நியமனம் செய்யப்பட்டு அவர்களும் அறிக்கையொன்று சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் தஞ்சையில் விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மீதும், ஒரு பாவமும் அறியாத அப்பாவிகள் மீதும் வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. அவர்கள் அன்றாடம் உழைத்துப் பிழைப்பவர்கள். அப்படிப்பட்ட, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இன்று சிறையில்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது வழக்கு போட்டு அவர்கள் கோர்ட்டுக்கும் வீட்டுக்குமாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்கவேண்டும்.

விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று தஞ்சையில் அமைப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்க முடியும். அங்குதான் சமப்பகுதி நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டம் எல்லாவிதமான ஆராய்ச்சிகளும் நடத்த வசதியுள்ள பிரதேசமாகும். அங்குதான் விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கப்படவேண்டும். கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக மிகப் பெரிய அளவிற்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் இரண்டாவது போகம் விளையவில்லை. தண்ணீர் இல்லாததினால் எஞ்சிய ஒரு போக நிலங்களும் சாவியாகப் போய்விட்டன. வாங்கிய கடனைத் திரும்பக் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதால் அந்தக் கூட்டுறவுச் கடன்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும். வருடாவருடம் நீர்ப்பாசன மாநாடுகளும், விவசாய மாநாடுகளும் நடத்துவதன் மூலம் விவசாயிகள் நேரடியாகத் தங்கள் கருத்துக்களை, தங்கள் தேவைகளை அரசிடம் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. போன ஆண்டு அந்த முறையைக் கையாண்டார்கள். இந்த ஆண்டு காலத்திலேயே அந்தக் கருத்தாங்குகளை நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : பெருவணக்கத்துக்குரிய தமிழக சட்டமன்ற பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நமது மாண்புமிகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இம் மாமன்றத்தின் முன் வைத்து 1968-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ம் நாள் புதன் கிழமை காலை 11 மணிக்குப் பேருரையாற்றினார்கள்.

“ சிதலை தீனப்பட்ட ஆலமரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் விழுதானறி
குதலையாய் தனயன் கண் தோன்றின்
தான்சேர்த்த தம்பி மறைப்பக்கெடும்.”

என்கின்ற முறையில் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்ற ஒரு மாத காலமாக ஓய்வின்றி தயாரித்ததன் காரணமாக உடல் நலமின்றி களைப்பெய்தின நேரத்தில், தொடர்ந்து உரையாற்றினார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். போற்றுகிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு ஆண்டு காலத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தில் சிறந்த ஆட்சி செலுத்தி வந்தார்கள். தமிழுக்குப் பெருவிழா எடுத்தார்கள், வள்ளல்களுக்கு விழா எடுத்தார்கள், தியாகிகளுக்கு விழா எடுத்தார்கள், கலைஞர்களுக்கு விழா எடுத்தார்கள், முத்தமிழ் விழா தமிழகத்தாருக்கும் மற்றோருக்கும் தித்திக்கும் முறையில் சிறப்புற நடத்தினார்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது தமிழ்த்தாய்தான் ஆட்சி செய்வதாக நான் மட்டுமன்றி உலகத்தார் நினைக்கும் வண்ணம் அமைந்திருந்தது.

தமிழகத்து குமரி மூனையில் நின்றாள்ள தமிழ்த்தாய் தனது சிரசை தமிழகத்தின் தலைநகராம் சென்னையில் அமைத்து உள்ள இயற்கை நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னுமென்பொறிகளும் அமைவது போல், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிரசாகவும் கண்களாக “என்னும் எழுத்தும் கண் எனத் தரும்” என்றுள்ளதைப் போல் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களும், அடுத்து உடலின் மூச்சு, போக்குவரத்து உள்ள, போக்குவரத்து துறையையும், சாலைப்பாதைகளையும் நிர்வகிக்கும் கலைஞர் அவர்களும், அடுத்து வாயாக உண்ணும் உணவு இலாகாவை நிர்வகிக்கும் மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்களும், அடுத்து வானொலி அமைச்சர் மாண்புமிகு சத்தியவாணி

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

1968 மார்ச் 5

முத்து அவர்களும், இரு கரங்களாக உள்ள விவசாயமும், உள்ளாட்சி மன்றங்களையும் நிர்வகிக்கும் தென் ஆற்காடு, சேலம் மாவட்டங்களின் அமைச்சர்களும், தமிழ்த் தாய் பீடு நடை கொண்டவர்களாக இராமனாது புரம் மாவட்டம், கோவை மாவட்ட அமைச்சர்களும் பொறுப்பேற்று கூட்டுறவு, மருத்துவத் துறை ஆகியவைகளை ஏற்று தமிழகத்து ஆட்சியை தமிழ்த்தாய் சிறப்புற நடத்தி வருவதை பார்க்கும்போது மக்கள் அனைவரும் பேருவகை அடைகின்றார்கள்.

ஆனால் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தோழர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மணம் இல்லை என்கிறார்கள். ஒருகால் அவர்கள் கூறுவது அண்மையில் உள்ள மாநிலங்களில் மது அரக்கனுக்கு தூப தீபங்கள் இட்டு, சந்தனம் பூசி, பன்னீர் தெளித்து அழைத்து வருகிறார்களே, அந்த அரக்கனை இங்கேயும் வரவழைக்கும் மணம் காணவில்லை என்று கூறியிருப்பார்கள். புரட்சி இல்லை என்கிறார்கள், புரட்சி உண்டா இல்லையா என்பதைப்பற்றி மாமன்றம் கருத்து அளிக்கும் என்று எண்ணி சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

“ அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். ”

என்ற குறளுக்கு இணங்க தமிழக ஆளுநர் தமிழக மக்களுக்கு ஆவன செய்யக்கோரி தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்கள். தவிரவும் மத்திய சர்க்காருக்கு இடித்துரைத்தார்கள். நான்காம் திட்டத்துக்குரிய முதலீடு 564 கோடி . மத்திய உதவி 250 கோடி கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. மாநில மக்கள் தொகை கணக்கின் அடிப்படையில் 7.8 சதவிகிதம் கிடைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் 7 சதவிகிதம் தான் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். போதிய அளவில் இல்லாத இந்த உதவியும் 1966-67-ஆம் 1967-68-ஆம் ஒத்த விகிதாசாரப்படி வழங்கப்படவில்லை. மாநிலத் திட்டங்கள் அனைத்துக்கும் சேர்த்து வழங்கப்படும் மத்திய உதவி வளராத நிற்றதான் ஓரளவிற்குக் குறைந்தும் விட்டது. மாநிலத் திட்டங்களுக்கு 1966-67-ல் வழங்கிய மொத்த மத்திய உதவி 617 கோடி இது 67-68-ல் 650 கோடியாக வளர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் வழங்கிய உதவி 590 கோடி.

இப்படியிருந்தும் வரியில்லாமல் புரட்சிகரமான ஒரு பட்ஜெட்டை அமைத்திருக்கின்றார்கள் என்றால் அது பாராட்ட வேண்டியது அல்லவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நிரில்லாமல் எந்தக் காரியமும் நடக்காது. அந்த வகையில் 1965-66-ல் 315 மில்லி மீட்டர் மழை பொழிந்துள்ளது. 1966-67-ல் 418 மில்லி மீட்டர் மழை பொழிந்துள்ளது. இவ்வாண்டு 289 மில்லி மீட்டர் மழைதான் பெய்திருக்கிறது. தென்மேற்குப் பருவ மழையின் தொடர்பின் காரணமாக 1966-67-ல் 48 நாட்களும், 1967-68-ல் 39 நாட்களும், வடகிழக்குப் பருவ மழையின் காரணமாக 1966-67-ல் 24 நாட்கள், 606 மில்லி மீட்டர் பெய்திருக்கிறது. 1967-68-ல் 496 மில்லி மீட்டர் மழை பெய்திருக்கிறது. இதனால் ஏற்பட்ட குறைவு 18.1 சதவிகிதம். இரண்டையும் சேர்த்துப்பார்த்தால் இந்த அளவானது செறை ஆண்டைக்காட்டிலும் 23.1 சதவிகிதம் குறைந்துள்ளது. இவ்வளவு குறைந்த நிலையிலும் தமிழகத்திலே நாம் அதிகமான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். கடைசியாக ஒன்றைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித்தோழர்கள் யார் பேச எடுத்தாலும் எப்பொழுது பேச எடுத்தாலும் எங்கே மூன்று படி அரிசி, எங்கே படியரிசி என்று முந்தானையை விரித்துக் கொண்டு நிற்கும் அவை நிலையைக் காண்கிறோம். திருவள்ளூர் வான்சிறப்பு என்ற அதிகாரத்தின் கீழ் 19-வது குறையில் “தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியன் உலகம் வானம் வழங்கா தெனின்” என்று கூறியுள்ளார். அது மட்டுமல்ல, “எரின் உழார் உழவர் புயலெனும் வாரி வளங்குன்றி

[1968 மார்ச் 5]

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

கால்” என்று கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து மழை வராவிட்டால் எதையும் விளைவிக்க முடியாது என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைவுபடுத்திக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று “நீர் இன்று அமையாது உலகெனில் யார்யார்க்கும் வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு” என்று இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். “அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல், அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள் பைப்புழி” என்ற முறையில் நம்முடைய அரசு எங்கெங்கு பசி பட்டினி அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கு பசி பட்டினியைப் போக்குவதற்காக படியரிசித் திட்டத்தை அமல்படுத்துகிறது. எல்லா நகரங்களிலும் போட வேண்டுமென்பது எண்ணம். இப்பொழுதுதான் போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நல்ல சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மேலும் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகுமானால் அவர்கள் எண்ணப்படி மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்த தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கியதற்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. இரா. சௌந்திரராஜ மூப்பன் : அவைத் தலைவரவர்களே, இந்த 1968-69-ஆம் ஆண்டினுடைய நிதிநிலை யறிக்கையைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூறுவதற்கு வாய்ப்பைக் கொடுத்தமைக்கு முதற்கண் என்ன நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கடந்த சில நாட்களாக இந்த நிதிநிலையறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற பேச்சுக்களைத் தொகுத்தபார்த்தால், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கவில்லை என்று ஒரு வார்த்தையைக் கூறுவதால் ஆளுக் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஆத்திரப் படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் மொத்தத்தில் பார்த்தால் முதலில் ஆதரிக்கிறோம் என்று கூறும் ஆளுக் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் அவர்களது பேச்சின் பிற்பகுதியில் பார்க்கும்பொழுது இந்த நிதிநிலையறிக்கை நன்றாக அமையவில்லை என்பது நன்கு உணரப்படும். முதலில் ஆதரிக்கிறோம் என்று கூறும் அவர்கள் கடைசியில் எங்களுக்கு இன்னது தேவை, இதையிதைச் செய்யவில்லை என்று கூறிப் பேச்சை முடிக்கும்பொழுது இந்த நிதிநிலையறிக்கை நல்ல நிலையிலே அமையவில்லை என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொள்வதைத் தான் காட்டுகிறது. குறிப்பாக தமிழகத்தில் நெற்களஞ்சியம் என்று கூறப்படும் தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் இன்று ஏன் இந்த நெல் விவசாயத்தை மேற்கொண்டோம் என்று எண்ணும்படியான அளவிற்கு நிலைமை போயிருப்பதை அரசு நன்கு உணர வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நெல்லுக்கு நல்ல விலையிலே, நெல் விவசாயம் செய்ய வரிச் சலுகை இல்லை என்ற போக்கில் போய்க் கொண்டிருந்தால் எதிர்காலத்திலே உணவு உற்பத்தியில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் நெல் விவசாயிகளை எந்த அளவில் பாதிக்கும், அதனால் உணவு உற்பத்தி எந்த அளவில் பாதிக்கும் என்பதை நன்கு உணர வேண்டும். குறிப்பாக விவசாயத்தை மட்டும் செய்பவர்கள், அதிலும் குறிப்பாக நெல் விவசாயம் செய்பவர்கள் லாப நோக்கத்தோடு விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று கருதுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் விளக்கங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும் எழுதி வைத்திருக்கும் குறிப்புகளை மட்டுமே கூற நேரமிருப்பதால் குறிப்புகளை மட்டும் கூறி அவைகளை மேலெழுந்தவாரியாகத் தொட்டுவிட்டுச் செல்கிறேன்.

இன்று பல்கலைக் கழகத்திலே “யூனிவர்ஸிடி கிரேண்ட் கமிஷன்” சம்பள விகிதம் எந்த அளவிலே கொடுத்துள்ளதுதான், அந்த அளவில் சம்பள விகிதங்கள் இன்னும் சென்னையைச் சேர்ந்த கல்லூரிகளிலே கிடைக்க வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாத நிலையிருக்கிறது. இது 1966-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலேயிருந்து இரண்டு வருஷங்களாகியும் இன்னும் அவ்வாறு கிடைக்கவில்லை. அதைக் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. இரா. செளந்தரராஜ மூப்பனார்]

[1968 மார்ச் 5]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு கார்ப்பொரேஷன்களை அரசு எடுத்துக் கொள்வதாக அறிவித்துள்ளது. கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பொரேஷனைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களும் செய்ய முடியாத நிலையி லிருப்பதால் அங்குள்ளவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு பம்பு செட்டு விஷயமாக ஒரே ஒரு அதிகாரி நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அனுதினவராய்த் திற்கு பம்புசெட்டுகளுக்கு “கனெக்ஷன்” வாங்க வேண்டுமென்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

பம்பு செட்டுகள் வழங்குவதற்கு 3,000 ரூபாய் வரையில் இருந்தால் அதை தாசில்தார்களும், ஆணையாளர்களும் வழங்குவதற்கு அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்கள். 3,500 வழங்க வேண்டுமென்றால் அந்த அதிகாரம் ஆர.டி.ஓ-வுக்கு, அதாவது கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு இருக்கிறது. இந்த 500 ரூபாய் வித்தியாசத்தைப் பார்க்காமல் அந்த அதிகாரத்தையும் தாசில்தாருக்கும், ஆணையாளருக்கும் கொடுத்து விட்டால் வீண் காலதாமதம் தவிர்க்கப்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்க ஊழியர்களில் தற்காலிகமாக வேலை பார்ப்பவர்களும் முழு நேரம் உழைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பஞ்சப்படியை சரிசமமாகக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அரிசன மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஸ்காலர்ஷிப்பை ஆண்டு இறுதியில் கொடுக்கிறார்கள். ஆண்டு முதலிலேயே கொடுத்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து படிக்க வசதியாக இருக்கும். கல்வியாண்டு முடியும் நேரத்தில் இந்தப் பணம் கிடைக்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் கடன் வாங்கிப் படிக்க வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வசதி யில்லாத காரணத்தால் பலர் படிப்பைத் தொடர்ந்து படிக்காமல் நிறுத்தி விடவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. வருகிற ஆண்டிலேயாவது அரசு இதைப்பற்றி நல்ல முறையிலே கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் பலர் பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழில் நுட்பக் கல்வியிலும், விஞ்ஞானக் கல்வியிலும் பட்டம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் எந்தெந்தத் துறையிலே படித்தப் பட்டம் பெற்றார்களோ அந்தத் துறையில் பணிபுரிந்து நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியாமல், விவசாயம் படித்தவர்கள் தொழில் துறையிலும், தொழில் கல்வி படித்தவர்கள் விவசாயத் துறையிலும் இருக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையி லாமல் அவர்கள் பயிற்சி பெற்ற அந்தத் துறையிலேயே ஈடுபட்டு வல்லுனராகப் பணிபுரியச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆறுகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய்விட்டன. அவைகளில் தூர்ப்பு எடுக்க வேண்டும். அமைச்சரவர்களுக்கு மன்னிப் பாற்றைப்பற்றி நன்கு தெரியும். அமைச்சரவர்கள் அந்த மன்னியாற்றின் தலைப்பை மாற்றிக் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். இதை அடுத்த விவசாய ஆண்டிலேயாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம சேவக்குகள், கிராம சேவிகைகள் ஆகியோரில் பலர் பயிற்சி பெற்று வேலை இன்னும் கிடைக்காமல் பயிற்சி பெற்றதோடு இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. முனியாண்டி : கனம் தலைவரவர்களே, 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய சில வார்த்தைகளைக்கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எத்தனையோ சிறப்புகள் இருந்தாலும் தாழ்த்தப்

1968 மார்ச் 5]

[திரு. ஏ. முனியாண்டி]

பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கும், பின் தங்கியவர்களுக்கும் இதில் சிறப்பான பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. என்பதைச் சொல்லி இதனை ஒருமனதோடு வரவேற்கிறேன். காரணம் சென்ற கால சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் பல திட்டங்களைப் போட்டு நாங்கள் மட்டும் தான் அந்த மக்களை வாழ வைக்க இருப்பவர்கள் என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே அந்தத் திட்டங்கள் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கக் கூடிய திட்டமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்று. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகத் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் போன்ற சலுகைகள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : உறுப்பினர் பேசி முடிக்கும் வரையில் சபை நேரம் நிடிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. முனியாண்டி : ஸ்காலர்ஷிப் போன்ற சலுகைகளைக் கேட்கின்ற பொழுது அறிஜனங்கள் என்று குறிப்பிட்டால் மட்டும் அவர்கள் அந்தச் சலுகைகளைக் கேட்க முடியாது. அறிஜனங்கள் என்று கேட்பதோடு.....

பி. எ. 1-40

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : பேரவையின் அனுமதியுடன் அவர் பேசி முடிக்கின்ற வகையில் பேரவையின் நேரம் நீட்டி வைக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. முனியாண்டி : அந்த ஸ்காலர்ஷிப் போர்த்திலே அவன் பள்ளியை, பறையை, சக்கிலியா என்பதைக் குறிப்பிட்டால்தான் அவனுக்கு அந்தச் சலுகையை அவர்கள் அளித்தார்கள். இந்தக் கொள்கையை அவர்கள் தான் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் சொல்லுகிறார்கள், “நாங்கள் (காங்கிரஸ்காரர்கள்) தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை வாழ வைக்க வந்தவர்கள் என்று. அதே நேரத்தில் இந்த சர்க்கார் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் முக்கிய கவனம் கொண்டு, அவர்களுக்குச் சிறப்பு செய்திருக்கிறது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின், ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்விற்கு, அவர்களும் மற்றவர்களோடு போட்டி போட்டு வாழ முடியும் என்று இந்த அரசு கருதுவதற்கு எடுத்துக்காட்டுதான் நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த திட்டத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வியாபாரத்திலேயும் மற்றவைகளிலேயும் ஈடுபடுவதற்குக் கடன் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தனியாக வாழ்வதற்கும் வழிவகை செய்யக் கூடிய நிலையில் தான் திட்டங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மக்களும் வாழ வேண்டும், வாழ முடியும் என்பதை சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகின்ற அந்த பெருநோக்கத்தோடு, போடப்பட்டிருக்கின்ற அந்தத் திட்டத்தை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கின்றேன்.

இந்த நாடு தாழ்ந்திருப்பது, வறுமையிலிருப்பது அறியாமையால் தான். அந்த அறியாமையை நீக்கிவிட்டால் எல்லா மக்களும் சமுதாய வாழ்வார்கள் என்ற அந்த நோக்கத்தில் நமது மாநிலத் திட்டத்தின் மொத்தத்தில் 23 சத வீதத்தை கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்த நாடு முன்னேற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கம் இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பது தான் இதற்குப் பொருள். எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு மற்றவர்கள் நோக்கினாலும் இது நாடு முன்னேற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு போடப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் பக் யம். அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை எவ்வளவாக இருந்தாலும் ஏழை மக்களுக்கு, பாமர மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

[திரு. ஏ. முனியாண்டி]

[1968 மார்ச் 5]

உடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்கள், அவர்கள் விடுதியிலே படிக்கின்றபொழுது கொடுக்கின்ற பணத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று டல் ஆண்டு காலமாகவே சர்க்காரைக் கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருந்ததைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்று அவர்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல, சேரியிலே சீந்துவாரற்று சேரிநிந்து கிடக்கின்ற சின்னஞ்சிறுக்களுக்கு சீருடை வழங்கும் நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டவும் அதற்கு நன்றி கூறவும் நான் பெரிதும் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, பின் தங்கிய மக்கள், பெருங்குடி மக்கள் வாழ்வதற்கு திட்ட ஆலைக் குழு குறைந்த தொகை ஒதுக்குவதற்குப் பரிந்துரை செய்திருந்தும் இந்த சர்க்காரால் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த திட்டத்தையும் நான் முழுமனதோடு பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பல்லாண்டு காலமாகக் கூறி வந்த திட்டம், பலரால் தடுத்தது நிறுத்தப் பட்டது. அந்தத் திட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியதற்குக் காரணம் அந்தத் தொகுதியிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவான்தார்கள் பகுதியிலே அந்த நல்ல திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்பதுதான். அவர்கள் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததால் அதைச் செய்யாமல் விட்டிருந்தார்கள். இந்த சர்க்கார் நிச்சயமாக அதைச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அதைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். பீலிக்கரடு அணை என்ற அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 20 ஆண்டுக் காலமாக ஆண்டவர்களால் அது செயல்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. அதைச் செயல்படுத்தக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கொடவனூற்றிலிருந்து வீணை ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற நீரைத் தடுத்து நிலக்கோட்டைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அந்தத் திட்டத்தை முன் வைத்திருக்கிறேன். செங்கடாம்பட்டி கணாமயிலிருந்து புல்லுவெட்டிக் கால்வாய் மூலம் அந்தத் தண்ணீரை நிலக்கோட்டைப் பகுதிக்குப் பாய்ச்சலாம் என்றும் கூறி இருக்கிறேன். வைகை ஆற்றின் குறுக்கே இரண்டாவது பெரிய அணைக்கட்டு கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அந்த அணையிலிருந்து என்னுடைய தொகுதிக்கு அமைச்சர்கள் எல்லாம் வருகின்ற பொழுது கூட நான் சுற்றிச் சுற்றிக் காண்பித்தேன். அந்தப் பகுதியில் நிறைய ஆறுகள் ஓடியும் பலன் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வைகையிலிருந்து இரண்டாவது அணைக்கட்டி லிருந்து எங்களது நிலக்கோட்டைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் அளிக்கின்ற திட்டத்தையும் மஞ்சளாறு-மேம்பாடு திட்டத்தையும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

ப. ப.
1.95.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : இத்துடன் இன்றைய பேரவை நடவடிக்கைகள் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

84. Notification issued with G.O. Ms. No. 1664, Revenue, dated the 21st September 1967, effecting a ryotwari settlement to certain inam estates in Coimbatore district in accordance with the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. (Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 62 of 1963).)